

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 16 lutego 2023 r.

DZP.93.60.2020.EUR

Decyzja Nr DZP-7/2023

- I. Na podstawie art. 13v ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych¹ w zw. z art. 3 ust. 6 ustawy z 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych², po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Elit Polska sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie (KRS 0000034198), obejmującego okres czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., tj. trzy kolejne miesiące przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. stwierdza nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez Elit Polska sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,
2. nakłada na Elit Polska sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie administracyjną karę pieniężną w wysokości 251 693,93 zł (słownie: dwieście pięćdziesiąt jeden tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt trzy 93/100), płatną do budżetu państwa.

¹ Ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 893 ze zm.), dalej: „ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych” lub „Ustawa”.

² Dz.U. z 2022 r. poz. 2414, dalej również: „Ustawa nowelizująca”.

- II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów³ w związku z art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego⁴ w związku z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. obciąża Elit Polska sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie kosztami niniejszego postępowania w wysokości 206,50 zł (słownie: dwieście sześć 50/100),
2. zobowiązuje Elit Polska sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

³ Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 275 ze zm.), dalej: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”.

⁴ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 2000 ze zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” lub „k.p.a.”.

Spis treści

I. Przebieg postępowania	5
II. Interes publiczny.....	19
III. Przestanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych	21
IV. Elit Polska sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie jako strona postępowania w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych	22
V. Ustalenia faktyczne i prawne - naruszenie zakazu przez Stronę	24
1. Wyłączenia.....	24
1.1. Wyłączenia podmiotowe.....	24
1.2. Korekty, storna i techniczne zapisy księgowe	24
1.3. Świadczenia pieniężne niewymagalne w okresie objętym postępowaniem	25
2. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania w terminie	26
3. Założenia, w oparciu o które ustalono nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych	27
4. Terminy zapłaty świadczeń pieniężnych	28
5. Weryfikacja materiału dowodowego.....	34
5a. Analiza innych dowodów	41
6. Świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem, niespełnione przez Stronę lub spełnione przez nią po terminie.....	46
7. Ustalenia w zakresie zakwestionowanych świadczeń pieniężnych	47
8. Suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r.	53
VI. Administracyjna kara pieniężna oraz przestanki odstąpienia od wymierzenia kary	55
1. Przestanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy	57
2. Przestanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy.....	59
3. Przestanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy	68
4. Wnioski i zarzuty Strony postępowania złożone pismem z 19 grudnia 2022 r., w odpowiedzi na zawiadomienie Prezesa Urzędu z 1 grudnia 2022 r.	76
a) Wniosek Strony postępowania o umorzenie postępowania zawarty w punkcie 1 pisma z 19 grudnia 2022 r.	77
b) Pozostałe wnioski i zarzuty Strony zawarte w pkt 3-8 pisma z 19 grudnia 2022 r.	78

c) Wnioski i zarzuty Strony w zakresie przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 i 8 Ustawy	87
5. Wymierzenie kary pieniężnej i jej podstawy.....	89
6. Przesłanki do obniżenia kary o 20% na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy	91
VII. Koszty postępowania	92
VIII. Pouczenie	93
IX. Wykaz załączników do decyzji	95

Uzasadnienie

I. Przebieg postępowania

- (1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁵ działając w oparciu o treść art. 13c ust. 3 o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, na podstawie danych przekazanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Elit Polska sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie.
- (2) Przeprowadzona przez Prezesa UOKiK analiza prawdopodobieństwa wystąpienia opóźnień dała podstawę do przyjęcia, że szacowana wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Elit Polska sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., może wyczerpywać przesłanki nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (3) Działając w oparciu o treść art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2 w związku z art. 13b ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, Prezes Urzędu postanowieniem z 22 października 2020 r. wszczął postępowanie w sprawie nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Elit Polska sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie⁶, obejmujące okres czerwiec, lipiec, sierpień 2020 roku, tj. trzy kolejne miesiące przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania.
- (4) Pismem z 27 października 2020 r. Prezes UOKiK działając na podstawie art. 13f ust. 1 i ust. 2 oraz art. 13g Ustawy, w celu pozyskania materiału dowodowego niezbędnego do ustalenia stanu faktycznego, wezwał Stronę do przekazania następujących dokumentów i informacji dotyczących działalności Strony, w szczególności w zakresie dokonywanych transakcji handlowych i rozliczeń z kontrahentami, tj.:
 - oświadczenia o posiadanym statusie (mikro, mały, średni lub duży przedsiębiorca), w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu, wskazującego zasady ustalania statusu - mikroprzedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy i średniego przedsiębiorcy;

⁵ Dalej również: „Prezes UOKiK” lub „Prezes Urzędu”.

⁶ Dalej również: „Strona postępowania” lub „Strona” lub „Elit Polska sp. z o.o.”.

- dokumentacji opisującej w języku polskim przyjęte zasady (politykę) rachunkowości, stosownie do treści art. 10 ustawy o rachunkowości⁷;
- informacji o zestawieniu kont ksiąg rachunkowych, stosownie do treści art. 15 ustawy o rachunkowości, a także zestawieniu kont pomocniczych w zakresie rozrachunków z kontrahentami, stosownie do treści art. 16 ustawy o rachunkowości;
- informacji o dokonywanych transakcjach handlowych, w których świadczenie pieniężne, czyli wynagrodzenie za dostarczone towary lub wykonane usługi stało się wymagalne po 1 stycznia 2020 r., w formie uzupełnionej tabeli w strukturze stanowiącej załącznik do wezwania (Tabela nr 1);
- aktualnej wersji plików JPK_VAT, w części dotyczącej ewidencji zakupów VAT, o których mowa w treści art. 193a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa⁸ za miesiące: wrzesień 2019 r., październik 2019 r., listopad 2019 r., grudzień 2019 r., styczeń 2020 r., luty 2020 r., marzec 2020 r., kwiecień 2020 r., maj 2020 r., czerwiec 2020 r., lipiec 2020 r., sierpień 2020 r. w strukturze logicznej o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej;
- plików JPK_WB, zawierających wyciągi bankowe dotyczące każdego z rachunków bankowych stosowanych do rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub odpłatnego świadczenia usług, za okres od 1 stycznia 2020 r. do dnia wypełnienia Tabeli nr 1, w zakresie obciążeń rachunków bankowych, w strukturze logicznej o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej;
- w przypadku korzystania przez Stronę z usług faktoringu, wskazanie rodzajów faktoringu, z których korzysta Strona oraz świadczeń pieniężnych, których dotyczy dany rodzaj faktoringu, opisanie mechanizmu w jaki sposób następuje rozliczenie świadczeń pieniężnych za pomocą tej metody rozrachunku, a także przestanie posiadanych umów faktoringowych i informacji o cesjach wierzytelności;
- opisanie - w przypadku występowania - mechanizmu dokonywanych potrąceń wzajemnych wierzytelności, poprzez wskazanie które świadczenia pieniężne zostały spełnione w drodze potrącenia dokonanego na zasadach ustawowych (zgodnie z art. 498 i nast. Kodeksu cywilnego), a które na zasadach umownych;

⁷ Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 120), dalej: „ustawa o rachunkowości”.

⁸ Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 2651 ze zm.), dalej: „Ordynacja podatkowa”.

- przekazania informacji, co do okoliczności opisanych w treści art. 13v ust. 6, ust. 7 lub ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, tj. okoliczności, w których Prezes UOKiK odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, gdy wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem (ust. 6), nadmierne opóźnienie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych nastąpiło na skutek działania siły wyższej (ust. 7) lub może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, gdy zachodzą inne uzasadnione przypadki (ust. 8).
- (5) Pismem z 2 grudnia 2020 r. Strona odpowiedziała na wezwanie przesyłając pliki JPK_VAT za wskazany w wezwaniu okres, pliki JPK_WB dotyczące rachunków bankowych Strony o numerach: [informacja chroniona], [informacja chroniona], [informacja chroniona], oświadczenie o statusie dużego przedsiębiorcy, zestawienie kont ksiąg rachunkowych oraz dokumentację opisującą przyjęte zasady rachunkowości, uzupełnioną Tabelę nr 1 zapisaną pod nazwą „NIP 872 20 76 258-20201130”. Strona poinformowała również, że [informacja chroniona]. Ponadto Strona wskazała, że w jej ocenie wystąpiły okoliczności opisane w ustawie o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w których Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, jednakże dla czytelności zostaną one przedstawione w odrębnym piśmie. Strona dołączyła także „Pełnomocnictwo ogólne do kontroli DZP.93.60.2020.EUR prowadzonej przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów” wystawione dla [informacja chroniona].
- (6) Pismem z 3 grudnia 2020 r. ustanowiony w sprawie pełnomocnik Elit Polska sp. z o.o., [informacja chroniona] odniósł się do stosowanych przez Stronę postępowania terminów zapłaty w transakcjach handlowych oraz przedstawił okoliczności, uzasadniające - zdaniem Strony - odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej lub względnie jej obniżenie z uwagi na uregulowanie należności przez Stronę. Do pisma dołączono pełnomocnictwo dla [informacja chroniona] do reprezentowania Strony postępowania.
- (7) W kwestii terminów zapłaty w transakcjach handlowych Strona postępowania powołała się na:
- umowy z kontrahentami zawarte przed 1 stycznia 2020 r. - Strona postępowania wskazała, że większość umów objętych zestawieniem zawarła przed 1 stycznia 2020 r., kiedy to ograniczenia wynikające z art. 7 ust. 2 i 2a Ustawy pod rygorem skutków z art. 13 ust. 2 pkt 1 i 2 Ustawy nie obowiązywały, zatem ustalony w tych umowach

termin płatności trzeba uznać za ważny i względem tego terminu należy oceniać czy świadczenie pieniężne zostało spełnione w terminie czy po terminie;

- brak rażącej nieuczciwości wobec wierzyciela w transakcjach handlowych (w tym z kontrahentami będącymi dużymi przedsiębiorcami) - Strona postępowania wskazuje, że „[informacja chroniona]”. Strona powołuje się na [informacja chroniona];
- w kwestii przekazania informacji o statusie przedsiębiorcy kontrahentów Strony postępowania wskazała ona, że wypełniła Tabelę nr 1 „zgodnie ze swoją najlepszą wiedzą”, jednakże [informacja chroniona];
- Strona postępowania zaznaczyła, że niejednokrotnie termin płatności określony na fakturze przypadł w sobotę lub niedzielę, wówczas należność opłacona została w poniedziałek i w takich sytuacjach wprowadziła w Tabeli nr 1 oznaczenia o dokonaniu przelewu w poniedziałek;
- zależność terminu płatności od daty doręczenia faktury VAT - Strona postępowania wskazała, że w Tabeli nr 1 jako termin płatności wg umowy wskazała [informacja chroniona], jednakże jej zdaniem - formalnoprawnie, jeżeli umowa nie stanowi inaczej, termin płatności powinien być liczony od [informacja chroniona].

(8) Jako okoliczności uzasadniające - w ocenie Strony - odstępianie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej Strona wskazała wystąpienie przesłanek zarówno z art. 13v ust. 7 Ustawy, jak również z art. 13v ust. 8 Ustawy. Strona postępowania powołała się na problemy finansowe, generowanie wysokiej straty i w efekcie konieczność dokapitalizowania w 2019 r. przez jedynego wspólnika poprzez podwyższenie kapitału zakładowego, a także na specyfikę branży, w której działa. Ponadto - jak wskazuje Strona - pandemia COVID-19 wywarła negatywny wpływ na jej działalność, [informacja chroniona] i fakt ten ma bardzo duże znaczenie z punktu widzenia możliwości bieżącego regulowania zobowiązań płatniczych. Strona postępowania wskazała, że zawierała transakcje handlowe, w których termin płatności przypadł na okres objęty postępowaniem jeszcze przed pojawieniem się pandemii COVID-19 i nie mogła przewidzieć, że jej problemy finansowe zostaną spotęgowane czynnikami zewnętrznymi niezależnymi od Strony w postaci pandemii COVID-19 w 2020 r. Strona ponownie została dokapitalizowana przez jedynego wspólnika poprzez podwyższenie kapitału zakładowego, co umożliwiło regulowanie zobowiązań wobec kontrahentów. Czynniki te - zdaniem Strony postępowania - uzasadniają odstępianie od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy z uwagi na działanie siły wyższej w postaci pandemii COVID-19, która negatywnie wpłynęła na możliwość regulowania zobowiązań płatniczych przez Stronę. Dodatkowo Strona postępowania

wskazała, że w jej ocenie skala opóźnień płatniczych w odniesieniu do łącznej wartości zobowiązań Strony nie jest wysoka, a termin opóźnienia wynosi zaledwie kilka dni. Przypadki transakcji z dłuższym okresem opóźnienia stanowiły niewielki procent łącznej liczby zobowiązań. Ponadto Strona postępowania zaznaczyła, że wszystkie zobowiązania zostały już uregulowane przed wszczęciem postępowania. Argumenty te powinny zostać zdaniem Strony postępowania wzięte pod uwagę przy ocenie zasadności odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej lub jej obniżenia.

- (9) Pismem z 14 stycznia 2022 r. Prezes UOKiK wezwał Elit Polska sp. z o. o. do:
- uzupełnienia braków formalnych pisma z 2 grudnia 2020 r. poprzez przesłanie pełnomocnictw dla pracowników do reprezentowania Strony w toku postępowania administracyjnego w zakresie odpowiadającym rodzajowi prowadzonego postępowania;
 - ponowne przesłanie przygotowanych w odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z 27 października 2022 r. załączników podpisanych przez osoby uprawnione;
 - wyjaśnienia używanych w wypełnionej Tabeli nr 1 oraz w plikach JPK_WB opisów transakcji „[informacja chroniona]”, „[informacja chroniona]”, „[informacja chroniona]”, by uniknąć błędnej interpretacji przy dokonywaniu analizy przestanych danych;
 - wyjaśnienia zapisów w Tabeli nr 1 w zakresie znaków „-” (znaków „minus”) przed kwotami należności ogółem w walucie dowodu zakupu;
 - wyjaśnienia powodu, dla którego przesłane pliki JPK_WB [informacja chroniona];
 - wyjaśnienia i udzielenia odpowiedzi jaki jest status kontrahentów w [informacja chroniona] transakcjach ujętych w Tabeli nr 1, gdzie termin płatności w dniach, wskazany przez Stronę postępowania przekracza 60 dni. Ponadto, w związku z powoływaniem się w takich przypadkach na [informacja chroniona] jako sposób zapłaty, wezwano Stronę postępowania do wskazania, czy data zapłaty za fakturę to [informacja chroniona].
- (10) Pismem z 8 lutego 2021 r. w odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK Strona postępowania przekazała pełnomocnictwo upoważniające pracowników Elit Polska sp. z o.o. do reprezentowania jej we wszczętym postępowaniu administracyjnym. Ponownie została przekazana zaktualizowana Tabela nr 1, wyjaśnione zostały opisy transakcji budzące wątpliwości (np. [informacja chroniona]). Wyjaśniono, że w przestanych plikach JPK_WB zostały uwzględnione wszystkie rachunki bankowe, zestawienie nie uwzględniało [informacja chroniona] oraz [informacja chroniona]. W przypadku [informacja chroniona] jako datę zapłaty za fakturę wskazano [informacja chroniona]. Ponadto Strona

postępowania przedłożyła dodatkowe zestawienie, przygotowane w oparciu o informacje przekazane przez kontrahentów Elit Polska sp. z o.o. w zakresie statusu przedsiębiorcy.

- (11) Postanowieniem z 17 marca 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin zakończenia postępowania do 22 czerwca 2021 r.
- (12) W związku z doręczeniem Stronie ww. postanowienia, pismem z 24 marca 2021 r. Strona postępowania złożyła wniosek o umorzenie postępowania na podstawie art. 13r w zw. z art. 13u Ustawy, z uwagi na niestwierdzenie w terminie 5 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania administracyjnego nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę. Strona uzasadniła, że *„Prezes UOKiK ma obowiązek wydać postanowienie o umorzeniu postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, gdy „nie stwierdzi” takiego opóźnienia (nie zaś, gdy stwierdzi, że takie opóźnienie nie miało miejsca)”*.
- (13) Pismem z 12 kwietnia 2021 r. Prezes Urzędu opisał sytuacje, w których dochodzi do umorzenia postępowania oraz zaznaczył, że niezbędne jest najpierw przeprowadzenie postępowania dowodowego, mającego na celu ustalenie stanu faktycznego, które to postępowanie nadal się toczy i stwierdził, że wniosek Strony postępowania o umorzenie postępowania nie ma podstaw prawnych i jest bezprzedmiotowy.
- (14) Po zapoznaniu się z przedłożonym przez Stronę materiałem dowodowym, w celu jego uzupełnienia, pismem z 8 czerwca 2021 r. Prezes Urzędu wezwał Stronę do udzielenia informacji i wyjaśnień:
 - dotyczących wskazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 świadczeń pieniężnych oznaczonych jako niezapłacone, dla których w kolumnie „Uwagi” Strona zamieściła komentarz [informacja chroniona] i wskazanie czy [informacja chroniona];
 - poprzez wskazanie powodów uwzględnienia w Tabeli nr 1 świadczeń pieniężnych, dla których Strona postępowania jako opis transakcji wskazała „[informacja chroniona]”, „[informacja chroniona]”, „[informacja chroniona]” wraz z potwierdzeniem, czy świadczenia takie stanowią zobowiązania Strony do spełnienia świadczenia pieniężnego z tytułu transakcji handlowych, jak również o wyjaśnienie mechanizmu rozliczenia tego rodzaju transakcji, a także przekazanie dokumentów księgowych potwierdzających rozliczenie wskazanych faktur;
 - poprzez dokładne wyjaśnienie oraz interpretację opisanego przez Stronę sposobu rozliczenia świadczeń pieniężnych, gdzie jako sposób rozliczenia wskazano zarówno kompensaty jak i przelewy, a w przypadku przelewów jako opis operacji wskazano „[informacja chroniona]”, „[informacja chroniona]”, „[informacja chroniona]” - na

przykładzie wybranych faktur, co do których nie wynika w sposób jednoznaczny, jak całościowo zostały rozliczone wskazane faktury;

- przedstawienia dodatkowych wyjaśnień dotyczących spełnienia świadczeń pieniężnych, których zapłata nastąpiła w formie przelewu zbiorczego z rachunku bankowego, obejmującego świadczenia pieniężne z kilku transakcji handlowych, w przypadku których występują niezgodności pomiędzy całościową kwotą przelewu, a sumą świadczeń pieniężnych wskazanych jako zapłacone danym przelewem, na przykładzie rozliczenia z kontrahentem [informacja chroniona];
- w sprawie faktur/dowodów zakupu w odniesieniu do części świadczeń pieniężnych wskazanych przez Stronę w Tabeli nr 1 - wskazanie przyczyn, dla których nie figurują one w przekazanych plikach JPK_VAT poprzez uzupełnienie załączonej do wezwania Tabeli 1C;
- weryfikację wskazanych w Tabeli nr 1 dat określających uzgodnione przez strony transakcji handlowych terminy zapłaty oraz wskazania ewentualnych skutków wynikających z sytuacji, w których wskazana data wpływu dowodu zakupu jest późniejsza niż umowny termin płatności. Ponadto w przypadkach, w których Strona postępowania spełniała świadczenie pieniężne po otrzymaniu faktury lub rachunku potwierdzających dostarczenie towarów lub wykonanie usług, została ona również wezwana do przekazania kopii umów lub ich fragmentów potwierdzających uzgodnione przez strony transakcji handlowej terminy zapłaty lub innych dokumentów pozwalających zweryfikować umowne terminy zapłaty w przypadku otrzymania faktury po upływie tego terminu;
- udzielenia wyjaśnień odnośnie charakteru transakcji handlowych bez odroczonego terminu zapłaty w przypadku świadczeń pieniężnych, gdzie jako termin płatności wg umowy w dniach wskazana została wartość „0”, jednak zapłata następowała po upływie tak określonego terminu zapłaty;
- opisanie stosowanego mechanizmu dokonywania potrąceń jako formy spełniania świadczeń pieniężnych i przekazania dokumentów odnoszących się do świadczeń pieniężnych spełnionych w całości lub w części z zastosowaniem potrąceń.

(15) Postanowieniem z 9 czerwca 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin zakończenia postępowania do 22 września 2021 r.

(16) Pismem z 16 czerwca 2021 r. Strona wniosła o przedłużenie do 31 lipca 2021 r. terminu na udzielenie odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK z 8 czerwca 2021 r.

- (17) Prezes UOKiK pismem z 2 lipca 2021 r. przedłużył termin na udzielenie odpowiedzi do 16 lipca 2021 r.
- (18) Pismem z 16 lipca 2021 r., w odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK, Strona przekazała niezbędną dokumentację oraz wyjaśnienia, w tym m. in.:
- w kwestii określenia [informacja chroniona];
 - użyte określenia [informacja chroniona]. Nadto Strona postępowania wyjaśniła sposób rozliczenia poszczególnych transakcji wymagających dodatkowej interpretacji;
 - Strona postępowania wyjaśniła sposób rozliczenia świadczeń pieniężnych m.in. z kontrahentami: [informacja chroniona], [informacja chroniona], [informacja chroniona], [informacja chroniona], [informacja chroniona] dokonane [informacja chroniona], jak i [informacja chroniona] oraz zawierające opisy [informacja chroniona];
 - Strona postępowania wyjaśniła, na przykładzie rozliczenia z kontrahentem [informacja chroniona], przypadki, w których dane dotyczące wartości wynikających z faktur zostały mylnie przedstawione w wyniku błędnego pobrania danych z systemu księgowego, a kwoty zapłacone są równe wartościom wynikającym z faktur, których skany przedłożono;
 - Strona postępowania przedstawiła, w formie uwag zamieszczonych w uzupełnionej Tabeli 1C, wyjaśnienia dotyczące przyczyn braku wymienionych w nich transakcji w przekazanych plikach JPK_VAT, zgodnie z którymi braki te wynikały głównie z otrzymania faktury z opóźnieniem i ujęcia jej w pliku JPK_VAT w kolejnym miesiącu lub zakupów od podmiotów nie będących podatnikami VAT. Dodatkowo Strona postępowania przekazała kopie faktur i rachunków na potwierdzenie wartości świadczeń pieniężnych nieuwjętych w plikach JPK_VAT. Strona wskazała również, że wszystkie przedstawione transakcje stanowią świadczenia pieniężne za dostarczone towary lub wykonane usługi;
 - Strona postępowania wyjaśniła przyczyny, dla których zapłata świadczenia pieniężnego była późniejsza niż termin płatności wynikający z wystawienia faktury, zaznaczając w dodatkowej Tabeli 1B przypadki, gdzie odnotowano „zakupy gotówkowe”, kiedy dostawca otrzymał płatność gotówką w chwili zawarcia transakcji (w systemie księgowym zapłata odnotowywana jest w chwili zwrotu środków na rzecz pracownika, co nie ma wpływu na rzeczywisty moment zapłaty na rzecz dostawcy). Z kolei odnosząc się do otrzymywania faktury po terminie płatności Elit Polska sp. z o. o. wskazała fakt, że nie dysponowała wcześniej fakturą wystawioną przez kontrahenta (nie otrzymała faktury lub faktura została zagubiona), stąd płatność odbywa się po otrzymaniu

duplikatu. Zdaniem Strony postępowania takie płatności nie mogą być uznawane automatycznie za dokonane po terminie, ponieważ Elit Polska sp. z o. o. nie dysponowała oryginałem faktury, a nie jest możliwe dokonanie płatności bez dokumentu faktury);

- [informacja chroniona]. Zostały też wyjaśnione rozbieżności z zasadą ogólną oraz wyjaśnione ujemne terminy płatności;
- Strona wskazała, że pozycje w których wpisany został termin płatności „0 dni” dotyczą [informacja chroniona];
- w kwestii wyjaśnienia mechanizmu dokonywania potrąceń Strona postępowania wskazała, że [informacja chroniona], Strona postępowania dołączyła stosowne dokumenty w formie elektronicznej, [informacja chroniona]). Nadto wyjaśniła, że [informacja chroniona].

(19) Postanowieniem z 16 września 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin zakończenia postępowania do 22 grudnia 2021 r. Postanowieniem z 15 grudnia 2021 r. termin załatwienia sprawy został przedłużony do 22 marca 2022 r., a następnie - postanowieniem z 21 marca 2022 r. - do 22 czerwca 2022 r.

(20) W celu weryfikacji umownych terminów zapłaty uzgodnionych przez strony transakcji handlowych oraz w nawiązaniu do uwag podniesionych przez Stronę w piśmie z 3 grudnia 2020 r., w którym Strona postępowania wskazała, że „[informacja chroniona]”, Prezes Urzędu pismem z 13 kwietnia 2022 r. wezwał Stronę do:

- wyjaśnienia czy daty wskazane w Tabeli nr 1 w kolumnie „Termin płatności wg umowy (data)” zostały wskazane przez Stronę postępowania zgodnie ze stanem faktycznym i są to terminy zapłaty obowiązujące Stronę na podstawie umów zawartych z kontrahentami;
- wyjaśnienia jaką metodologię przyjęła Strona wypełniając kolumnę „Data wpływu faktury” w Tabeli nr 1 dla przypadków, w których data wpływu faktury jest późniejsza, aniżeli data jej wystawienia - w szczególności czy Strona wskazała datę odebrania korespondencji od kontrahenta, czy datę jej wpływu do służb księgowych, ewentualnie datę ujęcia faktury w systemie księgowym;
- przedłożenia listy kontrahentów, z którymi Strona uzgadniała terminy zapłaty przed datą dostawy towaru lub wykonania usługi (umowy, zamówienia) i przedłożenia trzech przykładowych umów lub zamówień (z włączonymi do umowy ogólnymi warunkami) wraz z wystawionymi na ich podstawie fakturami VAT, dotyczącymi świadczeń pieniężnych wskazanych w Tabeli nr 1;

- wskazania czy w relacjach handlowych z dostawcami Strona posługuje się ogólnymi warunkami umów, jeśli tak, to Strona postępowania została poproszona o załączenie modelowych ogólnych warunków umów;
- przedłożenia dokumentów, w szczególności umów z kontrahentami, z których wynika obieg dokumentów oraz zasady obliczania uzgadnianych terminów zapłaty w odniesieniu do świadczeń pieniężnych, w których różnica pomiędzy datą zakupu a datą wpływu faktury wynosi powyżej 30 dni, co ma bezpośredni związek z określaniem terminu zapłaty;
- w odniesieniu do transakcji handlowych zawartych z kontrahentami: [informacja chroniona], [informacja chroniona], [informacja chroniona], [informacja chroniona], [informacja chroniona], [informacja chroniona], [informacja chroniona], [informacja chroniona]. Strona postępowania została wezwana do wyszczególnienia, w których przypadkach w Tabeli nr 1 termin zapłaty powinien być liczony [informacja chroniona], z jednoczesnym wskazaniem w tych przypadkach faktycznych dat doręczenia faktury Stronie przez kontrahenta, jeżeli jest ona inna niż „Data wpływu faktury” wskazana przez Stronę w Tabeli nr 1;
- w odniesieniu do ww. kontrahentów przesłania potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii umów dostawy towarów lub wykonania usług zawierających postanowienia odnoszące się do uzgodnionych terminów zapłaty świadczeń pieniężnych, w których bieg terminu zapłaty liczony jest od dnia doręczenia faktury, wraz z wystawionymi na ich podstawie fakturami VAT;
- w przypadku natomiast, gdy nie zawierano umów pisemnych lub zamówień - wyjaśnienie w jaki sposób uzgadniano przedmiotowo istotne elementy transakcji handlowych: przedmiot świadczenia niepieniężnego i wartość świadczenia pieniężnego, czy uzgadniano jednocześnie termin i sposób spełnienia świadczenia pieniężnego, czy u Strony obowiązują wewnętrzne procedury zawierania umów, składania zamówień, które mają zastosowanie w odniesieniu do ww. transakcji oraz ich przedłożenie w przypadku występowania;
- w odniesieniu do świadczeń pieniężnych wymienionych w uzupełnionej przez Stronę Tabeli 1B, obejmującej przypadki, co do których w piśmie z 16 lipca 2021 r. Strona wyjaśniła, że faktura została doręczona po terminie zapłaty i została opłacona niezwłocznie po jej otrzymaniu, wyjaśnienie które z nich dotyczą sytuacji, gdy faktura została doręczona Stronie po terminie płatności bezpośrednio przez kontrahenta, a które sytuacji, gdy faktura została odebrana od kontrahenta przez pracownika Strony,

a następnie została przez niego przekazana do księgowości po upływie terminu płatności, zaś w przypadku doręczenia Stronie faktury bezpośrednio przez kontrahenta, wyjaśnienie w jaki sposób ustalono datę wpływu faktury, w szczególności, czy jest to data wpływu korespondencji od kontrahenta do Strony, data jej wpływu do służb księgowych, czy też data zaksięgowania dokumentu;

- w odniesieniu do twierdzeń Strony zawartych w piśmie z 3 grudnia 2020 r., że większość umów objętych zestawieniem została zawarta przed 1 stycznia 2020 r., Prezes Urzędu wezwał do wskazania, których transakcji przedstawionych w Tabeli nr 1 dotyczy powyższe twierdzenie oraz przedstawienie kopii tych umów, z których wynikają uzgodnienia terminu zapłaty powyżej 60 dni wraz z wystawionymi na ich podstawie fakturami VAT w odniesieniu do pozycji wskazanych w Tabeli nr 1.

- (21) Pismem datowanym na 25 kwietnia 2021 r. Strona wniosła o przedłużenie do 5 maja 2022 r. terminu na udzielenie odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK z 13 kwietnia 2022 r.
- (22) Prezes UOKiK pismem z 4 maja 2022 r. przedłużył termin na udzielenie odpowiedzi zgodnie z wnioskiem Strony postępowania.
- (23) Pismem z 5 maja 2022 r., w odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK, Strona przekazała niezbędną dokumentację oraz wyjaśnienia, wskazując m. in., że:
 - precyzuje swoje stanowisko i nie stwierdziła w zawartych umowach, aby termin płatności [informacja chroniona] i praktyka w tym zakresie znajduje potwierdzenie w zawartych umowach, [informacja chroniona];
 - Strona potwierdziła, że w przypadku umów zawartych z kontrahentami [informacja chroniona], [informacja chroniona], [informacja chroniona], [informacja chroniona], [informacja chroniona], [informacja chroniona] termin zapłaty [informacja chroniona].
- (24) Postanowieniem Prezesa UOKiK z 13 czerwca 2022 r. termin załatwienia sprawy został przedłużony do 22 września 2022 r., a następnie - postanowieniem z 20 września 2022 r. - do 22 grudnia 2022 r.
- (25) Pismem z 25 października 2022 r. Prezes Urzędu wezwał kontrahenta Strony postępowania [informacja chroniona] z siedzibą w [informacja chroniona] do złożenia oświadczenia o posiadanym statusie przedsiębiorcy celem ustalenia, czy stosowane terminy zapłaty świadczeń pieniężnych naruszają art. 7 ust. 2a oraz ustalenia, czy Strona spełniała świadczenia pieniężne w terminie.

- (26) Pismem z 28 października 2022 r. [informacja chroniona] reprezentujący [informacja chroniona] z siedzibą w [informacja chroniona] złożył oświadczenie, że przedsiębiorstwo, które reprezentuje w roku 2020 posiadało status średniego przedsiębiorstwa.
- (27) Prezes Urzędu w piśmie z 1 grudnia 2022 r. opisał przedstawiony Stronie postępowania zarzut nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, poprzez wskazanie świadczeń pieniężnych, które Prezes Urzędu ustalił jako niespełnione lub spełnione po terminie przez Elit Polska sp. z o.o. w okresie objętym postępowaniem. Prezes Urzędu poinformował również Stronę postępowania o treści art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego i wskazał, że Strona może ustosunkować się do postawionego zarzutu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych oraz zapoznać się ze zgromadzonym materiałem dowodowym w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisma.
- (28) Pismem z 19 grudnia 2022 r. stanowiącym odpowiedź Strony na zawiadomienie Prezesa Urzędu z 1 grudnia 2022 r., Strona podniosła, że nie zgadza się z częścią stanowiska przedstawionego przez Prezesa UOKiK w zawiadomieniu.
- (29) W punkcie 1. pisma Strona postępowania złożyła wniosek o umorzenie postępowania na podstawie art 13u Ustawy. W ocenie Strony postępowania *„Prezes UOKiK ma obowiązek wydać postanowienie o umorzeniu postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, gdy nie stwierdzi takiego opóźniania, nie zaś, gdy stwierdzi, że takie opóźnianie nie miało miejsca. [...] Obowiązek umorzenia postępowania aktualizuje się, gdy w terminie określonym w art. 13r Ustawy lub, gdy to uzasadnione, określonym podstawie art. 36 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy, ustalony przez Prezesa UOKiK stan faktyczny nie będzie potwierdzał, że w okresie 3 kolejnych miesięcy objętych postępowaniem suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez stronę wynosi co najmniej 2 000 000 zł. [...] Artykuł 13u Ustawy posługuje się konstrukcją związania administracyjnego. W związku z tym Prezes UOKiK w przypadku, w którym nie stwierdzi w przewidzianym terminie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania zobowiązany jest do umorzenia postępowania. Wydanie takiego postanowienia nie zostało pozostawione jego uznaniu administracyjnemu. Zaniechanie wydania w tej sytuacji postanowienia oznacza, że organ popadł w bezczynność”*.
- (30) Strona postępowania podniosła kwestię wyłączenia spod oceny świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed 1 czerwca 2020 roku. W ocenie Strony do rozstrzygnięcia powinny zostać uwzględnione wyłącznie świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne w okresie objętym postępowaniem

(tj. od 1 czerwca 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r.) i w tym okresie były niespełnione lub spełnione po terminie. Strona powołała się na znowelizowany przepis art. 13b ust. 2 Ustawy, zgodnie z którym nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000 zł. Zdaniem Strony postępowania taka wykładania przepisu art. 13b ust. 2 Ustawy jest uzasadniona, ponieważ przedmiotem postępowania są wybrane trzy kolejno następujące po sobie miesiące, zaś ewentualne uchybienia płatnicze w miesiącach nieobjętych postępowaniem w ocenie Strony nie powinny mieć znaczenia dla sprawy.

- (31) Strona postępowania wskazała, że brak jest podstawy prawnej pozwalającej na przeliczenie wartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w [informacja chroniona] na ich wartość w złotych. Uprawnienie takie zostało przyznane dopiero nowelizacją art. 13v Ustawy, jednak - jak zauważyła Strona - znowelizowanych przepisów nie stosuje się do postępowań wszczętych przed wejściem w życie nowelizacji ustawy. Według Strony postępowania przepisem pozwalającym na przewalutowanie świadczeń nie może być art. 10 ust. 1a Ustawy, na który powołuje się Prezes Urzędu w zawiadomieniu z 1 grudnia 2022 r., ponieważ dotyczy on równowartości kwoty rekompensaty za koszty odzyskiwania należności. Powoływanie się na wykładnię funkcjonalną czy systemową w tym zakresie przez Prezesa Urzędu jest nieprawidłowe i w ocenie Strony jest próbą działań prawotwórczych i nieuprawnionego wyręczania ustawodawcy przez organ stosujący prawo. Strona zakwestionowała również powoływanie się Prezesa Urzędu na treść art. 358 § 2 k.c., zgodnie z którym wartość waluty obcej określa się według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia wymagalności roszczenia. [...] Przepis ten znajduje zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy dłużnik spełnia w walucie polskiej świadczenie, które zostało wyrażone w walucie obcej (art. 358 § 1 k.c.). Tymczasem Strona nie spełniała w walucie polskiej świadczeń pieniężnych wyrażonych w [informacja chroniona], ani nigdy nie dokonywała przeliczenia wartości tych świadczeń w jakikolwiek wiążący sposób, co oznacza, że w tym przypadku zastosowanie może mieć wyłącznie wartość świadczenia pieniężnego wyrażona w walucie obcej. Z tego względu, w ocenie Strony, z rozstrzygnięcia należy wyeliminować wszystkie transakcje w walutach obcych, ponieważ w świetle przepisów Ustawy brak jest mechanizmu pozwalającego na przeliczenie ich wartości na walutę polską.
- (32) W punkcie 5 pisma Strona podkreśliła trudną sytuację finansową w jakiej się znalazła w 2020 r. spotęgowaną dodatkowo pandemią koronawirusa. Skutkowało to koniecznością dokapitalizowania spółki znaczącymi środkami przez jedynego wspólnika, tj. RHIAG INTER

AUTO PARTS ITALIA s.r.l. Jak podkreśliła Strona [informacja chroniona]. Jako dowód na potwierdzenie opisanej sytuacji Strona przedstawiła oświadczenia wraz z załącznikami potwierdzające [informacja chroniona]. Z tego względu wskazane transakcje handlowe w ocenie Strony powinny zostać usunięte z zestawienia transakcji spełnionych po terminie, ponieważ [informacja chroniona].

- (33) W punkcie 6 pisma Strona podniosła, że z katalogu transakcji, w ramach których może dojść do nadmiernych opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych, powinny zostać wyłączone transakcje z innymi podmiotami z grupy kapitałowej RHIAG, do której należy też Elit Polska sp. z o.o. - na podstawie ustawy z 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych. Strona przywołała treść uzasadnienia do projektu ww. ustawy, zgodnie z którym opóźnienia w spełnianiu świadczeń pieniężnych generowane między podmiotami działającymi w ramach jednej grupy kapitałowej, nie mają wpływu na zewnętrzny rynek ani na działające na nim podmioty, a w konsekwencji nie przyczyniają się do powstawania zatorów płatniczych. Strona przekazała w formie tabeli wykaz podmiotów z grupy kapitałowej RHIAG, z którymi dokonuje transakcji. Dodatkowo Strona przywołała treść art. 189c k.p.a., zgodnie z którym jeżeli w czasie wydawania decyzji w sprawie administracyjnej kary pieniężnej obowiązuje ustawa inna niż w czasie naruszenia prawa, w następstwie którego ma być nałożona kara, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest ona względniejsza dla strony. Wobec powyższego - zdaniem Strony - Prezes Urzędu powinien zastosować w tym zakresie Ustawę po nowelizacji, która jest względniejsza dla Strony.
- (34) W punkcie 7 Strona wskazała, na wypadek uznania, że do postępowań wszczętych przed wejściem w życie nowelizacji Ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, możliwość odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy. W ocenie Strony, jej sytuacja finansowa w 2020 r, była takim uzasadnionym przypadkiem. Sytuację tę dodatkowo spotęgowała pandemia koronawirusa, która [informacja chroniona]. Strona przedstawiła tabelę, która obrazuje [informacja chroniona]. Strona podkreśliła, że [informacja chroniona]. Również postawa podmiotów z grupy kapitałowej RHIAG, które [informacja chroniona].
- (35) Kolejną kwestią poruszoną przez Stronę postępowania, w punkcie 8 pisma, jest weryfikacja sposobu obliczenia terminu płatności w związku z rozbieżnością między datą wystawienia a datą doręczenia faktury. Zdaniem Strony w tych umowach z kontrahentami, [informacja chroniona].

(36) Ponadto w ocenie Strony niezależnie od powyższego istnieją okoliczności przemawiające za odstąpieniem od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Zdaniem Strony zostały spełnione zarówno przesłanki z art. 13v ust. 7 Ustawy (siła wyższa - pandemia COVID-19), jak również z art. 13v ust. 8 Ustawy (ogół okoliczności związanych z trudną sytuacją finansową Strony, specyfiką branży w której działa, jak również spotęgowanie negatywnych skutków finansowych w wyniku pandemii COVID-19), na co Strona wskazywała już w toku postępowania. Strona podkreśliła, że [informacja chroniona]. Strona została dokapitalizowana przez jedynego wspólnika poprzez podwyższenie kapitału zakładowego [informacja chroniona]. Ponadto pandemia COVID-19 miała bardzo negatywny wpływ na działalność Elit Polska sp. z o. o. i [informacja chroniona]. Strona nie zgodziła się z twierdzeniem Prezesa Urzędu, że nie zostało przez nią wykazane zaistnienie konkretnego zdarzenia wynikającego z pandemii, które w jej konkretnym przypadku stanowiłoby trudną do przewyższenia przeszkodę w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, stanowiącą przyczynę nadmiernego opóźniania się w spełnianiu tych świadczeń. Za przypadek siły wyższej nie został uznany przez Prezesa Urzędu obiektywny fakt [informacja chroniona]. Strona wskazała, że [informacja chroniona] stanowiło okoliczność, która miała bezpośredni wpływ na proces spełniania świadczeń pieniężnych i generowała problemy z płatnością zobowiązań. Wobec powyższego okoliczności związane z oddziaływaniem pandemii COVID-19 są widoczne i stanowiąc siłę wyższą powinny zostać uznane jako przesłanka odstąpienia od wymierzenia Stronie administracyjnej kary pieniężnej.

II. Interes publiczny

(37) Zgodnie z treścią art. 29 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów. Stosownie do przepisu art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ochrona interesów przedsiębiorców i konsumentów podejmowana w ramach działań Prezesa Urzędu prowadzona jest w interesie publicznym. Zatem w związku z faktem, iż na podstawie treści art. 13 c ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych prowadzi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, kompetencje te należy powiązać z delegacją wskazaną w treści art. 31 pkt 17 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, który stanowi, że Prezes Urzędu wykonuje inne zadania określone w ustawie lub ustawach odrębnych. W ten sposób, działania podejmowane w ramach

ochrony rynku na podstawie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, podejmowane są w interesie publicznym.

- (38) Interes publiczny dotyczy ogółu, nieokreślonej z góry liczby osób. Jego naruszenie zachodzi głównie wtedy, gdy działaniem danego przedsiębiorcy zagrożony jest interes ogólnospołeczny lub jakiś szerszy krąg uczestników. Nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, tj. nierzetelne regulowanie własnych zobowiązań jest niewątpliwie takim zagrożeniem, ponieważ negatywnie wpływa na rozwój gospodarki, przyczyniając się do zatorów płatniczych.
- (39) Interes publiczny nie jest pojęciem statym, a jest konkretyzowany w każdej sprawie. Przedmiotem niniejszego postępowania jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Elit Polska sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie. W ocenie Prezesa Urzędu, rozpatrywana sprawa ma charakter publiczny, gdyż wiąże się z ochroną praw nieograniczonego kręgu podmiotów - nie tylko tych podejmujących współpracę ze Stroną, która - w ocenie Prezesa Urzędu - nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, ale również innych, które ze względu na efekt domina konsekwentnie doświadczają negatywnych skutków opóźnień w płatnościach spowodowanych przez Stronę. Takie działanie zazwyczaj wywołuje niekorzystne skutki na rynku, zniekształcając, ograniczając albo eliminując na nim konkurencję, negatywnie wpływając na całe otoczenie gospodarcze, w jakim funkcjonują uczestnicy transakcji handlowych - powodując m.in. ograniczenia inwestycji czy redukcje zatrudnienia - przez co opisane działanie, przyczynia się do powstawania tzw. zatorów płatniczych i narusza interes ogólnospołeczny uczestników rynku.
- (40) Z powyższych względów, w niniejszej sprawie została spełniona przesłanka naruszenia interesu publicznego, a zatem istniały podstawy dla przeprowadzenia analizy zachowań Strony postępowania w świetle zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (41) Takie stanowisko konsekwentnie prezentuje Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Sąd ten stoi na stanowisku, dotyczącym wykładni pojęcia interesu publicznego, wskazując, że publiczny znaczy dotyczący ogółu, dotyczący ogółu a nie jednostki czy też określonej grupy. W treści orzeczenia z dnia 27 czerwca 2001 r., sygn. akt XVII Ama 92/00, Sąd Antymonopolowy stwierdził, że: „(...) *Interes publiczny w postępowaniu administracyjnym nie jest pojęciem jednolitym i statym. W każdej sprawie winien on być ustalony i konkretyzowany, co do swych wymagań. Organ administracji publicznej (a więc także Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów) powinien, w toku postępowania i przy wydawaniu decyzji, być rzecznikiem tego interesu,*

albowiem wynika to z jego zadań w strukturze administracji publicznej. Zatem podstawą do zastosowania przez Prezesa Urzędu przepisów ustawy antymonopolowej winno być uprzednie stwierdzenie, że został naruszony interes publicznoprawny, a nie interes prawny jednostki czy też grupy”.

- (42) Podobne stanowisko reprezentuje Sąd Najwyższy, który w treści orzeczenia z dnia 29 maja 2001 r., sygn. akt I CKN 1217/98 stwierdził, iż ustawa antymonopolowa ma charakter publicznoprawny, zatem jej celem jest słuzenie interesom publicznym. Ingeruje, gdy w wyniku pewnych ogólnych zjawisk zagrożona jest sama instytucja konkurencji. Nie odnosi się do ochrony roszczeń indywidualnych.

III. Przesłanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

- (43) Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2, niebędące podmiotami publicznymi.
- (44) Stosownie do art. 13b ust. 2 Ustawy, określającego znamiona deliktu administracyjnego, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000 złotych. W odniesieniu do postępowań wszczynanych w latach 2020 i 2021, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce, gdy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wyniesie co najmniej 5 000 000 złotych - stosownie do treści art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych⁹.
- (45) W treści art. 4 pkt 1 ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych wskazuje, że transakcja handlowa oznacza umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością. Umowy te (transakcje handlowe), posiadają zatem następujące cechy:
- są umowami odpłatnymi;

⁹ Dz. U. z 2019 r. poz. 1649, dalej także: „ustawa zmieniająca”.

- przedmiotem umów jest dostawa towarów lub świadczenie usług;
 - stronami tych umów są podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych;
 - zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.
- (46) Świadczenia pieniężne, w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych.
- (47) Dla stwierdzenia czy doszło do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, w toku niniejszego postępowania niezbędne jest wykazanie kumulatywnego spełnienia poniższych przesłanek:
- posiadanie przez Stronę postępowania statusu przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,
 - nieposiadanie przez Stronę postępowania statusu podmiotu publicznego,
 - zawieranie transakcji handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w związku z prowadzoną przez strony tych umów działalnością;
 - nadmierne opóźnianie się przez Stronę postępowania ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem w rozumieniu art. 13b Ustawy.

IV. Elit Polska sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie jako strona postępowania w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

- (48) Adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b Ustawy, są podmioty wymienione w art. 2 Ustawy, niebędące podmiotami publicznymi, który w punkcie 1 stanowi, iż przepisy Ustawy stosuje się do transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są m.in. przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców¹⁰.
- (49) Zgodnie z brzmieniem art. 4 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców, przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą.
- (50) Postanowieniem z 22 października 2020 r. Prezes UOKiK wszczął postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych obejmujące okres

¹⁰ Tekst jednolity Dz.U. z 2021 r. poz. 162 ze zm.

czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. wobec Elit Polska sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, spółki prawa handlowego wpisanej do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000034198 (REGON 691530091, NIP 8722076258), prowadzącej działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotem przeważającej działalności Elit Polska sp. z o.o., zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności, jest sprzedaż hurtowa części i akcesoriów do pojazdów samochodowych, z wyłączeniem motocykli. Kapitał Strony należy w całości do podmiotu prywatnego. Powyższe dane nie uległy zmianie na dzień wydania niniejszej decyzji.

Dowód: Odpis z rejestru przedsiębiorców KRS z 21 października 2020 r., k. 5-9

Dowód: Odpis z rejestru przedsiębiorców KRS z 25 stycznia 2023 r., k. 270-274

- (51) Mając na uwadze powyższe, nie ulega wątpliwości, że Strona niniejszego postępowania, jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością prowadząca działalność gospodarczą związaną ze sprzedażą hurtową części i akcesoriów do pojazdów, mieści się w zakresie podmiotowym przepisów Ustawy, określonym w jej art. 2 pkt 1 Ustawy i tym samym może być adresatem decyzji Prezesa Urzędu stwierdzającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, a zatem naruszenie zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy.
- (52) Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania nie posiada statusu mikroprzedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy lub średniego przedsiębiorcy (dalej: „MŚP”) w rozumieniu załącznika I do Rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu¹¹, o którym mowa w art. 4 pkt 5 Ustawy. Powyższe daje podstawę do stwierdzenia, że jest ona dużym przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 6 Ustawy. Dokonując tych ustaleń Prezes Urzędu oparł się na informacjach uzyskanych od Strony i złożonym przez nią oświadczeniu, uznając je za wiarygodne.

Dowód: oświadczenie Strony z 17 stycznia 2020 r. zapisane na płycie CD, k. 98.

- (53) Jednocześnie, w związku z tym, że kapitał zakładowy Strony należy w całości do podmiotu prywatnego, Strona nie posiada statusu podmiotu publicznego.

Dowód: Odpis z rejestru przedsiębiorców KRS z 21 października 2020 r. k. 5-9

¹¹ Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 187/70 z 26.6.2014, dalej: „Załącznik nr I do Rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014.”.

V. Ustalenia faktyczne i prawne - naruszenie zakazu przez Stronę

(54) Prezes Urzędu poddał analizie dane, informacje i dowody dotyczące wszystkich transakcji handlowych wskazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1, w celu ewentualnego wyłączenia od rozstrzygania świadczeń pieniężnych nieobjętych zakresem podmiotowym lub przedmiotowym postępowania, a w odniesieniu do pozostałych świadczeń pieniężnych - w celu oceny terminowości ich spełnienia przez Stronę. Zawarte w Tabeli nr 1 informacje, uzupełnione w toku postępowania wyjaśnieniami Strony oraz przedłożonymi dokumentami stanowiły punkt wyjścia dla zakresienia przedmiotu postępowania. Ustalenia w tym zakresie były dokonywane sukcesywnie, w toku całego postępowania, na podstawie wyników analizy gromadzonego materiału dowodowego.

1. Wyłączenia

1.1. Wyłączenia podmiotowe

(55) W wyniku przeprowadzonej analizy, w pierwszej kolejności Prezes Urzędu nie stwierdził w Tabeli nr 1 świadczeń pieniężnych, które nie byłyby objęte zakresem podmiotowym Ustawy, a zatem świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych, w których kontrahentami Strony byłyby podmioty inne niż wymienione w art. 2 Ustawy.

1.2. Korekty, storna i techniczne zapisy księgowe

(56) Prezes Urzędu zidentyfikował natomiast pozycje w Tabeli nr 1, w których Strona wskazała informacje dotyczące operacji księgowych, z których nie wynika obowiązek zapłaty świadczeń pieniężnych w transakcjach handlowych, a często nie stanowiących jakichkolwiek zobowiązań Strony postępowania. W związku z tym zaistniała konieczność ich wyłączenia z niniejszego postępowania. Kategorie tych przypadków przedstawiono poniżej.

(57) Na podstawie wyjaśnień Strony postępowania i przedstawionych przez nią dowodów, Prezes Urzędu wyłączył od rozstrzygania w toku postępowania świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych udokumentowane fakturami VAT, dla których kontrahenci wystawili faktury korygujące na pełną wartość świadczenia pieniężnego wynikającą z faktury pierwotnej lub też Strona dokonała korekt księgowych na pełną wartość świadczenia pieniężnego (storno techniczne). Zgodnie z art. 25 ustawy o rachunkowości, błędy w zapisach ksiąg rachunkowych poprawia się albo przez skreślenie

dotychczasowej treści i wpisanie nowej (ust.1), albo przez wprowadzenie do ksiąg rachunkowych dowodu zawierającego korekty błędnych zapisów (ust.2)¹². W konsekwencji, Prezes Urzędu uznał, że w sytuacji sprostowania błędu księgowego do całości kwoty występującej w pierwotnym dowodzie księgowym, należy uznać, że wskazana dokumentacja nie odzwierciedla faktycznych zdarzeń gospodarczych (tj. nie doszła do skutku transakcja handlowa - nie dostarczono towarów lub nie wykonano usług stanowiących podstawę do żądania spełnienia świadczenia pieniężnego przez Stronę postępowania i podstawę do wystawienia faktury VAT). Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.1. stanowiącej załącznik nr 1 do niniejszej decyzji.

- (58) Prezes Urzędu wyłączył również od rozstrzygania świadczenia określane przez Stronę postępowania jako „[informacja chroniona]”, „[informacja chroniona]” - dotyczą one bowiem korekt faktur VAT, na podstawie których Stronie zostało zwrócone lub miało być zwrócone świadczenie pieniężne. Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.1. stanowiącej załącznik nr 1 do niniejszej decyzji.
- (59) Od rozstrzygania wyłączono również świadczenia wykazane przez Stronę w Tabeli nr 1 jako zobowiązania, które w rzeczywistości stanowią jej należności wynikające z faktur korygujących, rozliczone w drodze kompensaty. Prezes Urzędu uwzględnił te należności w zakresie, w jakim pomniejszają one zobowiązania Strony z uwzględnieniem dokumentów kompensat przedłożonych przez Stronę. W pozostałym zakresie, wyłączył je z postępowania. Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.1. stanowiącej załącznik nr 1 do niniejszej decyzji.
- (60) Wyłączone od rozstrzygania zostały również pozycje opisane jako „zapisy techniczne” - nie odzwierciedlają one bowiem przebiegu rzeczywistych transakcji handlowych. Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.2. stanowiącej załącznik nr 2 do niniejszej decyzji.

1.3. Świadczenia pieniężne niewymagalne w okresie objętym postępowaniem

- (61) Prezes Urzędu wyłączył od rozstrzygania także te świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych, które nie kwalifikowały się do objęcia ich ramami wyznaczonymi przez okres objęty niniejszym postępowaniem, tj. czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. W tym zakresie, Prezes UOKiK wyłączył od rozstrzygania świadczenia pieniężne, które nie były wymagalne w okresie objętym postępowaniem, a w tym:

¹² Art. 25 ust. 1 i 2 ustawy o rachunkowości.

- a) świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed 1 czerwca 2020 r. Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.3. stanowiącej załącznik nr 3 do niniejszej decyzji;
- b) świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. te których termin zapłaty przypadł 31 sierpnia 2020 r. lub później. Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.4. stanowiącej załącznik nr 4 do niniejszej decyzji.

2. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania w terminie

- (62) Na poczet ustalenia czy Strona nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., tj. ustalenia sumy wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., Prezes Urzędu nie uwzględnił również świadczeń pieniężnych, co do których ustalił, że Strona spełniła je przed upływem terminu umownego i tym samym uznał je za spełnione w terminie. Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.5. stanowiącej załącznik nr 5 do niniejszej decyzji.
- (63) Ponadto, na podstawie wyjaśnień Strony i przedstawionych przez nią dowodów, Prezes Urzędu uznał za spełnione w terminie również świadczenia pieniężne bez odroczonego terminu zapłaty, których zapłata nastąpiła gotówką lub debetową kartą płatniczą. Świadczenia pieniężne w ten sposób spełnione zostały pierwotnie oznaczone przez Stronę w Tabeli nr 1 jako spełnione w drodze kompensaty. Dopiero na wezwanie Prezesa Urzędu Strona opisując mechanizm kompensat wskazała w formie Tabeli 1A, które świadczenia stanowią w istocie „zakupy gotówkowe” i wyjaśniła, że zakupy są dokonywane przez pracowników, którzy płacą gotówką lub kartą płatniczą, a następnie Strona postępowania dokonuje z nimi rozliczenia, które określa jako „kompensatę”. W tych przypadkach jako datę spełnienia świadczenia pieniężnego Strona postępowania wskazała datę rozliczenia z pracownikiem. W związku z powyższym, na podstawie złożonych wyjaśnień, Prezes Urzędu skorygował w tych przypadkach daty spełnienia świadczeń pieniężnych, uznając że świadczenia pieniężne zostały spełnione jednocześnie z zawarciem transakcji handlowej. Zdaniem Prezesa Urzędu, transakcje handlowe, w których strony uzgodniły, że zapłata za towary lub usługi następuje gotówką lub kartą w momencie ich nabycia, tj. nie następuje odroczenie płatności, nie podlegają ocenie z punktu widzenia potencjalnych opóźnień w płatnościach. Zawarcie tego rodzaju umowy jest bowiem uzależnione od niezwłocznej zapłaty ceny przez kupującego, w związku z czym, co do zasady nie jest możliwe powstanie opóźnienia. Spełnienia świadczenia pieniężnego stanowiącego wynagrodzenie dostawcy następuje bowiem w momencie zawarcia umowy

Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.6. stanowiącej załącznik nr 6 do niniejszej decyzji.

(64) W celu dokonania powyższych wyłączeń Prezes Urzędu poddał analizie wszystkie informacje i dane dotyczące transakcji handlowych ujętych przez Stronę w Tabeli nr 1, uzupełnionej wyjaśnieniami Strony zawartymi w pismach z 8 lutego 2021 r. i 16 lipca 2021r. Zawarte w Tabeli nr 1 informacje i dane stanowiły punkt wyjścia dla zakreślenia przedmiotu postępowania. Ustalenia w tym zakresie były dokonywane sukcesywnie, w toku całego postępowania, na podstawie wyników analizy gromadzonego materiału dowodowego.

3. Założenia, w oparciu o które ustalono nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych

(65) W celu ustalenia, czy Strona nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. Prezes UOKiK ustalił, których świadczeń pieniężnych, wymagalnych w tym okresie, Strona nie spełniła do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem pomimo upływu terminu zapłaty lub spełniła je po terminie zapłaty, ustalił ich wartość oraz liczbę dni opóźnienia, tj. wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem (tj. do 31 sierpnia 2020r.), albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem (dalej: „liczba dni opóźnienia”).

(66) Ustalenia dotyczące liczby dni opóźnienia ze spełnieniem świadczenia pieniężnego przez Stronę postępowania, wymagalnego w okresie objętym postępowaniem, poczynione zostały przez Prezesa UOKiK w oparciu o następujące założenia, wynikające z przepisów Ustawy:

- w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, liczba dni opóźnienia liczona jest od dnia następującego po upływie terminu zapłaty do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do 31 sierpnia 2020 r.,
- w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem, liczba dni opóźnienia liczona jest od dnia następującego po upływie terminu zapłaty do dnia zapłaty, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do 31 sierpnia 2020 r.

4. Terminy zapłaty świadczeń pieniężnych

- (67) Zgodnie z zasadą swobody umów, wyrażoną w przepisie art. 353¹ Kodeksu cywilnego¹³ i w jej granicach, strony zawierające umowę mogą uzgodnić termin spełnienia świadczeń - w tym termin zapłaty świadczenia pieniężnego - według swego uznania, jednak nie może to naruszać powszechnie obowiązujących przepisów prawa (w tym przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych).
- (68) Uzgodnione przez strony transakcji handlowych terminy zapłaty nie mogą zatem przekraczać maksymalnych terminów zapłaty, o których mowa w art. 7 ust. 2 i ust. 2a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.
- (69) Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, zamiast postanowień umowy ustalających terminy zapłaty z naruszeniem ww. przepisów stosuje się terminy zapłaty ustalone zgodnie z zasadami określonymi w art. 13 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 Ustawy, tzn. stosuje się terminy zapłaty wynoszące 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 lub art. 9 ust. 2 Ustawy (dalej: „maksymalny termin zapłaty”).
- (70) Świadczenie pieniężne spełnione po terminie to zatem zarówno świadczenie spełnione po terminie zapłaty umówionym przez strony transakcji handlowej, jak i świadczenie spełnione wprawdzie w terminie umówionym przez strony transakcji handlowej, ale uzgodnionym z naruszeniem wymienionych przepisów Ustawy, a zatem - po upływie maksymalnego terminu zapłaty.
- (71) Dokonując ustaleń w zakresie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, zgodnie z art. 7 ust. 2 Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w przypadku:
- a) świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach symetrycznych¹⁴,
 - b) świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych¹⁵, w których dłużnikiem jest mikro, mały lub średni przedsiębiorca, a wierzycielem jest duży przedsiębiorca,

¹³ Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1740 ze zm.), dalej: „Kodeks cywilny”, „k.c. lub „KC”.

¹⁴ Transakcje symetryczne - transakcje handlowe nie będące transakcjami asymetrycznymi.

Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony transakcji handlowej termin zapłaty może być dłuższy niż 60 dni liczone od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, pod warunkiem że strony w umowie wyraźnie tak ustalą i pod warunkiem, że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela. W stosunku do tych transakcji handlowych Prezes Urzędu ustalał, których świadczeń pieniężnych Strona postępowania nie spełniła w okresie objętym postępowaniem lub spełniła po upływie umownego terminu zapłaty, wskazanego przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 w kolumnie „Termin płatności wg umowy” lub wynikającego z przesłanej kopii dokumentacji źródłowej (np. faktury, rachunku, umowy).

- (72) Z kolei, zgodnie z przepisem art. 7 ust. 2a Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w stosunku do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych, w których dłużnikiem jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest mikro, mały lub średni przedsiębiorca¹⁶, Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony umowy termin zapłaty nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi.
- (73) W konsekwencji, dokonując analizy materiału dowodowego, Prezes Urzędu - uwzględniając przepis art. 7 ust. 2a Ustawy określający zakres swobody kontraktowej w przedmiocie uzgadniania terminów zapłaty oraz art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy określający skutki prawne jej przekroczenia - ustalił, że w przedmiotowym postępowaniu wystąpiły przypadki, w których umownie ustalone terminy zapłaty świadczeń pieniężnych naruszały maksymalne ustawowe terminy zapłaty. W tych przypadkach, Prezes Urzędu ustalał, których świadczeń pieniężnych Strona postępowania nie spełniła w okresie objętym postępowaniem lub spełniła po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego zgodnie z treścią art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy¹⁷.
- (74) W konsekwencji, ustalając sumę wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie, wymagalnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r.,

¹⁵ Transakcje asymetryczne - transakcje handlowe, w których jedna strona ma status dużego przedsiębiorcy, a druga strona status średniego, małego lub mikroprzedsiębiorcy.

¹⁶ Dalej również: „MŚP”.

¹⁷ Zgodnie z treścią art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy: „Zamiast postanowień umowy ustalających termin zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2a - stosuje się termin zapłaty 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 albo art. 8 ust. 5 lub art. 9 ust. 2”.

wskazującą na naruszenie ustawowego zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy, Prezes Urzędu uwzględnił zarówno:

- a) świadczenia pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem lub spełnione po umownym terminie zapłaty (gdy uzgodniony przez strony umowy termin zapłaty jest zgodny z przepisami Ustawy),
- b) świadczenia pieniężne spełnione po upływie maksymalnego terminu zapłaty ustalonego zgodnie z treścią art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy.

(75) Ustalenia dotyczące liczby dni opóźnienia ze spełnieniem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, poczynione zostały przez Prezesa UOKiK w oparciu o następujące założenia, wynikające z treści przepisów Ustawy:

- a) w stosunku do świadczeń pieniężnych, w których ustalony przez strony umowy termin zapłaty był zgodny z przepisami Ustawy:
 - w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, liczba dni opóźnienia została obliczona od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do 31 sierpnia 2020 r.,
 - w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem, liczba dni opóźnienia została obliczona od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do dnia zapłaty, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do 31 sierpnia 2020 r.,
- b) w stosunku do świadczeń pieniężnych, w których ustalony przez strony umowy termin zapłaty naruszał art. 7 ust. 2a Ustawy:
 - w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie maksymalnego terminu zapłaty, wyznaczonego zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do 31 sierpnia 2020r.,
 - w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie maksymalnego terminu zapłaty, wyznaczonego zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 Ustawy, do dnia zapłaty, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 31 sierpnia 2020 r.

(76) Prezes Urzędu przyjął, że uzgodnione terminy zapłaty świadczeń pieniężnych objętych niniejszym postępowaniem, a wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1 w kolumnie „Termin płatności wg umowy” - co do zasady - liczone są od [informacja chroniona]. W tym zakresie Prezes Urzędu oparł się na wyjaśnieniach Strony, które znalazły potwierdzenie w przedłożonych przez nią dowodach. Wprawdzie w piśmie z 3 grudnia 2020 r. pełnomocnik Strony postępowania stwierdził, że „[informacja chroniona]” oraz że „[informacja chroniona]”. Jednak w piśmie z 5 maja 2022 r., stanowiącym odpowiedź na wezwanie Prezesa Urzędu z 13 kwietnia 2022 r., Strona sprecyzowała swe stanowisko wskazując, że nie stwierdziła w zawartych umowach [informacja chroniona]. Potwierdzono, że terminy zapłaty [informacja chroniona] i praktyka w tym zakresie znajduje potwierdzenie w zawartych umowach.

Dowód: Pismo Strony z 3 grudnia 2020 r., k. 50-91.

Dowód: Pismo Strony z 5 maja 2022 r., k. 185-194.

Dowód: Faktury VAT w formie plików pdf, stanowiące załącznik do pisma z 5 maja 2022r. zapisane w folderze pn. „faktury punkt III”, zapisanym na nośniku danych pendrive, k.195.

(77) Prezes Urzędu dokonując analizy zgromadzonego materiału dowodowego wziął pod uwagę fakt, że w niektórych z przekazanych przez Stronę, przy piśmie z 5 maja 2022 r., umowach o współpracy, zawartych z kontrahentami posiadającymi status MŚP, Strona uzgadniała terminy zapłaty [informacja chroniona]. Jednakże w konkretnych transakcjach handlowych, zawartych na ich podstawie po 1 stycznia 2020 r. termin zapłaty i tak ulegał skróceniu, zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, do 60 dni od daty doręczenia faktury VAT. A zatem ewentualne liczenie terminu zapłaty dłuższego niż 60 dni od daty doręczenia faktury nie miało w tych przypadkach wpływu na treść ustaleń Prezesa Urzędu.

Dowód: Umowy o współpracy w formie plików pdf, stanowiące załącznik do pisma z 5 maja 2022 r. zapisane w folderach pn. „umowy” i „[informacja chroniona]” zapisanych na nośniku danych pendrive, k.195.

(78) Po dokonaniu analizy przedłożonych przez Stronę faktur VAT i umów, Prezes Urzędu przyjął, że długości uzgodnionych terminów zapłaty, liczonych od dnia wystawienia faktury (tj. podane w kolumnie „Termin płatności wg umowy w dniach”) oraz w kolumnie „Termin płatności wg umowy (data, format DD.MM.RRRR)” Tabeli nr 1 - co do zasady - zostały wskazane przez Stronę zgodnie ze stanem faktycznym, są spójne z przedłożonymi przez Stronę dowodami i mogą stanowić podstawę oceny terminowości spełnienia świadczeń pieniężnych. Dostrzeżone w tym zakresie przez Prezesa Urzędu nieścisłości zostały omówione poniżej.

(79) W przypadku transakcji handlowych zawartych z kontrahentem [informacja chroniona] Strona przedstawiła wystawione przez tego kontrahenta faktury VAT dla świadczeń pieniężnych ujętych w pozycjach od lp. 13833 do lp. 13838 Tabeli nr 1. Zgodnie z treścią przedłożonych faktur termin zapłaty został ustalony jako „[informacja chroniona]”, a zatem zgodnie z funkcjonującym w obrocie skrótem [informacja chroniona] - [informacja chroniona] termin zapłaty [informacja chroniona] i przypada w [informacja chroniona].

Dowód: Tabela nr 1 pod nazwą „NIP 872 20 76 258-20201130” zapisana na płycie CD, k. 98.

Dowód: Faktury VAT w formie plików pdf, stanowiące załącznik do pisma z 5 maja 2022 r. zapisane w folderze pn. „faktury punkt III”, zapisanym na nośniku danych pendrive, k.195.

(80) Prezes Urzędu ustalił, że w pozycjach lp. 13833, 13834 i 13835 Strona wskazała w kolumnie „Termin płatności wg umowy data” uzgodnione terminy zapłaty prawidłowo, zgodnie z powyższą zasadą. Natomiast w pozycji lp. 13837 Strona wskazała, że termin zapłaty upływał [informacja chroniona] ([informacja chroniona] faktury VAT), podczas gdy zgodnie z treścią faktury nr [informacja chroniona], [informacja chroniona] termin płatności powinien upłynąć na [informacja chroniona], czyli w dniu [informacja chroniona]. W tym przypadku Prezes Urzędu odpowiednio skorygował uzgodniony termin zapłaty na korzyść Strony postępowania w oparciu o treść dokumentu źródłowego.

Dowód: Tabela nr 1 pod nazwą „NIP 872 20 76 258-20201130” zapisana na płycie CD, k. 98.

Dowód: Faktury VAT w formie plików pdf, stanowiące załącznik do pisma z 5 maja 2022r. zapisane w folderze pn. „faktury punkt III”, zapisanym na nośniku danych pendrive, k. 195.

(81) Strona nie doręczyła wprawdzie faktur VAT dla pozostałych świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych z tym kontrahentem, ujętych w pozycjach lp. 13836 i 13838, ale z uwagi na fakt, że Strona wskazała w Tabeli nr 1 jako uzgodniony termin zapłaty - [informacja chroniona], Prezes Urzędu uznał za prawdopodobne, że i w tym przypadku - zgodnie ze stosowanymi przez Stronę warunkami handlowymi - rzeczywisty termin zapłaty [informacja chroniona]. W związku z tym odpowiednio skorygowano termin zapłaty na korzyść Strony postępowania, przyjmując że upływał on [informacja chroniona], a nie jak podała Strona [informacja chroniona].

(82) Analogiczna sytuacja miała miejsce w przypadku przedstawionej przez Stronę postępowania faktury nr [informacja chroniona] wystawionej przez kontrahenta [informacja chroniona] Strona w Tabeli nr 1 w pozycji lp. 12847 wskazała, że termin zapłaty upływał [informacja chroniona] ([informacja chroniona] faktury VAT), podczas gdy zgodnie z treścią faktury nr [informacja chroniona] termin ten wyniósł [informacja chroniona] i upływał [informacja chroniona]. W tym przypadku Prezes Urzędu odpowiednio

skorygował termin zapłaty na korzyść Strony postępowania w oparciu o treść dokumentu źródłowego.

Dowód: Tabela nr 1 pod nazwą „NIP 872 20 76 258-20201130” zapisana na płycie CD, k. 98.

Dowód: Faktury VAT w formie plików pdf, stanowiące załącznik do pisma z 5 maja 2022 r. zapisane w folderze pn. „faktury punkt III”, zapisanym na nośniku danych pendrive, k. 195.

(83) Strona powołała się również na fakt, że w niektórych przypadkach faktury VAT dotarły do niej po upływie terminu zapłaty, jednak nie przedstawiła umów, z których wynikałoby, że strony transakcji handlowych uzgodniły w takich przypadkach odmienny sposób liczenia terminu zapłaty [informacja chroniona], w szczególności że uzgodniły wstrzymanie biegu tych terminów, czy też [informacja chroniona]. W związku z tym Prezes Urzędu nie miał podstaw do przyjęcia innych terminów zapłaty, aniżeli terminy uzgodnione przez strony transakcji handlowych, które rozpoczynają swój bieg w [informacja chroniona]. Zdaniem Prezesa Urzędu, Strona postępowania jako profesjonalny uczestnik obrotu gospodarczego, powinna zabezpieczyć się - kontraktowo lub poprzez przystosowanie procedur płatności - przed niekorzystnymi dla niej konsekwencjami upływu terminu zapłaty przed doręczeniem jej faktury VAT.

(84) Jak wyżej wspomniano w niektórych przypadkach Prezes Urzędu stwierdził, że umownie ustalone terminy zapłaty świadczeń pieniężnych naruszały maksymalne ustawowe terminy zapłaty określone w art. 7 ust. 2a Ustawy. W tych przypadkach, Prezes Urzędu ustalał których świadczeń pieniężnych Strona postępowania nie spełniła w okresie objętym postępowaniem, w terminie ustalonym zgodnie z treścią art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy lub po upływie tak ustalonego maksymalnego terminu zapłaty. Rozważania w tym zakresie zostały przedstawione poniżej.

(85) Strona wprawdzie powołała się na fakt, że większość umów objętych zestawieniem zawarła przed 1 stycznia 2020 r., kiedy to nie obowiązywały ograniczenia wynikające z art. 7 ust. 2 i 2a, jednak Prezes Urzędu dokonując analizy przedłożonego przez Stronę materiału dowodowego, w szczególności treści [informacja chroniona] faktur VAT oraz umów o współpracy, nie stwierdził, aby stanowiły one dowód zawarcia transakcji handlowych przed 1 stycznia 2020 r.

Dowód: Faktury VAT oraz umowy o współpracy w formie plików pdf, stanowiące załącznik do pisma z 5 maja 2022 r. zapisane w folderach pn. „faktury punkt III”, „umowy” i „[informacja chroniona]” zapisanych na nośniku danych pendrive, k. 195.

(86) Z przeanalizowanych faktur albo wynika wprost, że dotyczą one zamówień złożonych w roku 2020, albo nie ma odniesienia do żadnego zamówienia czy umowy, w szczególności

w żadnej z nich nie ma wskazania, że dotyczy transakcji handlowej zawartej przed 1 stycznia 2020 r. Strona przedłożyła wprawdzie [informacja chroniona] umowy o współpracy zawarte z kontrahentami przed 1 stycznia 2020 r. jednak są to jedynie umowy określające zasady współpracy stron i mają charakter ramowy. Nie są to umowy, których przedmiotem byłaby odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, a zatem transakcje handlowe w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy i nie stanowią one źródła obowiązku zapłaty świadczenia pieniężnego - czyli wynagrodzenia za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej, o którym mowa w art. 4 pkt 2 Ustawy. A zatem nie ma do nich zastosowania art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, na który powołuje się Strona w piśmie z 3 grudnia 2020 r. Powyższe wynika wprost ze wstępnych postanowień analizowanych umów, których strony uzgodniły, że [informacja chroniona].

Dowód: Faktury VAT oraz umowy o współpracy w formie plików pdf, stanowiące załącznik do pisma z 5 maja 2022 r. zapisane w folderach pn. „faktury punkt III”, „umowy” i „[informacja chroniona]” zapisanych na nośniku danych pendrive, k. 195.

5. Weryfikacja materiału dowodowego

- (87) Mając na uwadze wyżej opisane założenia, wynikające z przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w kwestii świadczeń pieniężnych niespełnionych bądź spełnionych przez Stronę postępowania po terminie, Prezes Urzędu zweryfikował materiał dowodowy z punktu widzenia istnienia przesłanek ustawowych nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r.
- (88) Weryfikacja polegała na analizie i porównaniu informacji zawartych w zebranych materiale dowodowym. Porównywanie obejmowało zgromadzone dane dotyczące transakcji handlowych, a w szczególności w zakresie: daty wystawienia dowodu zakupu, daty doręczenia Stronie postępowania dowodu zakupu, wartości świadczeń pieniężnych zastrzeżonych jako wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług, uzgodnionych terminów zapłaty oraz wartości zarówno niespełnionych, jak i spełnionych świadczeń pieniężnych, a w ostatnim przypadku również dat ich spełnienia. Porównane zostały informacje uzyskane od Strony postępowania z danymi zawartymi w prowadzonej ewidencji podatkowej (w plikach JPK_VAT), w wyciągach bankowych (w plikach JPK_WB) oraz w dokumentach źródłowych - w kopiach faktur, potwierdzeniach przelewu, wydrukach wyciągów bankowych (w innej strukturze niż JPK_WB), wyciągach z ksiąg rachunkowych.

(89) Punkt wyjścia analizy materiału dowodowego stanowiło oświadczenie Strony postępowania obejmujące ujęte tabelarycznie informacje o zawieranych przez nią transakcjach handlowych, w których występuje jako dłużnik zobowiązany do spełnienia świadczenia pieniężnego oraz uzgadnianych terminach zapłaty świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, a także datach i sposobach zapłaty, które to informacje zostały zbiorczo określone jako Tabela nr 1. Każde świadczenie pieniężne wskazane przez Stronę postępowania posiada w niej swą liczbę porządkową („Lp.”) nadaną przez Stronę, którą Prezes Urzędu posługiwał się dla identyfikacji poszczególnych świadczeń pieniężnych w korespondencji ze Stroną w toku postępowania.

Dowód: Tabela nr 1 pod nazwą „NIP 872 20 76 258-20201130” zapisana na płycie CD, k. 98.

(90) Należy podkreślić, że zwrócenie się do Strony o przekazanie powyższych danych i informacji było uzasadnione faktem, że dotyczą one stanów faktycznych, o których Strona postępowania ma najpełniejszą wiedzę i są udzielane na podstawie dowodów znajdujących się w posiadaniu Strony postępowania, w szczególności: dowodów księgowych, umów, a także innych oświadczeń i dokumentów prywatnych pochodzących, czy to od Strony postępowania, czy to od osób trzecich. Prezes Urzędu dokonał sprawdzenia zupełności oraz poprawności formalnej i spójności wewnętrznej przedłożonych danych - pod tym kątem Strona postępowania była wzywana do uzupełnień i dodatkowych wyjaśnień.

(91) Prezes Urzędu przeanalizował przekazane informacje i ocenił je w oparciu o całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym na podstawie: dowodów księgowych, umów, faktur VAT, wyciągów bankowych i potwierdzeń przelewów, a także innych dokumentów pochodzących od Strony postępowania oraz złożonych przez nią oświadczeń i wyjaśnień.

(92) W toku postępowania i w miarę stopniowej analizy i weryfikacji informacji i danych zawartych w Tabeli nr 1, w oparciu o pozostałe dowody przedłożone przez Stronę postępowania, każdorazowo na wezwanie Prezesa Urzędu, Strona postępowania uzupełniała i precyzowała informacje dotyczące świadczeń pieniężnych ujętych w poszczególnych pozycjach Tabeli nr 1, składając wyjaśnienia dotyczące dostrzeżonych rozbieżności.

(93) W pierwszej kolejności informacje zawarte w Tabeli nr 1 były weryfikowane w oparciu o przedstawione przez Stronę postępowania dane:

- z prowadzonej ewidencji podatkowej - zawarte w plikach JPK_VAT w szczególności w zakresie: faktu zawarcia transakcji handlowych, wartości świadczeń pieniężnych, daty wystawienia faktury i daty wpływu faktury,

- z wyciągów bankowych - zawarte w plikach JPK_WB - w szczególności w zakresie potwierdzenia daty zapłaty przelewem za poszczególne świadczenia pieniężne.

(94) Prezes Urzędu wziął przy tym pod uwagę fakt, że księgi rachunkowe Strony postępowania prowadzone są przy użyciu techniki komputerowej.

Dowód: Dokument o nazwie „Polityka Rachunkowości - zapisana na płycie CD k. 98.

(95) Prezes UOKiK dokonał ustaleń, co do istnienia i wartości świadczeń pieniężnych, w oparciu o dane zawarte w ewidencji podatkowej zawierającej dane niezbędne do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej oraz informacji podsumowującej. Obowiązek prowadzenia ewidencji przez Stronę wynika z art. 109 ust. 3 ustawy o VAT¹⁸. Ewidencja ta zawiera dane niezbędne do określenia przedmiotu i podstawy opodatkowania, wysokości kwoty podatku należnego, korekt podatku należnego, kwoty podatku naliczonego obniżającej kwotę podatku należnego, korekt podatku naliczonego, kwoty podatku podlegającej wpłacie do urzędu skarbowego lub zwrotowi z tego urzędu, a także inne dane służące identyfikacji poszczególnych transakcji, w tym numer, za pomocą którego kontrahent jest zidentyfikowany na potrzeby podatku lub podatku od wartości dodanej.

(96) Na mocy art. 82 § 1b Ordynacji podatkowej¹⁹ Strona postępowania została zobowiązana do przekazywania (bez wezwania organu podatkowego) za pomocą środków komunikacji elektronicznej, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, informacji o prowadzonej ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3 ustawy o VAT, w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej, na zasadach dotyczących przesyłania ksiąg podatkowych lub ich części określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 193a § 3 Ordynacji podatkowej, za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu, wskazując miesiąc, którego ta informacja dotyczy²⁰. Struktura logiczna postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych jest zapisana w postaci Jednolitego Pliku Kontrolnego z rozszerzeniem xml (w skrócie JPK).

(97) Stosownie do art. 3 Ordynacji podatkowej poprzez księgi podatkowe rozumie się księgi rachunkowe, podatkową księgę przychodów i rozchodów, ewidencje oraz rejestry, do których prowadzenia, do celów podatkowych, na podstawie odrębnych przepisów,

¹⁸ Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 931 ze zm.), dalej: „ustawa o VAT”.

¹⁹ Według stanu prawnego obowiązującego do 1 października 2020 r. Art. 82 § 1b został uchylony ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 1520, ze zm. z Dz.U. z 2020 r. poz. 568, ze zm. z Dz.U. z 2020 r. poz. 1086).

²⁰ P. Pietrasz [w:] Ordynacja podatkowa. Komentarz aktualizowany, red. L. Etel, LEX/el. 2021, art. 193(a).

obowiązani są podatnicy, płatnicy lub inkasenci. Zgodnie z powyższą definicją, ewidencja sprzedaży i zakupu VAT stanowi księgę podatkową i tym samym, zdaniem Prezesa UOKiK, stanowi wiarygodny dowód istnienia i wartości świadczeń pieniężnych, do których spełnienia zobowiązana była Strona postępowania.

- (98) Przepisy prawa podatkowego (m.in. art. 193a Ordynacji podatkowej) narzucają wymóg udostępniania ksiąg podatkowych i dowodów księgowych w określonym układzie i formacie bez wezwania (dotyczy JPK_VAT) lub na żądanie organów podatkowych (struktura na żądanie to m.in. JPK_WB). Po wygenerowaniu pliku powstaje zestawienie o ściśle określonym schemacie. Poszczególne struktury logiczne postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych zostały opisane w broszurach informacyjnych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych²¹. Przy weryfikacji poszczególnych struktur logicznych Prezes Urzędu posiłkował się informacjami zamieszczonymi w BIP w broszurze informacyjnej dot. struktury JPK_VAT(3)_wersja_2018_02_14²² oraz broszurze informacyjnej dotyczącej struktury JPK_WB(3)²³.
- (99) Struktura jednolitego pliku dla ewidencji zakupu i sprzedaży (JPK_VAT) składa się z ewidencji zakupu oraz ewidencji sprzedaży. Na potrzeby prowadzonego postępowania Prezes Urzędu do celów ustalenia informacji o świadczeniach pieniężnych będących zobowiązaniami Strony postępowania weryfikował dane zawarte w ewidencji zakupu VAT.
- (100) Ewidencja zakupu VAT w strukturze logicznej JPK obejmuje część szczegółową zawierającą dla każdej pozycji m.in. następujące dane dotyczące dowodu zakupu: nazwę wystawcy, adres wystawcy, NIP lub inny numer służący identyfikacji podatkowej wystawcy, numer faktury, kwotę netto i kwotę podatku naliczonego.
- (101) Prezes Urzędu dokonał szczegółowej weryfikacji danych zawartych w JPK_VAT_Zakup oraz informacji przedstawionych przez Stronę w Tabeli nr 1 oraz przedłożonych przez nią dowodach (w tym umowach i fakturach VAT). Na tej podstawie Prezes Urzędu stwierdził, że Strona zawierała z kontrahentami umowy, których przedmiotem była odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usług, z których wynikał obowiązek spełnienia przez nią świadczeń pieniężnych stwierdzonych w wystawionych fakturach VAT. Powyższe Prezes UOKiK ustalił w oparciu o zapisy dotyczące dowodów księgowych - dowodów zakupu (faktur VAT) wskazanych w Tabeli nr 1, które występowały również w księgach podatkowych

²¹ <https://www.gov.pl/web/kas/struktury-jpk/>

²² Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_VAT(3)_wersja_2018_02_14

²³ Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_WB(3) wydana przez Ministerstwo Finansów, Warszawa, styczeń 2019 r.

zestawionych w pliku JPK_VAT_Zakup. Prezes Urzędu dokonał również ustaleń co do wartości świadczeń pieniężnych, do których zapłaty zobowiązana była Strona, w ten sposób, że weryfikował wartość zobowiązania przedstawioną w Tabeli nr 1 z obliczoną kwotą wartości brutto wynikającą z dowodu zakupu w JPK_VAT_Zakup. Pozostałe kryteria, na podstawie których Prezes Urzędu ustalił istnienie wierzytelności dostawcy względem Strony to numer identyfikacji podatkowej NIP dostawcy, a także data wystawienia dowodu zakupu podana w Tabeli nr 1, tożsame z NIP i z datą wystawienia dowodu zakupu w ewidencji JPK_VAT_Zakup.

- (102) W zakresie w jakim poszczególne świadczenia pieniężne nie znalazły odzwierciedlenia w JPK_VAT_Zakup, Prezes Urzędu wzywał w toku postępowania o wyjaśnienie braków lub nieścisłości oraz przesłanie dokumentów źródłowych odnoszących się do tych świadczeń - otrzymanych przez Stronę faktur VAT, umów oraz innych dokumentów źródłowych - i w oparciu o te dowody ustalał okoliczności odnoszące się do tych świadczeń pieniężnych.
- (103) Prezes Urzędu ustalał również stan faktyczny - odnoszący się do spełnienia świadczeń pieniężnych przelewem bankowym - na podstawie wyciągów bankowych w postaci plików na żądanie w strukturze logicznej JPK_WB.
- (104) Wymaga wskazania, że JPK_WB również jest jedną ze struktur Jednolitego Pliku Kontrolnego. Struktura JPK_WB dotyczy wyciągu z rachunku bankowego, prowadzonego na podstawie umowy²⁴. Plik JPK_WB posiada jednolitą strukturę ustaloną przez Ministerstwo Finansów i stanowi plik kontrolny generowany na żądanie. Plik JPK_WB wygenerowany na żądanie Strony postępowania przez bank zawiera zestawienie wszystkich informacji o transakcjach dokonywanych za pomocą tego rachunku bankowego, podmiotach, których te transakcje dotyczą oraz dokładnych kwotach sald konta.
- (105) Wyciąg bankowy jest jednym z dowodów księgowych, które mogą stanowić podstawę zapisów w księgach rachunkowych. Dowód ten jako dowód księgowy spełnia wymagania określone w art. 21 ustawy o rachunkowości. W szczególności zawiera opisy operacji gospodarczych oraz salda (początkowe i końcowe) środków pieniężnych udokumentowane tym wyciągiem. Niedopuszczalne jest dokonywanie w wyciągu bankowym wymazywania i przeróbek. Bez względu na formę tego dowodu (tradycyjną czy elektroniczną) jest to dowód, który wystawia bank (forma tradycyjna), ewentualnie pochodzi on z systemu finansowo-księgowego banku, dostępnego przez system bankowości elektronicznej (wydruk lub postać elektroniczna).

²⁴ Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_WB

- (106) W tym miejscu wskazać należy, że w przypadku dokonania zapłaty przelewem bankowym, za datę zapłaty (datę spełnienia świadczenia pieniężnego przez Stronę) Prezes Urzędu przyjął datę obciążenia rachunku bankowego Strony postępowania ustaloną na podstawie danych zawartych w plikach JPK_WB (DataOperacji).
- (107) Informacje o przeprowadzonych transakcjach na rachunku bankowym w pliku JPK_WB obejmują m.in:
- dane identyfikacyjne nadawcy i odbiorcy zlecenia płatniczego - czyli nazwę, adres (o ile taki posiada), NIP lub REGON,
 - numer IBAN rachunku, którego dotyczy wyciąg,
 - datę i czas obciążenia rachunku nadawcy,
 - kwotę i walutę transakcji,
 - tytuł i opis zlecenia płatniczego,
 - saldo rachunku przedsiębiorcy po dokonaniu zlecenia płatniczego,
 - informację o numerze rachunku wirtualnego utworzonego w celu identyfikacji masowych płatności, jeżeli zlecenie płatnicze dotyczy uznania takiego rachunku.
- (108) Ustalenie okoliczności odnoszących się do spełnienia świadczeń pieniężnych przelewem bankowym opierało się przede wszystkim na danych z wyciągów bankowych zapisanych w strukturze JPK_WB odnoszących się do elementu Wyciąg Wiersza: DataOperacji, KwotaOperacji, przy równoczesnym porównaniu ich z informacjami przedstawionymi przez Stronę w Tabeli nr 1 wskazującymi na datę zapłaty oraz kwotę transakcji bankowej.
- (109) Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK uznał, że rodzaj informacji zawartych w plikach JPK_WB, źródło ich pochodzenia oraz obiektywny charakter stanowią wiarygodne źródło informacji w powyższym zakresie umożliwiające zweryfikowanie wartości i dat spełnienia świadczeń pieniężnych wskazanych przez Stronę w Tabeli nr 1 - w odniesieniu do świadczeń pieniężnych objętych zakresem niniejszego postępowania.
- (110) Na mocy art. 13g Ustawy Prezes UOKiK jest uprawniony do żądania od Strony w toku postępowania określonych struktur JPK. W ocenie Prezesa dowody w postaci ksiąg podatkowych, wygenerowanych w strukturach ściśle określonych w przepisach prawa, stanowią wiarygodny materiał dowodowy. Wskazać należy, iż wytworzenie pliku JPK_VAT przez Stronę dotyczy obowiązków wynikających z posiadania statusu podatnika czynnego VAT, jednakże z uwagi na cechy integralności danych i ich autentyczności (pochodzenia od osób uprawnionych do reprezentowania Strony) uzasadnione jest posługiwanie się tymi

danymi do potwierdzenia transakcji handlowych zawartych przez Stronę z jej kontrahentami, co do ich istnienia jak również wartości świadczeń pieniężnych wynikających z tych transakcji. Stosownie do art. 193 Ordynacji podatkowej dowody z ksiąg podatkowych stanowią dowód urzędowy, tego co zostało w nich zawarte, w przypadku ksiąg podatkowych prowadzonych rzetelnie i niewadliwie²⁵.

(111) Jednocześnie wskazać należy, że w związku z ww. obowiązkami wynikającymi z przepisów podatkowych, Strona dysponuje odpowiednią infrastrukturą informatyczną pozwalającą na łatwe i szybkie wygenerowanie plików JPK_VAT. W przypadku struktur JPK_WB analogiczną infrastrukturą informatyczną dysponuje bank. W ocenie Prezesa Urzędu sumy kontrolne zawarte w plikach JPK pozwalają na sprawdzenie poprawności wygenerowanego pliku. Biorąc pod uwagę, że ustawodawca w art. 13g ust. 1 Ustawy jednoznacznie ustanowił kompetencję Prezesa Urzędu do żądania przekazania całości lub części ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych w toku postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, w ocenie Prezesa Urzędu, oparcie się w toku niniejszego postępowania na materiale dowodowym w postaci plików JPK_VAT i JPK_WB stanowi pożądaną przez ustawodawcę wyraz realizacji zasady szybkości i prostoty postępowania, przy jednoczesnym zachowaniu priorytetu zasady prawdy obiektywnej, a tym samym jest uzasadnione i celowe. Powołując się na powyższą argumentację, podkreślić należy, iż wytworzenie ww. struktur nie stanowi nadmiernego obciążenia dla Strony postępowania. Dodatkowo, stosownie do art. 193 Ordynacji podatkowej dowody z ksiąg podatkowych stanowią dowód, tego co zostało w nich zawarte, jeżeli księgi te są prowadzone rzetelnie i niewadliwie. Przymiot rzetelności oznacza, że zawarte w nich stwierdzenia są zgodne z rzeczywistością, natomiast niewadliwość należy identyfikować ze spełnieniem wymogów formalnych określonych w innych przepisach, w tym przepisach ustawy o rachunkowości²⁶.

(112) Należy mieć także na uwadze, iż ustawa o rachunkowości przewiduje dla operacji zakupu i sprzedaży prowadzenie ksiąg pomocniczych, m.in. w celu prawidłowego rozliczenia zobowiązania podatkowego (art. 17 ust. 1 ustawy o rachunkowości). Rejestry VAT stanowią księgi pomocnicze, będące uszczegółowieniem i uzupełnieniem zapisów związanych z podatkiem od towarów i usług na kontach księgi głównej. Z tego względu, rejestr VAT stanowiący część księgi rachunkowej korzysta z domniemania rzetelności i autentyczności ksiąg rachunkowych oraz wiarygodności i niezaprzeczalności danych w nich zawartych.

²⁵ P. Pietrasz [w:] Ordynacja podatkowa. Komentarz aktualizowany, red. L. Etel, LEX/el. 2021, art. 193.

²⁶ P. Pietrasz [w:] Ordynacja podatkowa. Komentarz aktualizowany, red. L. Etel, LEX/el. 2021, art. 193.

5a. Analiza innych dowodów

(113) Weryfikacja danych i informacji zawartych w Tabeli nr 1 w oparciu o informacje zawarte w ewidencji JPK_VAT i JPK_WB nie była jednak możliwa w niniejszym postępowaniu w odniesieniu do wszystkich świadczeń pieniężnych i wymagała dodatkowych wyjaśnień, jak również poszukiwania i analizy innych dowodów.

(114) Część transakcji handlowych wskazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 nie znalazła potwierdzenia w ewidencji JPK_VAT, która – ze względu na swoje funkcje i cele – nie odzwierciedla przebiegu wszystkich zdarzeń gospodarczych, lecz tylko tych, które mają wpływ na rozliczenie podatku należnego. W odniesieniu do tych świadczeń, Strona postępowania – na wezwanie Prezesa Urzędu – złożyła dowody zawarcia transakcji handlowych w postaci dowodów zakupu (faktur VAT) oraz uzupełnionej Tabeli 1C, przesłanej przez Prezesa Urzędu. Zawarte w Tabeli nr 1, oświadczenie Strony postępowania obejmujące informacje i dane dotyczące dat zawarcia transakcji handlowych, jak również wysokości uzgodnionego świadczenia pieniężnego, w pełni znajduje potwierdzenie w przedstawionych przez Stronę postępowania wyjaśnieniach zawartych w Tabeli 1C oraz fakturach VAT, stanowiących potwierdzenie zawarcia transakcji handlowych o wskazanej w nich treści ze wskazanymi dostawcami i zostały uznane za wiarygodne.

Dowód: pismo Strony z 16 lipca 2021 r., k. 138-167 wraz z załączonym folderem pn.: „dane do tabeli C” zawierającym tabelę nr 1C oraz przykładowe faktury VAT - zapisane na nośniku danych pendrive, k. 168.

(115) W sytuacjach, w których zapłata kwoty zobowiązania z faktury we wskazanej przez Stronę postępowania wysokości nie znajdowała potwierdzenia w ewidencji JPK_WB lub ze względu na treść opisów transakcji, przyporządkowanie wskazanego w nich przelewu do konkretnej transakcji handlowej napotykało trudności – Prezes Urzędu weryfikował informacje i dane dotyczące spełnienia świadczeń pieniężnych, zawarte w Tabeli nr 1 z przedłożonymi przez Stronę postępowania wyjaśnieniami w dodatkowej Tabeli nr 1B. Na tej podstawie Prezes Urzędu ustalił, że dane i oświadczenia Strony postępowania zawarte w Tabeli nr 1 dotyczące daty spełnienia świadczeń pieniężnych przelewem są zgodne z zebrany materiałem dowodowym.

Dowód: pismo Strony z 16 lipca 2021 r., k. 138-167 wraz z załączonym folderem pn.: „Tabela nr 1B 01 07 2021” zawierającym tabelę nr 1B oraz przykładowe faktury VAT - zapisane na nośniku danych pendrive, k. 168.

(116) Pliki JPK_WB stanowią potwierdzenie zapłaty świadczeń pieniężnych dokonanej jedynie przelewem bankowym, za pośrednictwem banków krajowych. Z przedstawionych przez Stronę informacji wynika natomiast, że w odniesieniu do części transakcji handlowych rozliczenia stron zostały dokonane w drodze [informacja chroniona]. W związku z tym, w tych przypadkach weryfikacja terminów spełnienia świadczeń pieniężnych została dokonana w oparciu o inne dowody przedstawione przez Stronę.

(117) Strona postępowania złożyła wyjaśnienia dotyczące mechanizmu [informacja chroniona] jako formy spełniania świadczeń pieniężnych. Zgodnie z oświadczeniem Strony, [informacja chroniona].

Dowód: Pismo Strony z 16 lipca 2021 r. k. 138-167.

(118) Na dowód powyższego Strona przedłożyła do akt sprawy dowody [informacja chroniona], na podstawie których Prezes Urzędu ustalił, że [informacja chroniona] były dokonywane najczęściej na podstawie następującego obiegu dokumentów, w następujących sytuacjach modelowych:

Model 1:

- [informacja chroniona]

Dowód: [informacja chroniona] w formacie pdf, nr dokumentu [informacja chroniona] załącznik do pisma Strony z 16 lipca 2021 r., k. 138-167, zapisane w folderze pn. „dane do tabeli A - [informacja chroniona]” zapisane na nośniku danych pendrive, k. 168.

Model 2:

- [informacja chroniona]

Dowód: [informacja chroniona] w formacie pdf, nr dokumentu [informacja chroniona], załącznik do pisma Strony z 16 lipca 2021 r., k. 138-167, zapisane w folderze pn. „dane do tabeli A - [informacja chroniona]” zapisane na nośniku danych pendrive, k. 168.

Model 3:

- [informacja chroniona]:

→ pieczęć firmowa kontrahenta z adnotacją „[informacja chroniona]” (np. pdf [informacja chroniona]) albo

→ potwierdzenie na [informacja chroniona] albo

→ potwierdzenie na [informacja chroniona] albo

→ potwierdzenie na [informacja chroniona]

Dowód: [informacja chroniona] w formacie pdf, nr dokumentów [informacja chroniona] załącznik do pisma Strony z 16 lipca 2021 r., k. 138-167, zapisane w folderze pn. „dane do tabeli A - [informacja chroniona]” zapisane na nośniku danych pendrive, k. 168.

Model nr 4:

- Wyróżniony ze względu na [informacja chroniona].

Dowód: [informacja chroniona] w formacie pdf, nr dokumentów [informacja chroniona], załącznik do pisma Strony z 16 lipca 2021 r., k. 138-167, zapisane w folderze pn. „dane do tabeli A - [informacja chroniona]” zapisane na nośniku danych pendrive, k. 168.

Model nr 5:

- [informacja chroniona]:

- wydruk dowodu [informacja chroniona];

- wydruk [informacja chroniona];

- wydruk oświadczenia zgodnego z treścią [informacja chroniona].

Dowód: [informacja chroniona] w formacie pdf, nr dokumentów [informacja chroniona], załącznik do pisma Strony z 16 lipca 2021 r., k. 138-167, zapisane w folderze pn. „dane do tabeli A - [informacja chroniona]” zapisane na nośniku danych pendrive, k. 168.

Model nr 6:

- [informacja chroniona]

[informacja chroniona]

Dowód: [informacja chroniona] w formacie pdf, nr dokumentów [informacja chroniona], załącznik do pisma Strony z 16 lipca 2021 r., k. 138-167, zapisane w folderze pn. „dane do tabeli A - [informacja chroniona]” zapisane na nośniku danych pendrive, k. 168.

Model nr 7:

- [informacja chroniona]

[informacja chroniona]

Dowód: [informacja chroniona] w formacie pdf, nr dokumentów [informacja chroniona], załącznik do pisma Strony z 16 lipca 2021 r., k. 138-167, zapisane w folderze pn. „dane do tabeli A - [informacja chroniona]” zapisane na nośniku danych pendrive, k. 168.

Model nr 8:

- [informacja chroniona]

[informacja chroniona]

Dowód: [informacja chroniona] w formacie pdf, nr dokumentów [informacja chroniona] załącznik do pisma Strony z 16 lipca 2021 r., k. 138-167, zapisane w folderze pn. „dane do tabeli A - [informacja chroniona]” zapisane na nośniku danych pendrive, k. 168.

Model nr 9:

- [informacja chroniona]

Dowód: [informacja chroniona] w formacie pdf, nr dokumentów [informacja chroniona], załącznik do pisma Strony z 16 lipca 2021 r., k. 138-167, zapisane w folderze pn. „dane do tabeli A - [informacja chroniona]” zapisane na nośniku danych pendrive, k. 168.

Model nr 10:

- [informacja chroniona]

Dowód: [informacja chroniona] w formacie pdf, nr dokumentu [informacja chroniona], załącznik do pisma Strony z 16 lipca 2021 r., k. 138-167, zapisane w folderze pn. „dane do tabeli A - [informacja chroniona]” zapisane na nośniku danych pendrive, k. 168.

Model nr 11:

- [informacja chroniona]

Dowód: [informacja chroniona] w formacie pdf, nr dokumentu [informacja chroniona], załącznik do pisma Strony z 16 lipca 2021 r., k. 138-167, zapisane w folderze pn. „dane do tabeli A - [informacja chroniona]” zapisane na nośniku danych pendrive, k. 168.

- (119) Zgodnie z treścią art. 498 Kodeksu cywilnego potrącenie polega na umorzeniu dwóch przeciwstawnych sobie wierzytelności. W obrocie gospodarczym, korzystając z zasady swobody umów, strony mogą ustalić inne zasady dokonywania potrąceń niż wynikające z art. 498 Kodeksu cywilnego, tj. dokonywać potrąceń umownych. Co do zasady, warunki rozliczeń dokonywanych z zastosowaniem potrącenia umownego, stanowią przedmiot ustaleń umownych pomiędzy stronami umowy, a zatem wedle obowiązujących ustaleń zawartych w umowach między stronami należy dokonywać badania terminowości spełniania świadczeń pieniężnych spełnionych poprzez potrącenie.
- (120) Zdaniem Prezesa Urzędu, przedstawione przez Stronę postępowania dowody pozwoliły potwierdzić [informacja chroniona]. Analiza dat zapłaty wskazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 oraz w przekazanych dowodach nie wykazały rozbieżności, a tym samym nie wzbudziły wątpliwości Prezesa Urzędu, co do ich zgodności ze stanem

faktycznym. Jednocześnie zgromadzony materiał dowodowy nie dawał podstaw do przyjęcia innych dat spełnienia świadczeń pieniężnych [informacja chroniona], aniżeli daty zapłaty wskazane w tych przypadkach przez Stronę w Tabeli nr 1. W konsekwencji Prezes Urzędu uznał, że wskazane w Tabeli nr 1 daty zapłaty świadczeń pieniężnych, które opisano jako spełnione [informacja chroniona], są faktycznymi datami spełnienia tych świadczeń.

(121) Biorąc pod uwagę powyższe Prezes Urzędu oparł swoje ustalenia, stanowiące podstawę rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, na następujących dowodach, które z wyżej wskazanych powodów, uznał za wiarygodne:

a. Informacjach uzyskanych od Strony postępowania, obejmujących transakcje handlowe przedstawione w Tabeli nr 1 oraz zawarte w komentarzach do tabeli i pismach Strony - w zakresie w jakim były one spójne z resztą materiału dowodowego, w tym z księgami podatkowymi, księgami rachunkowymi oraz dowodami księgowymi;

b. Częściach ksiąg podatkowych Strony postępowania - informacjach zawartych w ewidencjach podatkowych (w plikach JPK_VAT);

c. Dowodach księgowych:

- fakturach VAT;
- wyciągach bankowych w plikach JPK_WB;
- informacjach zawartych w potwierdzeniach przelewów;

d. Dokumentach prywatnych:

- umowach;
- oświadczeniach o potrąceniu.

(122) Weryfikując dane i informacje wskazane przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 z ww. dowodami - Prezes Urzędu ustalił, że dane i informacje podane przez Stronę postępowania co do zasady znajdują swoje potwierdzenie w informacjach zawartych w plikach JPK_VAT oraz JPK_WB, a także w dowodach księgowych i dokumentach prywatnych. Zostały one skorygowane przez Prezesa Urzędu w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Zaistniałe w tym zakresie rozbieżności nie miały wpływu na ocenę wiarygodności złożonych przez Stronę postępowania oświadczeń w pozostałym zakresie. Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu uznał przekazane przez Stronę postępowania informacje i wyjaśnienia w Tabeli nr 1 za wiarygodne i mogące stanowić podstawę ustaleń w niniejszym postępowaniu.

6. Świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem, niespełnione przez Stronę lub spełnione przez nią po terminie

- (123) Po dokonaniu opisanych wcześniej wyłączeń i po przeprowadzeniu analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, dotyczącego świadczeń pieniężnych objętych postępowaniem, Prezes Urzędu ustalił, które świadczenia pieniężne wykazane przez Stronę w Tabeli nr 1 wymagalne w okresie objętym postępowaniem nie zostały spełnione przez Stronę postępowania do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo zostały przez nią spełnione po terminie w tym okresie (dalej: „zakwestionowane świadczenia pieniężne”).
- (124) Zakwestionowane świadczenia pieniężne obejmują świadczenia, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w walutach: złoty (PLN) i [informacja chroniona].
- (125) Powyższe uzasadniało wyodrębnienie zakwestionowanych świadczeń pieniężnych w niżej opisane i załączone do niniejszej decyzji tabele, opracowane przez Prezesa Urzędu dla celów analitycznych oraz w celu odrębnego omówienia w niniejszej decyzji. Przedmiotowe tabele zawierają wszystkie zakwestionowane świadczenia pieniężne, czyli świadczenia pieniężne niespełnione oraz spełnione po terminie przez Stronę w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., składające się na naruszenie zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (139) Zakwestionowane świadczenia pieniężne zostały wyszczególnione w Tabelach Z.1, Z.2 i Z.3, zgodnie z następującym podziałem:
- Tabela Z.1. w pozycjach [informacja chroniona] zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN). Tabela Z.1. stanowi załącznik nr 7 do niniejszej decyzji;
 - Tabela Z.2. w pozycjach [informacja chroniona] zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja chroniona]. Tabela Z.2. stanowi załącznik nr 8 do niniejszej decyzji;
 - Tabela Z.3. w pozycjach [informacja chroniona] zawiera świadczenia pieniężne uznane przez Prezesa UOKiK za spełnione po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, pomimo upływu maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu

o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, w związku ze stosowaniem przez Stronę postępowania postanowień umowy ustalających termin zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy. Tabela Z.3. stanowi załącznik nr 9 do niniejszej decyzji.

7. Ustalenia w zakresie zakwestionowanych świadczeń pieniężnych

(140)Poniżej Prezes Urzędu wskazuje ustalenia w zakresie zakwestionowanych świadczeń pieniężnych zaprezentowane w powyższych tabelach oraz powody, dla których uznał poszczególne rodzaje zakwestionowanych świadczeń pieniężnych za niespełnione lub spełnione po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem.

(141)Obowiązek zapłaty zakwestionowanych świadczeń pieniężnych wynikał z zawartych przez Stronę postępowania umów z kontrahentami, stwierdzonych wystawionymi przez nich dowodami zakupu, które Strona postępowania wykazała w Tabeli nr 1. Wszystkie zakwestionowane świadczenia pieniężne były wymagalne w okresie od 1 czerwca 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r., a zatem w okresie objętym postępowaniem.

Dowód: Tabela nr 1 pod nazwą „NIP 872 20 76 258-20201130” zapisana na płycie CD, k. 98.

(142)Dowody zakupu dokumentujące zawarcie powyższych umów zostały ujęte przez Stronę w ewidencji zakupu VAT. W odniesieniu do części faktur nie ujętych w tej ewidencji, a wykazanych przez Stronę w Tabeli nr 1, Prezes Urzędu ustalił istnienie obowiązku zapłaty wynikających z nich świadczeń pieniężnych na podstawie wyjaśnień przedłożonych na wezwanie Prezesa Urzędu. Informacje przekazane przez Stronę w formie tabelarycznej, w uzupełnionej Tabeli 1C, wyjaśniły przyczyny nieujęcia poszczególnych dowodów zakupu w ewidencji zakupu JPK_VAT oraz rozbieżności między kwotą świadczenia pieniężnego wskazaną w treści faktury VAT, kwotą świadczenia pieniężnego ujętą w ewidencji JPK_VAT, a danymi wskazanymi przez Stronę w Tabeli nr 1. W ocenie Prezesa Urzędu zawarcie tych umów i wynikający z nich obowiązek spełnienia świadczeń pieniężnych oraz uzgodniony przez strony termin zapłaty nie budzą zatem wątpliwości.

Dowód: pliki JPK_VAT zapisane na płycie CD, k. 98.

Dowód: Tabela 1C zapisana w folderze „dane do tabeli 1C”, zapisana na płycie CD, k. 168.

(143)Wszystkie transakcje handlowe, których dotyczą zakwestionowane świadczenia pieniężne przedstawione w ww. tabelach zostały zawarte w związku z działalnością prowadzoną przez Stronę postępowania i jej kontrahentów. Świadczenie pieniężne zostało w nich zastrzeżone w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, którego przedmiotem była dostawa towarów lub świadczenie usług. Umowy te mają zatem charakter odpłatny.

(144)Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu ustalił, że zakwestionowane świadczenia pieniężne wynikają z umów (transakcji handlowych) posiadających następujące cechy:

- są umowami odpłatnymi;
- przedmiotem świadczenia niepieniężnego jest dostawa towarów lub świadczenie usług;
- stronami tych umów są podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy;
- zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.

(145)Zakwestionowane świadczenia pieniężne stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy. W związku z powyższym stanowią one „świadczenia pieniężne” w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy.

(146)Zakwestionowane świadczenia pieniężne nie wynikają z umów, na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, a zatem nie podlegają wyłączeniu z zakresu zastosowania przepisów Ustawy na podstawie art. 3 pkt 2 Ustawy.

(147)Z posiadanych przez Prezesa Urzędu informacji nie wynika również, aby w stosunku do Strony postępowania zostało otwarte postępowanie upadłościowe lub restrukturyzacyjne, co daje podstawę do przyjęcia, że przedmiotowe świadczenia pieniężne nie stanowią długów objętych postępowaniami prowadzonymi na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe oraz ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne, a zatem nie podlegają wyłączeniu z zakresu zastosowania Ustawy na podstawie art. 3 pkt 1 Ustawy. W tym zakresie Prezes Urzędu oparł się na publicznie dostępnych dokumentach i informacjach.

Dowód: Odpis z rejestru przedsiębiorców KRS z 21 października 2020 r., k. 5-9.

Dowód: Tabela nr 1 w pliku pod nazwą „NIP 872 20 76 258-20201130” zapisana na płycie CD, k. 98.

Dowód: Odpis z rejestru przedsiębiorców KRS z 25 stycznia 2023 r., k. 270-274.

(148)Prezes Urzędu ustalił również, że wszystkie zakwestionowane świadczenia pieniężne były wymagalne w okresie objętym postępowaniem, a zatem w okresie od 1 czerwca 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r. Wymagalność tych świadczeń ustalono na podstawie oświadczenia Strony dotyczącego uzgodnionych terminów zapłaty wskazanych w Tabeli nr 1 w kolumnie o nazwie „Termin zapłaty wg umowy”, które co do zasady uznano za zgodne z zebrany materiał dowodowy i za wiarygodne.

Dowód: Tabela nr 1 w pliku pod nazwą „NIP 872 20 76 258-20201130” zapisana na płycie CD, k. 98.

(149)W odniesieniu do terminów zapłaty wskazujących na brak spójności z datą zakupu lub z datą doręczenia faktury Prezes Urzędu dokonał ich weryfikacji na podstawie wyjaśnień Strony.

Dowód: Pismo Strony z 5 maja 2022 r., k. 185-194.

Dowód: Faktury Vat załączone przez Stronę przy piśmie z 5 maja 2022 r., zapisane w folderze pn. „faktury punkt III” na nośniku danych pendrive k. 195.

(150)W przypadku, w którym umowny termin zapłaty wskazany przez Stronę postępowania przypadł na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą - stosownie do treści art. 115 Kodeksu cywilnego.

(151)W konsekwencji stan wymagalności każdego zakwestionowanego świadczenia pieniężnego rozumiany jako okres od dnia następującego po upływie terminu zapłaty do dnia spełnienia świadczenia pieniężnego (lub ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem) przypadł w okresie od 1 czerwca do 31 sierpnia 2020 r., a zatem wskazane świadczenia pieniężne Prezes Urzędu uznał za wymagalne w okresie objętym postępowaniem, obejmującym czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r.

(152)Mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu ustalił, że w przypadku świadczeń pieniężnych wynikających z asymetrycznych transakcji handlowych zawartych po 1 stycznia 2020 r., w których Strona jako duży przedsiębiorca była dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty świadczenia pieniężnego, a jej wierzycielem dostarczającym jej towary lub wykonującym usługi był mikro, mały lub średni przedsiębiorca, wystąpiły sytuacje, w których Strona stosowała terminy zapłaty przekraczające 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, a zatem naruszające art. 7 ust. 2a Ustawy.

(153)Punktem wyjścia dla oceny zgodności umownych terminów zapłaty wskazanych przez Stronę w Tabeli nr 1 z art. 7 ust. 2a Ustawy, było oświadczenie Strony złożone w ramach Tabeli nr 1 niosące informację o tym, że kontrahent Strony złożył jej oświadczenie o posiadaniu statusu dużego przedsiębiorcy albo ustalone przez Stronę we własnym zakresie i przekazane Prezesowi Urzędu przy piśmie z 8 lutego 2021 r.

Dowód: Tabela nr 1 zapisana pod nazwą „NIP 872 20 76 258-20201130” na płycie CD, k. 98.

Dowód: Pismo Strony z 8 lutego 2021 r., k. 103-110.

- (154)W przypadku braku takiej informacji, niezbędne było ustalenie przez Prezesa Urzędu statusu przedsiębiorcy tych kontrahentów Strony, co do których Strona wskazała w Tabeli nr 1, że nie złożyli oni oświadczenia o posiadaniu statusu dużego przedsiębiorcy. W tym celu Prezes Urzędu dokonał ustaleń we własnym zakresie korzystając z ogólnodostępnych baz danych oraz faktów znanych Prezesowi UOKiK z urzędu.
- (155)Prezes UOKiK oparł się o informacje zawarte w ogólnodostępnej bazie Systemu Udostępniania Danych o Pomocy Publicznej (SUDOP), która zawiera informacje o wdrażanych w Polsce środkach pomocowych, pomocy udzielonej w ramach wdrażanych w Polsce środków pomocowych, wszelkiej pomocy publicznej i pomocy de minimis udzielonej danemu beneficjentowi. Zawiera ona w szczególności oświadczenie podmiotu ubiegającego się o pomoc publiczną o wielkości jego przedsiębiorstwa, gdyż zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 lit. f rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc inną niż pomoc de minimis lub pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, wnioskodawca przedstawia podmiotowi udzielającemu pomocy m.in. oświadczenie dotyczące wielkości swojego przedsiębiorstwa (mikroprzedsiębiorca, mały przedsiębiorca, średni przedsiębiorca, inny przedsiębiorca). Jak wynika natomiast z art. 11a ust. 2 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej dane beneficjentów pomocy obejmujące numer identyfikacji podatkowej, nazwę, informacje o siedzibie, wielkość przedsiębiorcy oraz szczegółowe informacje dotyczące udzielonej pomocy, udostępnia się na stronie internetowej Prezesa Urzędu.
- (156)Prezes UOKiK oparł swoje ustalenia również na informacjach wynikających ze sprawozdań finansowych znajdujących się w Repozytorium Dokumentów Finansowych Krajowego Rejestru Sądowego (KRS). W tym miejscu należy wskazać, iż w zakresie definicji mikroprzedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy oraz średniego przedsiębiorcy (dalej: „MŚP”) art. 4 pkt 5 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych odsyła do Załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu, który stanowi, iż do kategorii MŚP należą przedsiębiorstwa, które zatrudniają mniej niż 250 pracowników i których roczny obrót nie przekracza 50 milionów euro, lub roczna suma bilansowa nie przekracza 43 milionów euro z uwzględnieniem przedsiębiorstw powiązanych i partnerskich, o których

mowa w art. 6 ust. 2 Załącznika I. Natomiast zgodnie z art. 4 pkt 6 Ustawy, dużym przedsiębiorcą jest przedsiębiorca niebędący mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą ani średnim przedsiębiorcą. W związku z powyższym, sprawozdania finansowe były badane w zakresie poziomu zatrudnienia oraz danych finansowych dotyczących rocznego obrotu i rocznej sumy bilansowej.

(157)W przypadku istnienia wątpliwości, co do posiadanego statusu przedsiębiorcy, Prezes Urzędu zwrócił się bezpośrednio do kontrahenta o złożenie wyjaśnień w tej kwestii.

(158)Na podstawie ww. informacji, Prezes Urzędu ustalił, że niżej wymienieni kontrahenci Strony posiadają jeden ze statusów: mikro-, mały lub średni przedsiębiorca:

- [informacja chroniona]
- [informacja chroniona]
- [informacja chroniona]
- [informacja chroniona]
- [informacja chroniona]
- [informacja chroniona]
- [informacja chroniona]

(159)W stosunku do zakwestionowanych świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w załączonej Tabeli Z.3, Prezes Urzędu uznał, że stosowane umowne terminy zapłaty naruszały art. 7 ust. 2a Ustawy, gdyż:

- wynikały z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r.;
- Strona jako duży przedsiębiorca była dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty świadczenia pieniężnego, a jej wierzycielem dostarczającym towary lub wykonującym usługi był mikro, mały lub średni przedsiębiorca;
- umowne terminy zapłaty przekraczały 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi.

(160)Wobec powyższego, w stosunku do tych świadczeń pieniężnych i w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, badając terminowość spełniania przez Stronę postępowania tych świadczeń pieniężnych i obliczając długość opóźnienia w ich spełnieniu, Prezes Urzędu zastosował maksymalny termin zapłaty 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub

rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi - zgodnie z założeniami opisanymi we wcześniejszej treści niniejszej decyzji w punkcie V.4.

(161) Na podstawie wskazanej przez Stronę w Tabeli nr 1 daty wpływu faktury (dowodu zakupu), Prezes Urzędu ustalił maksymalny termin zapłaty dla każdego ze świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych po 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych, który to termin przypadał w okresie objętym postępowaniem²⁷ i obliczył liczbę dni opóźnienia zgodnie z założeniami opisanymi we wcześniejszej treści niniejszej decyzji w punkcie V.4.

Dowód: Tabela nr 1 zapisaną pod nazwą „NIP 872 20 76 258-20201130” zapisana na płycie CD, k. 98.

(162) Ustalenia Prezesa Urzędu dotyczące świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę po terminie maksymalnym ustalonym na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy obrazuje załączona Tabela Z.3.

(163) W odniesieniu do zakwestionowanych świadczeń pieniężnych, które zostały zapłacone przelewami z rachunków bankowych Strony postępowania, Prezes Urzędu ustalił datę spełnienia świadczenia pieniężnego w oparciu o informacje przekazane przez Stronę w Tabeli nr 1 oraz wyciągi bankowe w plikach JPK_WB - w zakresie w jakim te informacje były ze sobą spójne. W zakresie w jakim informacje przekazane przez Stronę nie znalazły odzwierciedlenia w plikach JPK_WB, Prezes Urzędu ustalił stan faktyczny w oparciu o dodatkowe dowody przedłożone przez Stronę w postaci potwierżeń dokonanych przelewów bankowych.

Dowód: Tabela nr 1 zapisaną pod nazwą „NIP 872 20 76 258-20201130” zapisana na płycie CD, k. 98.

Dowód: pliki JPK_WB zapisane na płycie CD, k. 98

(164) W tym miejscu wskazać należy, iż w przypadku dokonania zapłaty przelewem bankowym, za datę zapłaty Prezes Urzędu uznał datę operacji bankowej - ustaloną na podstawie danych zawartych w plikach JPK_WB lub danych zawartych w potwierdzeniach przelewów bankowych - odpowiadającą dacie obciążenia rachunku bankowego Strony postępowania, z którego dokonano przelewu.

²⁷ z zastrzeżeniem art. 115 k.c.

(165)W przypadku spełniania przez Stronę świadczeń pieniężnych w drodze potrąceń, jako datę zapłaty Prezes Urzędu przyjął daty wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1 potwierdzone jednocześnie w zgromadzonym w tym zakresie materiale dowodowym.

8. Suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r.

(166) Prezes Urzędu ustalił, że suma wartości świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., które nie zostały spełnione lub zostały spełnione po terminie przez Stronę w tym okresie wyniosła:

- w Tabeli Z.1. - [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.2. - [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.3. - [informacja chroniona].

(166)Suma ww. kwot w przeliczeniu na złote wynosi [informacja chroniona] zł.

(167) Prezes UOKiK ustalił wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych przez Stronę w okresie objętym postępowaniem lub spełnionych po terminie, po przeliczeniu na złote wartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, na podstawie art. 13v ust. 1 Ustawy w zw. z art. 10 ust. 1a Ustawy. Ustalenia w zakresie przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, prezentuje załączona Tabela Z2.

(168) Jako podstawę przewalutowania należności pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, Prezes Urzędu przyjął średni kurs [informacja chroniona] ogłoszony przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne, tj. odpowiednio:

- na dzień 31 grudnia 2019 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 stycznia 2020 r. do 31 stycznia 2020 r.;
- na dzień 31 stycznia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lutego 2020 r. do 29 lutego 2020 r.;
- na dzień 28 lutego 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 marca 2020 r. do 31 marca 2020 r.;
- na dzień 31 marca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 kwietnia 2020 r. do 30 kwietnia 2020 r.;
- na dzień 30 kwietnia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 maja 2020 r. do 31 maja 2020 r.,

- na dzień 31 maja 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 czerwca 2020 r. do 30 czerwca 2020 r.,
- na dzień 30 czerwca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lipca 2020 r. do 31 lipca 2020 r.,
- na dzień 31 lipca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 sierpnia 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r.

(169) Dokonanie przewalutowań w oparciu o powyższe zasady uzasadnione jest brzmieniem Ustawy, w tym w szczególności jej art. 10 ust. 1a z uwzględnieniem wykładni funkcjonalnej i systemowej przywołanego przepisu. Powołując się na wykładnię funkcjonalną, regulacja zawarta w art. 10 Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych dotycząca rekompensaty za koszty odzyskiwania należności ma na celu wzmocnienie pozycji wierzycieli i zniechęcenie dłużników do opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych, ten sam cel przyświeca założeniom Ustawy. Stosowanie zaś do wykładni systemowej należy przyjąć, iż ustawodawca działa racjonalnie i tworzy spójny system prawny, w tym kontekście należy ustalić znaczenie interpretowanej normy odnosząc się do całego systemu prawa. Konstrukcja przewidziana w art. 10 ust. 1a Ustawy (wyliczenia kursu ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne) odnosi się do dnia wymagalności - okoliczności mającej kluczowe znaczenie z punktu widzenia przedmiotu niniejszego postępowania. W toku postępowania w sprawach nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, dokonano weryfikacji dnia wymagalności, co z kolei stanowi punkt wyjścia do ustalenia czy Strona dopuściła się nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b Ustawy czy też do weryfikacji przesłanek do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6. Koncepcja odnosząca się do wartości waluty obcej według kursu z dnia wymagalności stanowi logiczne, systemowe powiązanie z regułą interpretacyjną wskazaną w art. 358 § 2 k.c., zgodnie z którą wartość waluty obcej określa się według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia wymagalności rozszczenia.

(170) W odniesieniu do kwestii przewalutowania świadczeń pieniężnych wymaga również dodania, że Prezes Urzędu w toku postępowania nie badał prawidłowości przeliczania przez Stronę wartości pieniężnych wyrażonych w walutach obcych na złote w celach wynikających z przepisów ustaw podatkowych, ustawy o rachunkowości i innych przepisów prawa polskiego i obcego z uwagi na fakt, iż ocena prawidłowości dokonywanych przewalutowań w powyższym zakresie znajduje się w kompetencjach innych niż Prezes Urzędu podmiotów wykonujących zadania publiczne. Mając na uwadze powyższe Prezes

Urzędu nie kwestionuje wyniku dokonywanych przez Stronę przewalutowań w dokumentach przedkładanych przez Stronę w przedmiotowym postępowaniu mając na uwadze, że jak wyżej wskazano, przewalutowania zostały dokonane przez Stronę na innej podstawie prawnej niż ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

(171) Na podstawie materiału dowodowego zebranego w toku niniejszego postępowania, Prezes Urzędu ustalił, że suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. wynosi [informacja chroniona] złotych i tym samym przekracza próg ustawowy, o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych.

(172) Mając na uwadze powyższe, biorąc pod uwagę opisane wyniki postępowania dowodowego, w ocenie Prezesa Urzędu w niniejszej sprawie zachodzą kumulatywnie wszystkie przesłanki dla stwierdzenia, że w okresie objętym postępowaniem doszło do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, tj.:

- Strona postępowania jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych;
- Strona postępowania nie jest podmiotem publicznym;
- Strona postępowania zawierała transakcje handlowe w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy w związku z prowadzoną przez strony tych umów działalnością;
- Suma wartości świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie lub niespełnionych przez Stronę w okresie objętym postępowaniem była wyższa niż 5 000 000 złotych.

(173) W związku z powyższym w niniejszej sprawie należało stwierdzić, że w okresie objętym postępowaniem Strona postępowania naruszyła zakaz ustawowy, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy, a zatem popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

VI. Administracyjna kara pieniężna oraz przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary

(174) Po przeanalizowaniu twierdzeń Strony i przedstawionych przez nią dowodów Prezes Urzędu nie dostrzega podstaw do przyjęcia, że w sprawie zachodzą przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary lub jej obniżenia.

(175) Jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie - odpowiedzialność administracyjnoprawna (odpowiedzialność za delikt administracyjny) w odróżnieniu od odpowiedzialności karnej - ma charakter obiektywny, chyba że ustawodawca zdecyduje się na wprowadzenie winy

jako przesłanki odpowiedzialności za delikt administracyjny²⁸. Dla przyjęcia tej odpowiedzialności wystarczający jest zatem sam akt obiektywnego naruszenia obowiązków administracyjnoprawnych, bez względu na przyczynę, która do tego doprowadziła. Podstawę zastosowania sankcji administracyjnej stanowi zatem sam fakt naruszenia normy sankcjonowanej, bez względu na winę podmiotu, który dopuścił się określonego zachowania.

- (176) Biorąc pod uwagę treść zakazu wyrażoną w normie prawnej zawartej w przepisach art. 13b Ustawy, odpowiedzialność za naruszenie tego zakazu ma charakter obiektywny. Zgodnie z treścią tej normy, o naruszeniu zakazu decyduje spełnienie obiektywnych przesłanek wskazanych w Ustawie - osiągnięcie określonego pułapu opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem. Na obiektywny charakter odpowiedzialności wskazuje m.in. odwołanie się w opisie znamion deliktu administracyjnego do obiektywnego zachowania polegającego na opóźnieniu. Na odpowiedzialność tą nie ma zatem wpływu stopień zawinienia podmiotu naruszającego prawo, jego motywacja, okoliczności naruszenia zakazu, czy też skala naruszeń.
- (177) Jednocześnie w przepisach art. 13v ust. 6-8²⁹ Ustawy ustawodawca przewidział przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej - odpowiedzialność ta nie ma zatem charakteru absolutnego.
- (178) Element subiektywny uwzględniany jest w ramach oceny przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy - o ile Strona wykaże, że przyczyną nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych było działanie siły wyższej. Skala naruszenia natomiast jest uwzględniana przy wymiarze kary, która jest zależna od długości opóźnienia i wartości opóźnionego świadczenia, a brak płatności od kontrahentów - w ramach badania przesłanki z art. 13v ust. 6 Ustawy.
- (179) W toku niniejszego postępowania Strona powołała się na dwie podstawy odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej: z art. 13v ust. 7 i z art. 13v ust. 8 Ustawy. Strona podniosła, że w jej ocenie zachodzą przesłanki zastosowania wobec niej

²⁸ M. Jabłoński, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. Wierzbowski 2020 wyd. 29, Legalis, I. Sepiolo-Jankowska, Odpowiedzialność administracyjna jako odpowiedzialność alternatywna dla deliktów finansowych, Prokuratura i Prawo 1, 2020, s. 83 i nast., wyrok TK z dnia 4 lipca 2002 r., sygn. akt P 12/01, OTK-A 2002/4/50, wyrok TK z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, nr 3, poz. 26.

²⁹ W brzmieniu obowiązującym do 7 grudnia 2022 r. w zw. z art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej. Wszelkie odniesienia w niniejszej decyzji do treści art. 13v ust. 6 lub ust. 7 lub ust. 8 Ustawy, dotyczą wymienionych przepisów w brzmieniu obowiązującym do 7 grudnia 2022 r. Zgodnie bowiem z art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej, do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

przepisu art. 13v ust. 7 Ustawy w związku z epidemią COVID-19, której - zdaniem Strony - należy przypisać cechy siły wyższej. Nadto Strona powołała się również na spełnienie w stosunku do niej przesłanki z art. 13v ust. 8 Ustawy, za czym miałby przemawiać ogół okoliczności związanych: i/ z trudną sytuacją finansową Strony, ii/ze specyfiką branży, w której działa Strona oraz iii/ ze specyfiką jej działalności, jak również spotęgowanie negatywnych dla Strony skutków finansowych w wyniku pandemii COVID-19.

Dowód: Pismo Strony z 3 grudnia 2020 r., k. 50-91.

(180)Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu rozważał, czy w sprawie zachodzi którakolwiek z przesłanek odstąpienia od wymierzenia kary, o których mowa w art. 13v ust. 6-8 Ustawy.

(181)Po przeanalizowaniu twierdzeń Strony i przedstawionych przez nią dowodów, a także całego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Prezes Urzędu nie dostrzegł jednak podstaw do przyjęcia, że w sprawie zachodzą przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, jak również przesłanki obniżenia administracyjnej kary pieniężnej z powodów przedstawionych poniżej.

1. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy

(182) Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 13v ust. 6 Ustawy Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez tę stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem.

(183) Kierując się zasadą prawdy obiektywnej wyrażoną w art. 7 kpa (którego przepisy mają zastosowanie w niniejszym postępowaniu poprzez art. 13q Ustawy) w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności i nie tylko na wniosek, ale także z urzędu podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Zgodnie natomiast z przepisem art. 77 §1 kpa - organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy.

(184) Mając na uwadze powyższe, jak również wyrażoną w art. 9 kpa zasadę informowania strony, pismem z 27 października 2020 r. Prezes Urzędu - w celu ustalenia istnienia ewentualnej przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6

Ustawy - wezwał Stronę postępowania do udzielenia informacji dotyczącej sumy nieotrzymanych lub otrzymanych przez Stronę po terminie świadczeń pieniężnych, tj. łącznej kwoty świadczeń pieniężnych, które były wymagalne w okresie objętym postępowaniem czerwiec, lipiec i sierpień 2020 r. i których Strona nie otrzymała w terminie od swoich kontrahentów. Jednocześnie Strona została szczegółowo poinformowana, jakie świadczenia pieniężne, należy w tej informacji uwzględnić.

Dowód: wezwanie Prezesa Urzędu z 27 października 2020 r., k. 10-19.

- (185)W toku postępowania Strona nie wskazała świadczeń pieniężnych, o których mowa powyżej i nie udzieliła w tym przedmiocie żadnych wyjaśnień.
- (186)Mając na względzie treść przepisów art. 7, 9 i 77 kpa w zw. z art. 13q Ustawy, Prezes Urzędu wykazał inicjatywę i aktywność dowodową w zakresie ustalenia istnienia przesłanek odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy. Jednak tylko Strona postępowania posiada informacje o wszelkich okolicznościach związanych z jej zaistnieniem, dane i dokumenty do jej ustalenia. Dlatego Prezes Urzędu nie ma możliwości dokonania ustaleń w tej kwestii bez aktywności Strony.
- (187)Prezes Urzędu zważył, że Strona postępowania nie przedstawiła ani na wezwanie Prezesa Urzędu, ani z własnej inicjatywy żadnych informacji dotyczących zaistnienia w stosunku do niej okoliczności z art. 13v ust. 6 Ustawy, a w szczególności żadnych informacji, danych, wniosków dowodowych dotyczących wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych przez nią po terminie w okresie objętym postępowaniem.
- (188)Jednocześnie podkreślić należy, iż zgodnie z obowiązującym orzecnictwem sądowno-administracyjnym, obowiązek wszechstronnego oraz rzetelnego ustalenia stanu faktycznego sprawy nie oznacza, że organ ma obowiązek poszukiwania dowodów mających wykazać zaistnienie okoliczności, których wykazanie leży w interesie strony, w sytuacji pasywnej postawy strony w tym zakresie. Nałożenie na organy prowadzące postępowanie administracyjne obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego nie zwalnia bowiem strony postępowania od współudziału w realizacji tego obowiązku. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy nieudowodnienie określonej okoliczności faktycznej może prowadzić do rezultatów niekorzystnych dla strony. Nie można bowiem w takim przypadku założyć, że przy bierności strony, cały ciężar dowodzenia faktów mających przemawiać przeciwko ustaleniom poczynionym przez organy administracji spoczywa na tych organach (wyrok NSA z 11 kwietnia 2017 r., II OSK 2045/15, Legalis). W ten sposób, nie ulega wątpliwości, iż Strona dysponując dowodami lub wiedzą

niedostępną organowi, do których sama ma nieograniczony lub nieutrudniony dostęp, powinna wykazać się inicjatywą w tym zakresie w szczególności, gdy z takich dowodów lub wiedzy wywodzi, bądź chce wywodzić korzystne dla siebie skutki (por. wyrok NSA z dnia 14 stycznia 2020 r., sygn. akt: II GSK 595/19).

(189) Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes Urzędu nie ma podstaw w niniejszym postępowaniu do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

2. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy

(190) Zgodnie z brzmieniem art. 13v ust. 7 Ustawy, w przypadku, gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

(191) Pojęcie siły wyższej nie zostało w prawie polskim unormowane, a ustawodawca pozostawił jego określenie doktrynie i orzecznictwu³⁰. Przy czym w orzecznictwie polskich sądów dominuje zapatrywanie opowiadające się za koncepcją obiektywną siły wyższej, zgodnie z którą do zdarzeń objętych kategorią siły wyższej zalicza się zdarzenia zewnętrzne w stosunku do przedsiębiorstwa. Ponadto zwykle dodaje się, że działanie siły wyższej musi być nieuchronne - czyli niemożliwe do zapobieżenia oraz nadzwyczajne - czyli niemożliwe do przewidzenia³¹. Wymienione cechy musi wykazywać samo to zjawisko, które jest oceniane jako działanie siły wyższej. Samo w sobie musi być więc ono nadzwyczajne i w konsekwencji nieuchronne oraz w danym układzie stosunków niemożliwe do przewidzenia, czyli innymi słowy „przemożne”. Należy je zaś uznać za takie, jeżeli ze względu na tkwiącą w nim moc oddziaływania nie było przed nim, a ściślej - przed jego skutkami, żadnej obrony. W orzecznictwie podnosi się, że przy ocenie, czy mamy do czynienia z siłą wyższą należy brać pod uwagę także element subiektywny - tzn. to, czy zainteresowana osoba mogła przeciwdziałać i zapobiec działaniu obiektywnych zdarzeń, składających się na siłę wyższą. Ta okoliczność podlega ocenie *ad casum*.

(192) Należy zauważyć, że podstawowe koncepcje teoretyczne siły wyższej zostały rozwinięte na tle prawa zobowiązań, przy jej rozważaniu jako przyczyny usprawiedliwiającej

³⁰ Uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2007 r., III CZP 30/07, OSNC 2008/5/43; Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2011 r., IV CSK 77/11, LEX nr 1084732.

³¹ Por. orzeczenia Sądu Najwyższego: z dnia 20 października 1936 r., C II 2086/36, Zb. Urz. OSN 1937/4/158, z dnia 9 kwietnia 1952 r., C 962/51, OSNCK 1954/1/2, z dnia 7 lutego 1953 r., I C 60/53, OSNCK 1954/2/35, z dnia 30 kwietnia 1960 r., 3 CR 783/59, OSP 1961/3/79, z dnia 9 lipca 1962 r., I CR 54/62, OSNC 1963/12/262, z dnia 26 sierpnia 1992 r., I PRN 36/92, OSNC 1993/7-8/138, z dnia 11 lutego 1997 r., II CKN 78/96, z dnia 24 listopada 2000 r., III CZP 37/00, OSNC 2001/4/56, z dnia 16 stycznia 2002 r., IV CKN 629/00, z dnia 4 września 2004 r., IV CKN 420/01. Podobnie NSA np. w wyroku z dnia 30 września 2014 r., II GSK 299/13, Legalis nr 1087299.

niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania³². W tym zakresie uznaje się, że na siłę wyższą (jako na okoliczność egzoneracyjną) może się strona powoływać tylko wtedy, gdy ma ona wpływ na niemożność wykonania przez nią zobowiązania oraz gdy zachodzi bezpośredni związek przyczynowy między siłą wyższą, a niewykonaniem zobowiązania³³. W zakresie definicji pojęcia „siły wyższej”, o której mowa w art. 189e kpa oraz innych przepisach prawa administracyjnego, doktryna prawa administracyjnego i orzecznictwo odwołują się do dorobku prawa cywilnego³⁴. W przedmiotowym postępowaniu jest to tym bardziej uzasadnione, że naruszenie zakazu administracyjnego powiązane jest z opóźnianiem się w spełnianiu świadczeń pieniężnych, a zatem niewykonaniem zobowiązań cywilnoprawnych.

(193) W doktrynie prawa administracyjnego podkreśla się, że w pojęciu „siły wyższej” należy wyróżnić zarówno elementy obiektywne: zewnętrzny, nadzwyczajny charakter zdarzenia, brak możliwości jego przewidzenia oraz zapobiegnięcia mu, jak i subiektywne: zachowanie przez podmiot obowiązany najwyższej staranności w celu zapobieżenia zdarzeniu lub jego skutkom. Wskazuje się, że pojęcie „siły wyższej” ulega subiektywizacji, zarówno gdy chodzi o wskazane elementy obiektywne, jak i wymóg, aby podmiot obowiązany, pomimo dochowania należytej staranności, nie mógł zapobiec zdarzeniu i jego skutkom.³⁵ W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się również, że „siła wyższa”, jako przesłanka egzoneracyjna, powinna być przeszkodą o charakterze bezpośrednim³⁶. W konsekwencji zatem to samo zdarzenie, spełniające określone powyżej kryteria obiektywne, może w różny sposób oddziaływać na różne podmioty prawa, stanowiąc w niektórych przypadkach siłę wyższą, uniemożliwiającą spełnianie zobowiązań w terminie, a w innych nie stanowiąc przeszkody o takim charakterze.

(194) Biorąc pod uwagę wskazane cechy „siły wyższej” należy dojść do wniosku, że również na gruncie regulacji administracyjnoprawnej adresat zakazu jest zobowiązany do zachowania należytej staranności w zakresie podjęcia działań, w celu odwrócenia

³² Uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2007 r., III CZP 30/07, OSNC 2008/5/43

³³ Tak również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 września 1971 r., II CR 388/71, OSNCP 1972/3/58. Rozważania SN dotyczą wprowadzenia odpowiedzialności deliktowej za szkodę, ale pozostają aktualne w analizowanej sytuacji.

³⁴ M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, *Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego*, art. 189e kpa, opubl. Lex. Por. też wyrok NSA z 30 września 2014 r., II GSK 299/13, Lex nr 1572663.

³⁵ M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, *Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego*, art. 189e kpa, opubl. Lex.

³⁶ Wyrok NSA z 30 września 2014 r., II GSK 299/13, Lex nr 1572663.

negatywnych skutków zaistniałej przeszkody tak, aby nie dopuścić do naruszenia zakazu administracyjnego.³⁷

(195) Nadto, oczywistym jest, że pomiędzy zdarzeniem kwalifikowanym, jako „siła wyższa”, a naruszeniem prawa musi istnieć bezpośredni związek przyczynowy. Przy czym nie można powoływać się na siłę wyższą, gdy naruszenie prawa stanowi konsekwencję nieusunięcia skutków jej działania lub gdy siła wyższa została poprzedzona czynnikiem przyczyniającym się do powstania stanu niezgodnego z prawem.³⁸

(196) Analizowany przepis art. 13 ust. 7 Ustawy wyraźnie wskazuje, że siła wyższa jako przesłanka odstąpienia przez Prezesa UOKiK od wymierzenia kary administracyjnej, znajduje zastosowanie jedynie wówczas, gdy do naruszenia prawa doszło wskutek zdarzenia o takim charakterze. Konieczne jest zatem, żeby nadmierne opóźnienie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, które stanowi powód wymierzenia tej sankcji, pozostawało w bezpośrednim związku z wystąpieniem siły wyższej. Będzie się on wyrażał w tym, że do naruszenia prawa ponad wszelką wątpliwość nie doszłoby, gdyby nie nastąpienie takiego zdarzenia. Naruszenie prawa powinno być typowym następstwem takiego zdarzenia.

(197) Nie ulega przy tym wątpliwości, że wykazanie, że do naruszenia zakazu doszło wskutek działania siły wyższej, należy do adresata zakazu.³⁹

(198) W toku prowadzonego postępowania Strona była wzywana do wyjaśnienia, czy wobec niej wystąpiły okoliczności opisane w treści art. 13v ust. 7 Ustawy.

Dowód: Wezwanie Prezesa Urzędu z 27 października 2020 r., k. 10-19.

(199) W piśmie z 3 grudnia 2022 r. Strona postępowania podniosła, że do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej - pandemii COVID-19, który to nadzwyczajny i przemożny stan negatywnie wpłynął na możliwość regulowania przez nią zobowiązań płatniczych, których termin ustalono jeszcze przed pojawieniem się pandemii COVID-19.

(200) Strona wskazała, że [informacja chroniona]. Z uwagi na [informacja chroniona], celem zapewnienia bieżącej płynności finansowej, [informacja chroniona].

³⁷ Por. wyrok WSA w Warszawie z 26 lipca 2020 r., VI SA/Wa 2285/19, Lex 3050524, wyrok WSA w Rzeszowie z 20 września 2018 r., II SA/Rz 189/19, Lex nr 2557935.

³⁸ H. Knysiak-Sudyka (red.), *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, art. 189e, wyd. II, WKP 2019.

³⁹ M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, *Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego*, art. 189e kpa, opubl. Lex.

Dowód: Protokoły NZW z uchwałami o zatwierdzeniu sprawozdań finansowych za rok 2017, 2018 i 2019 oraz protokół NZW z 16 kwietnia 2019 r. z uchwałą o podwyższeniu kapitału zakładowego, stanowiące załączniki do pisma Strony z 3 grudnia 2020 r., k. 50-91.

(201) Strona podniosła ponadto, że pandemia COVID-19 [informacja chroniona].

Dowód: Pismo Strony z 3 grudnia 2020 r., k. 50-91.

(202) Zdaniem Strony, opisana sytuacja finansowa ma duże znaczenie z punktu widzenia możliwości bieżącego regulowania przez nią zobowiązań pieniężnych. Strona podniosła, że zawierała transakcje handlowe z kontrahentami, których okres płatności przypadał na okres objęty postępowaniem jeszcze przed wybuchem pandemii COVID-19 i nie mogła przewidzieć, że [informacja chroniona]. Strona wyjaśniła, że [informacja chroniona] dzięki działaniom jedyne go wspólnika, który w czerwcu 2020 r. dokapitalizował Stronę kwotą [informacja chroniona]. Przy czym nadwyżka wniesionego kapitału zakładowego została przeznaczona na kapitał zapasowy.

Dowód: Protokół Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z 22 czerwca 2020 r. wraz z uchwałą o podwyższeniu kapitału zakładowego, stanowiący załącznik do pisma z 3 grudnia 2020 r., k. 50-91.

(203) Ustosunkowując się do powyższego, w pierwszej kolejności Prezes Urzędu wskazuje, że w jego ocenie sama pandemia, jako taka, nie może w każdym przypadku stanowić przyczyny usprawiedliwiającej niespełnienie świadczenia pieniężnego w terminie, stan ten bowiem dotyczy wszystkich przedsiębiorców. Dopiero wynikające z niej konkretne zdarzenia (np. zamknięcie zakładu pracy/choroba epidemiczna załogi/kwarantanna) - stanowiące bezpośrednią przeszkodę w spełnianiu świadczeń pieniężnych - i ich skutki mogą stanowić siłę wyższą dla konkretnego podmiotu, o ile spełnione są dalsze przesłanki⁴⁰. Przyjęcie poglądu przeciwnego oznaczałoby powszechną zgodę na niedotrzymywanie umów i akceptację każdego opóźnienia w okresie pandemii. Podważałoby to pewność obrotu gospodarczego i przyczyniałoby się do pogłębiania negatywnych zjawisk w gospodarce, w tym zatorów płatniczych. Przede wszystkim zaś ciężar tego zjawiska spoczywałby ostatecznie na najstarszych ekonomicznie podmiotach, zajmujących końcowe miejsca w łańcuchach dostaw, które w okresie pandemii miałyby nie otrzymać zapłaty w terminie.

⁴⁰ Por. P. Dolniak, *Transakcje handlowe w czasach pandemii*, PPH sierpień 2021, s. 46-48.

- (204) Podkreślenia wymaga również, że w okresie objętym postępowaniem od lipca do września 2020 r. stan epidemii nie był już okolicznością nagłą i nieprzewidywalną, której skutków nie można było przewidzieć i której skutkom nie można było zapobiec. Stan zagrożenia epidemicznego w związku z zakażeniami wirusem SARS Co-V-2 został bowiem ogłoszony na obszarze RP w dniu 13 marca 2020 r.⁴¹, a stan epidemii w dniu 20 marca 2020 r.⁴² W związku z tym Strona miała możliwość przystosowania się do nowej sytuacji i - jako profesjonalny uczestnik obrotu - powinna była to uczynić. Podobne stanowisko wyrażane jest również w orzecznictwie sądów administracyjnych. W jednym z wyroków sąd administracyjny ocenił, że ograniczenia wywołane stanem epidemii nie są ani nową ani nagłą okolicznością w październiku 2020.⁴³
- (205) W ocenie Prezesa Urzędu niemożność terminowego spełniania świadczeń pieniężnych nie jest typowym następstwem samej pandemii COVID-19 jako takiej. W przeciwnym razie podmioty występujące w obrocie mogłyby zawsze powoływać się na tą okoliczność usprawiedliwiając swe opóźnienie i w końcowym efekcie negatywne skutki tych zachowań poniosłyby najstarsze ekonomicznie podmioty, co byłoby sprzeczne z celem Ustawy wyrażającym się w zapewnieniu kultury terminowych płatności.
- (206) Jednak decydujące w sprawie jest to, że Strona nie wykazała zaistnienia konkretnego zdarzenia, wynikającego z pandemii, które w jej konkretnym przypadku stanowiłoby trudną do przewyciężenia, bezpośrednią przeszkodę w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, stanowiącą przyczynę nadmiernego opóźniania się w spełnianiu tych świadczeń (związek przyczynowy).
- (207) W szczególności, zdaniem Prezesa Urzędu, przeszkód takich nie mogą stanowić okoliczności powołane przez Stronę w piśmie z 3 grudnia 2020 r. r., czyli pogorszenie się sytuacji finansowej spowodowane spadkiem przychodów. Zgodnie z przepisem art. 13v ust. 7 Ustawy siła wyższa ma być bowiem przyczyną nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych, a zatem ma dotyczyć samego procesu spełniania świadczeń pieniężnych, a nie sytuacji finansowej podmiotu, czy jego zdolności płatniczych.
- (208) Ubocznie Prezes Urzędu pragnie podnieść, że na spadek sprzedaży w danym okresie mogą mieć wpływ różne zdarzenia gospodarcze, będące konsekwencją określonych decyzji finansowych i inwestycyjnych przedsiębiorcy, a także zdarzeń koniunkturalnych.

⁴¹ Rozporządzenie Ministra Zdrowia z 13 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego (Dz. U. z 2020 r. poz. 433).

⁴² Rozporządzenie Ministra Zdrowia z 20 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii - Dz. U. z 2020 r. poz. 490.

⁴³ Wyrok WSA w Łodzi z 19 marca 2021 r., II SA/Łd 70/21, Lex nr 3172023.

W konsekwencji, nawet jeżeli Strona poniosła dodatkowe koszty, czy spadły jej przychody - to nie mogło to stanowić trudnej do przewyciężenia bezpośredniej przyczyny opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem. Prezes Urzędu zauważa, że zarówno zysk, jak i przychody ze sprzedaży, czy koszty prowadzonej działalności nie są wartościami stałymi, ale ulegają ciągłym zmianom w poszczególnych okresach, na skutek różnych zdarzeń, w tym decyzji wewnątrzorganizacyjnych. Spadek przychodów ze sprzedaży w poszczególnych miesiącach jest okolicznością przewidywalną, którą rozsądnie działający przedsiębiorca powinien brać pod uwagę.

(209) Okresowy spadek przychodów lub wzrost kosztów, pogorszenie sytuacji finansowej, utrata dostawców, odbiorców (bez względu na przyczynę: upadłość kontrahentów, postęp technologiczny, zawinione czy niezawinione niewykonanie zawartych umów, złe zarządzanie i spadek konkurencyjności, zmiany fazy cyklu koniunkturalnego) nie stanowią zdarzeń nieprzewidywalnych, nadzwyczajnych, których skutkom nie można zapobiec w toku prowadzonej działalności. Przeciwnie - są to zdarzenia mieszczące się w pojęciu ryzyka przedsiębiorcy, które - w ramach należytej staranności - powinien uwzględnić.

(210) Mając powyższe na względzie należy stwierdzić, że spadek przychodów, nawet jeżeli byłby wywołany pandemią COVID-19, nie może stanowić siły wyższej w okolicznościach niniejszej sprawy. Siła wyższa powinna bowiem stanowić bezpośrednią przeszkodę w procesie spełniania świadczeń pieniężnych w okresie jej działania. Nadto, trudna sytuacja finansowa - na którą powołuje się Strona - nie jest spowodowana spadkiem przychodów wywołanym pandemią, ale [informacja chroniona]. Jak wynika z twierdzeń Strony oraz z dokumentów finansowych, już przed powstaniem stanu epidemii, Strona posiadała ujemny wynik finansowy, zamykając poprzednie lata obrotowe stratą. Również w 2019 r. zachodziła konieczność dofinansowania jej przez jedynego wspólnika. Strona od wielu lat prowadzi działalność ze stratą i powinna brać tę okoliczność pod uwagę w zarządzaniu własną płynnością. Jeżeli trudna sytuacja finansowa była przyczyną nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych - jak podnosi Strona - to należy stwierdzić, że stan ten istniał już od dawna i nie był spowodowany pandemią COVID-19. Wybuch pandemii został poprzedzony sytuacją powodującą powstanie stanu niezgodnego z prawem, co świadczy o braku bezpośredniego związku przyczynowego między pandemią, a naruszeniem zakazu administracyjnego.

(211) Prezes Urzędu pragnie zauważyć, że wpływ sytuacji finansowej Strony postępowania na nadmierne opóźnianie się w spełnianiu świadczeń pieniężnych reguluje już przepis art. 13v ust. 6 Ustawy określając precyzyjnie kryteria odstąpienia od wymierzenia kary w sytuacji, gdy sama strona stała się ofiarą zatorów płatniczych. Zgodnie z treścią

powołanego przepisu do jego zastosowania konieczne jest udowodnienie przez Stronę postępowania, że wartość świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych przez nią po terminie w okresie objętym postępowaniem jest większa lub równa wartości niespełnionych lub spełnionych przez nią po terminie świadczeń pieniężnych, za które zgodnie z art. 13v ust. 2 obliczono by jednostkowe kary. Jednak w przedmiotowej sprawie Strona nie wykazała, że zachodzą w stosunku do niej okoliczności, o których mowa w art. 13v ust. 6 Ustawy.

(212) Mając na względzie treść przepisów art. 13v ust. 7 i 13v ust. 6 Ustawy oraz art. 13v ust. 1 zd. 1 a contrario - należy przyjąć, że pogorszenie (utrata) zdolności płatniczych przez Stronę, czy też osłabienie jej płynności finansowej, nie stanowi samodzielnej i obligatoryjnej podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary administracyjnej przez Prezesa Urzędu. Zauważyć przy tym należy, że przyjęcie stanowiska odmiennego nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach prawa.

(213) Niezależnie od powyższego, Strona nie przedstawiła żadnych dowodów na to, że przyczyną jej trudności finansowych była siła wyższa w postaci pandemii COVID-19 oraz że ewentualny spadek przychodów, (pogorszenie płynności finansowej) uniemożliwił jej spełnianie w terminie świadczeń pieniężnych, ani też że stanowił trudną do przezwyciężenia przyczynę nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem tych świadczeń. Wnioski takie nie dają się również wyprowadzić z treści przedłożonych przez Stronę dowodów ani z treści sprawozdania finansowego Strony postępowania.

(214) Jak wykazano w piśmie z 3 grudnia 2020 r. [informacja chroniona]. Jednak - zgodnie ze sprawozdaniem Zarządu z działalności ELIT Polska sp. z o.o. w 2020 roku - Strona wygenerowała w roku 2020 stratę niższą o 56,3 % w stosunku do roku 2019.

Dowód: Sprawozdanie Zarządu z działalności ELIT Polska sp. z o.o. za 2020 r., dostępne na stronie internetowej https://ekrs.ms.gov.pl/rdf/pd/search_df, str. 1, wydruk, k. 196.

(215) W sprawozdaniu tym wskazano, że zdarzeniem mającym istotny wpływ na działalność Strony w roku 2020 było jej dokapitalizowanie kwotą 109 203 850, 00 zł poprzez podwyższenie kapitału zakładowego. Dzięki temu Strona ma lepszą pozycję na rynku, lepsze możliwości negocjacyjne, stabilizację oraz zapewnienie kontynuacji działalności.

Dowód: Sprawozdanie Zarządu z działalności ELIT Polska sp. z o.o. za 2020 r., dostępne na stronie internetowej https://ekrs.ms.gov.pl/rdf/pd/search_df, str. 1 wydruk k. 196.

(216) W piśmie z 3 grudnia 2020 r. Strona podniosła, że dopiero te działania pozwoliły jej na odzyskanie możliwości regulowania zobowiązań wobec kontrahentów. Jednak analiza

świadczeń pieniężnych objętych postępowaniem prowadzi do wniosku, że mimo dokapitalizowania przez jedynego wspólnika w czerwcu 2020 r., Strona i tak opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w każdym miesiącu objętym postępowaniem, tj.: w czerwcu, lipcu i sierpniu 2020 r. Powyższe świadczy o braku związku przyczynowego między sytuacją finansową Strony, a naruszeniem zakazu ustawowego.

Dowód: Pismo Strony z 3 grudnia 2020 r., k. 50-91.

Dowód: Tabela - zestawienie dot. spadku przychodów - w treści pisma Strony z 3 grudnia 2020 r., k. 50-91.

Dowód: Tabela nr 1 pod nazwą „NIP 872 20 76 258-20201130” zapisana na płycie CD, k. 98.

(217) Strona powoływała się również na fakt, że terminy zapłaty uzgadniane były przez nią przed wystąpieniem stanu pandemii COVID-19. Analiza zakwestionowanych świadczeń pieniężnych prowadzi jednak do wniosku, że opóźnienia w spełnianiu świadczeń pieniężnych w większości wynikają z transakcji handlowych zawartych już po ogłoszeniu stanu pandemii COVID-19. Skoro Strona zawierała transakcje handlowe w okresie pandemii, wiedząc o spadku przychodów, to miała możliwość dostosowania wielkości zamówień do swoich możliwości płatniczych. Dochowując należytej staranności Strona mogła zatem zapobiec naruszeniu zakazu nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych.

Dowód: Tabela nr 1 pod nazwą „NIP 872 20 76 258-20201130” zapisana na płycie CD, k. 98.

(218) Nadto, w sprawozdaniu z działalności ELIT Polska sp. z o.o. przyznano, że pandemia COVID-19 oraz wdrożenie środków zapobiegających wpłynęły na ELIT Polska sp. z o.o. w wielu obszarach. Wskazano jednak jedynie bardzo ogólnie na potencjalny wpływ opisaney sytuacji na Stronę: możliwość negatywnego wpływu na popyt na towary/produkty Strony, czy potencjalne zakłócenia łańcucha dostaw. Jednocześnie nie wskazano żadnego wpływu pandemii na zdolności płatnicze Strony. A co najistotniejsze, nie wskazano zaistnienia w stosunku do Strony żadnego zdarzenia, które spełniałoby cechy siły wyższej uniemożliwiającego spełnianie świadczeń pieniężnych.

(219) Zdaniem Prezesa Urzędu siła wyższa w kontekście stanu pandemii COVID-19 związanej z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 mogłaby być rozważana np. w przypadku takich zdarzeń, jak decyzja inspektora sanitarnego o kwarantannie pracowników biura, powodująca brak dostępu przez uprawnionych do systemu płatniczego pozwalającego na dokonanie przelewów, w celu spełnienia świadczeń pieniężnych w terminie, czy też decyzja o zamknięciu zakładu pracy i brak dostępu do systemów księgowych lub choroba

epidemiczna załogi, o ile uniemożliwiła przeprowadzenie procesu spełniania świadczeń pieniężnych - które to okoliczności mogłyby stanowić trudną do przezwyciężenia przeszkodę w spełnianiu świadczeń pieniężnych (np. dlatego, że wymagałoby to złamania zakazów administracyjnych). Wskazane okoliczności mogłyby bowiem spełniać wymóg bezpośredniej przeszkody. Nie ulega jednak wątpliwości, że w odniesieniu do Strony okoliczności te nie wystąpiły.

(220) Należy zwrócić również uwagę na fakt, że niniejsze postępowanie obejmuje również te świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne w okresie objętym postępowaniem czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. A zatem od ogłoszenia stanu pandemii Strona miała czas na przystosowanie się do ewentualnej, zmienionej sytuacji. Sama epidemia nie była już zdarzeniem nagłym i niespodziewanym w czerwcu 2020 r., stan epidemii trwał bowiem od marca. Nadto, należy podkreślić, że Strona działająca w obrocie jako profesjonalny przedsiębiorca winna dotożyć należytej staranności wymaganej w stosunkach gospodarczych i tak kształtować warunki umowne w transakcjach handlowych, wewnętrzne procesy rozliczeń z kontrahentami oraz organizować pracę, aby terminowo wywiązywać się ze swoich zobowiązań.

(221) Prezes Urzędu ma przy tym na względzie, że „zakwestionowane świadczenia pieniężne”, ujęte w Tabelach Z.1, Z.2 i Z.3 załączonych do niniejszej decyzji zostały zastrzeżone jako ekwiwalent w zamian za spełnienie świadczeń niepieniężnych (dostarczenie towarów lub wykonanie usług), które Strona już otrzymała od swych kontrahentów, tzn. te, które już wpłynęły do jej majątku. Tym bardziej niezasadne jest wykorzystywanie czasowego pogorszenia koniunktury dla usprawiedliwienia niespełnienia lub spełnienia po terminie uzgodnionego przez strony umowy wzajemnego świadczenia pieniężnego.

(222) Dodatkowo należy podnieść, że w przypadku gdyby w powyższych sytuacjach, tj. każdorazowego pogorszenia sytuacji finansowej przedsiębiorcy, Prezes Urzędu zawsze odstępował od wymierzania kary pieniężnej - mogłoby to stanowić nieuzasadnioną pomoc publiczną w rozumieniu przepisów ustawy z 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej - i jako takie mogłoby przyczynić się do zakłócenia konkurencji na rynku.

(223) Mając na uwadze powyższe, w ocenie Prezesa Urzędu nie ma podstaw do przyjęcia, że przyczyną niespełnienia przez Stronę w terminie świadczeń pieniężnych w stosunku do kontrahentów w okresie objętym postępowaniem, mogło być działaniem siły wyższej w postaci stanu pandemii, bowiem nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 13v ust. 7 Ustawy. W okresie objętym postępowaniem pandemia nie była już zdarzeniem nagłym, można było przewidzieć jej skutki w zakresie możliwości spełniania

świadczeń pieniężnych i im zapobiec. Strona nie wykazała zaistnienia żadnego zdarzenia wynikającego z pandemii, które stanowiłoby bezpośrednią przeszkodę w terminowym spełnianiu przez nią świadczeń pieniężnych, a zatem przyczynę naruszenia zakazu ustawowego. Strona nie wykazała również związku przyczynowego między pandemią, a naruszeniem przez nią ustawowego zakazu, a zebrany materiał dowodowy świadczy o braku tego związku.

(224) Prezes Urzędu pragnie również zauważyć, że stan epidemii wpływał negatywnie na kondycję finansową wielu przedsiębiorstw. Szczególnie dotknięty był nią sektor MŚP, który nie korzystał z dostępnych dużym przedsiębiorstwom narzędzi regulowania płynności, czy też zasobów majątkowych grup kapitałowych. Nie można, powołując się na siłę wyższą, obciążać kontrahentów negatywnymi skutkami epidemii. Przyjęcie odmiennego stanowiska zaprzeczaloby celowi Ustawy, którym jest przeciwdziałanie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce.

(225) Reasumując, zdaniem Prezesa Urzędu w analizowanym stanie faktycznym nie można przyjąć, aby przyczyną nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania było działanie siły wyższej, a zatem nie zachodzą przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy.

3. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy

(226) Zgodnie z przepisem art. 13v ust. 8 Ustawy „w uzasadnionych przypadkach Prezes Urzędu może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej”. Zaznaczyć przy tym należy, że przepis ten jest przejawem tzw. „uznania administracyjnego” i nie zawiera żadnych przykładowych przypadków (okoliczności) wskazujących na jego zastosowanie. Określając przesłankę, od której zależy zastosowanie uznania administracyjnego ustawodawca posłużył się zatem pojęciem niedookreślonym „uzasadnionego przypadku”, które podlega wykładni przez organ stosujący prawo.

(227) Przedmiotowy przepis jest przejawem „uznania administracyjnego”, umożliwiającego organowi administracyjnemu elastyczne kształtowanie treści skutku prawnego⁴⁴. Jak wskazuje P. Przybysz, „uznanie administracyjne polega na możliwości wyboru konsekwencji prawnych przy ustalonym stanie faktycznym. Granice swobody organu wynikają z normy prawa, swoboda ta może polegać na tym, że: 1) organ może wydać decyzję pozytywną lub negatywną; 2) organ może ukształtować treść rozstrzygnięcia

⁴⁴ Zob. Wyrok NSA z 21 maja 2001 r., II Sa/Kr 541/01, niepubl.

w granicach wynikających z normy prawa”⁴⁵. Przyjąć zatem należy, że to wyłącznie do organu należy ocena, czy konkretne okoliczności będą wystarczające do uznania, że w sprawie wystąpił uzasadniony przypadek do odstąpienia od wymierzenia kary administracyjnej.

- (228) W ocenie Prezesa Urzędu takim obiektywnie słusznym przypadkiem może być np. ustalenie, że nałożenie kary byłoby sprzeczne z jej funkcjami. Z kolei „uzasadniony przypadek” nie będzie zachodził dopóty, dopóki interes społeczny w nałożeniu kary przeważa nad słusznym interesem strony w odstąpieniu od jej wymierzenia. Wskazać jednak należy, że zawsze decydują o tym indywidualne okoliczności konkretnego przypadku. Wynika to chociażby z faktu, że nawet podobne zachowania przedsiębiorców mogą w różny sposób wpływać na stan konkurencji na rynku⁴⁶.
- (229) Również w literaturze przedmiotu wskazuje się, że art. 13v ust. 8 Ustawy mógłby mieć zastosowanie w sytuacji, w której wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej byłoby sprzeczne z funkcjami kary i celami Ustawy, np. doprowadziłoby do dalszego spowolnienia obrotu gospodarczego i pogłębienia trudności z płynnością finansową kolejnych podmiotów⁴⁷.
- (230) Prezes Urzędu zważył, że administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy pełni funkcję prewencyjno-wychowawczą, mającą na celu kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa i jego postaw wobec prawa poprzez wychowywanie (prewencję pozytywną) i odstraszenia od naruszenia prawa (prewencję negatywną)⁴⁸. Związane jest to z realizacją celów Ustawy - kształtowania kultury terminowych płatności i przeciwdziałanie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce. Nadto jej funkcja wyraża się również w zapobieganiu kredytowania się kosztem innych przedsiębiorców, poprzez uczynienie takiego zachowania nieopłacalnym.
- (231) W nauce prawa i orzecznictwie wskazuje się, że administracyjne kary pieniężne - w odróżnieniu od środków karnych - pełnią przede wszystkim funkcję prewencyjną, a ich funkcja represyjna - chociaż nie jest negowana - nie pełni roli pierwszoplanowej⁴⁹. Jak podkreśla się w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego - administracyjne kary pieniężne są środkami mającymi na celu mobilizowanie podmiotów do terminowego i prawidłowego wykonywania obowiązków wobec państwa, zapewniają zatem realizację wykonawczo-

⁴⁵ P. Przybysz, *Instytucje prawa administracyjnego*, LEX/el. 2020.

⁴⁶ Por. C. Banasiński, *Dyskrecjonalność w prawie antymonopolowym*, Warszawa 2015 s. 429.

⁴⁷ Por. A. Jakubowski, *Art. 13v NadmOpTransHandlU*, red. Osajda 2021, Legalis.

⁴⁸ Zob. A. Piszcz, *Sankcje w polskim prawie antymonopolowym*, Białystok 2013 s. 59 - 60.

⁴⁹ Kodeks Postępowania Administracyjnego. Komentarz do art. 189b, red. Hausner 2021 wyd. 7/ Stankiewicz.

zarządzających zadań administracji. Przez zapowiedź negatywnych konsekwencji, jakie nastąpią w wypadku naruszenia obowiązków określonych w ustawie albo w decyzji administracyjnej, motywują adresatów do wykonywania ustawowych obowiązków⁵⁰.

(232) Jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy z 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych - priorytetem w przedłożonym projekcie jest przyjęcie skutecznych instrumentów ochrony wierzycieli. Z tych względów - oprócz instrumentów prywatnoprawnych, zdecydowano się na wprowadzenie kar finansowych dla podmiotów, które nadmiernie opóźniają się w spełnieniu swoich świadczeń pieniężnych wobec kontrahentów. W ten sposób ma powstać realny mechanizm wymuszający (w obawie przed sankcją) dokonywanie płatności w terminie. Niewątpliwie celem Ustawy jest w perspektywie poprawa sytuacji nieokreślonego kręgu wierzycieli poprzez wymuszenie za pomocą systemu represyjnego - przestrzegania przez dłużników umownych terminów zapłaty i nieprzekraczania terminów ustawowych, co ma sprzyjać budowaniu kultury terminowych płatności.

(233) Pojęcie „uzasadnionego przypadku” w rozumieniu art. 13v ust. 8 Ustawy powinno być interpretowane z uwzględnieniem całego kontekstu normatywnego, przez pryzmat celów Ustawy i funkcji kary, a zatem dokonując jego wykładni należy wziąć pod uwagę:

- i. istotę deliktu administracyjnego nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej;
- ii. konstrukcję kary - która jest sumą kar jednostkowych za każdy dzień opóźnienia, w czym wyraża się jej proporcjonalność w stosunku do skali naruszenia zakazu;
- iii. obligatoryjność kary, której wymierzenie - wobec treści art. 13v ust. 1 zd. 1 Ustawy - jest zasadą w prowadzonych postępowaniach;
- iv. przypadki obligujące do odstąpienia od wymierzenia kary uregulowane w art. 13v ust. 7 Ustawy - jeżeli przyczyną nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych było działanie siły wyższej i art. 13v ust. 6 Ustawy - jeżeli sprawca sam stał się „ofiara zatorów”;
- v. zakres uznania administracyjnego w przypadku spełnienia przestanki „uzasadnionego przypadku”, w tym wybór konsekwencji prawnych pomiędzy odstąpieniem od wymierzenia kary albo nieodstąpieniem od jej wymierzenia, bez możliwości częściowego odstąpienia od wymierzenia kary lub jej miarkowania.

(234) Biorąc pod uwagę wybór konsekwencji prawnych „uzasadniony przypadek”, o którym mowa w art. 13v ust. 8 Ustawy, musi być na tyle istotny, że nie wchodzi w grę miarkowanie kary

⁵⁰ Por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, Nr 3, poz. 26.

lub jej obniżenie lecz odstąpienie od wymierzenia całej kary albo nieodstąpienie od jej wymierzenia. Chodzi więc o sytuację, w której wymierzenie kary jest w ogóle nieuzasadnione. W ocenie Prezesa Urzędu może ona zachodzić wówczas, gdy w okolicznościach danego przypadku kara miałaby nie osiągnąć swych funkcji prewencyjnych (wychowawczych) lub represyjnych z uwzględnieniem celu Ustawy, którym jest zapobieganie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce, zapobieganie kredytowania się kosztem wierzycieli i wprowadzenie kultury terminowych płatności.

- (235) Oceniając, czy w sprawie zachodzi przesłanka „uzasadnionego przypadku” odstąpienia od wymierzenia kary należy mieć na względzie, że odpowiedzialność za popełnienie deliktu administracyjnego ma charakter zobiektywizowany. Zachowaniem nagannym jest samo opóźnienie, bez względu na stopień winy, czy obiektywne trudności w spełnieniu świadczenia, o ile nie mają one charakteru siły wyższej (art. 13v ust. 7 Ustawy). Dodatkowo zdaniem ustawodawcy kara nie jest zasadna również w sytuacji, gdy sam sprawca jest ofiarą zatorów, chociaż zachowanie jego również w tym przypadku jest oceniane nagannie, bowiem odstępując od wymierzenia kary Prezes Urzędu dokonuje pouczenia (art. 13 v ust. 6 Ustawy).
- (236) Odpowiedzialność za popełnienie deliktu administracyjnego jest więc ukształtowana podobnie do ogólnych zasad odpowiedzialności za spełnienie w terminie świadczenia pieniężnego i roszczenia odsetkowego. Kara naliczana jest za każde jednostkowe świadczenie, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, a nie zostało spełnione w terminie. O wysokości kary decyduje długość opóźnienia i wysokość odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych. Wysokość kary nawiązuje zatem swym charakterem do wynagrodzenia za korzystanie z kapitału, a zatem do wartości kredytu, którego udzielenie zostało wymuszone na wierzycielu poprzez nieterminową zapłatę świadczenia pieniężnego. Jest to zarazem wyrazem proporcjonalności kary do skali naruszenia zakazu. W takiej konstrukcji kary realizuje się również jej funkcja prewencyjna wynikająca z celów Ustawy - zapobieganie zatorom płatniczym poprzez zniechęcenia dłużników do nieuprawnionego korzystania z kapitału wierzycieli w wyniku naruszania umownych terminów zapłaty lub stosowania zbyt długich terminów zapłaty, w szczególności w celu regulowania w ten sposób własnej płynności finansowej.
- (237) Należy też mieć na uwadze, że w przypadku ustalenia istnienia nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych zasadą jest wymierzenie kary. Koresponduje to z faktem, że istotą tego deliktu jest stan opóźnienia w spełnieniu świadczeń pieniężnych, a zatem stan, w którym - zgodnie z ogólnymi zasadami odpowiedzialności kontraktowej - świadczenie pieniężne nie zostało spełnione w terminie, bez względu na

przyczynę opóźnienia - chyba że wchodzi w grę przeszkoda w postaci siły wyższej. Dlatego też odstąpienie od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy powinno być instytucją wyjątkową i stosowaną w sytuacjach nadzwyczajnych. Podobne stanowisko zajął NSA w wyroku z dnia 26 września 2002 r. (III SA 659/01)⁵¹ w odniesieniu do wykładni pojęć niedookreślonych „ważny interes podatnika” oraz „interes publiczny” jako przesłanek umorzenia zaległości podatkowej na podstawie art. 67 §1 Ordynacji podatkowej, stwierdzając, że skoro umorzenie zaległości podatkowej jest sytuacją nadzwyczajną, a zasadą powinno być płacenie podatków, to tym samym przypadki odpowiadające użytym pojęciom niedookreślonym powinny posiadać tę samą cechę. Nie mogą ich stanowić tylko niepowodzenia w działalności gospodarczej, brak wiedzy i niezajomość przepisów prawa u podatnika, lecz tylko takie czynniki, które są niezależne od jego sposobu postępowania, a więc takie, na które nie miał on wpływu.

(238) Biorąc pod uwagę powyższe, „uzasadniony przypadek” odstąpienia od wymierzenia kary powinien wiązać się z zaistnieniem okoliczności niezależnych od Strony, nadzwyczajnych lub niezależnych od jej postępowania, w obliczu których wymierzenie jej kary będzie nieuzasadnione. Kara nie spełni bowiem swoich funkcji prewencyjnych lub represyjnych. Bez wątplenia nie może tu zatem chodzić o problemy organizacyjne Strony, czy też zależności wewnątrz korporacyjne, które stały się przyczyną opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych i doprowadziły do popełnienia deliktu administracyjnego. Sprzeciwiałoby się to bowiem opisanemu powyżej kontekstowi normatywnemu art. 13v ust. 8 Ustawy, a także celom Ustawy.

(239) Ustalenie zakresu pojęcia „uzasadnionego przypadku” powinno być również dokonywane z poszanowaniem zasady równości wobec prawa. Zgodnie z konstytucyjnymi zasadami równości wobec prawa i zakazu dyskryminacji, wyrażonymi w art. 32 Konstytucji RP, wszystkie podmioty są równe wobec prawa i mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Zakaz dyskryminacji w procesie stosowania prawa oznacza zakaz nieuzasadnionego, niezajdującego oparcia w normach prawnych, różnego kształtowania sytuacji prawnej podobnych podmiotów prawa. Dyskryminacja oznacza nierówne traktowanie podobnych podmiotów prawa w indywidualnych przypadkach, gdy zróżnicowanie to nie znajduje uzasadnienia w normach prawnych⁵². Chodzi tu zarówno o pogorszenie sytuacji prawnej określonej grupy podmiotów, jak i o polepszenie sytuacji określonej grupy podmiotów (uprzywilejowanie) kosztem innych grup⁵³. W orzecznictwie

⁵¹ Wyrok wraz z glosą M. Jaśkowskiej, OSP 2003/9/112.

⁵² Wyrok TK z 15.7.2010 r., sygn. akt K 63/07, OTK-A 2010, Nr 6, poz. 60

⁵³ Uzasadnienie orzec. TK z 9.3.1988 r., sygn. akt U 7/87, OTK 1988, Nr 1, poz. 1.

Trybunału Konstytucyjnego zasady te odnosi się nie tylko do osób fizycznych, ale także osób prawnych i wszelkich innych podmiotów konstytucyjnych praw i wolności⁵⁴.

(240) Zgodnie ze swą dotychczasową praktyką, rozważając czy w niniejszej sprawie zachodzi uzasadniony przypadek odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, Prezes Urzędu wziął pod uwagę wszystkie powołane przez Stronę okoliczności i całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego i ocenił te okoliczności z punktu widzenia funkcji i celu kary - jako kryterium decydującego o zastosowaniu przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy.

(241) W piśmie z 3 grudnia 2020 r. Strona powołała się na spełnienie w stosunku do niej przesłanki z art. 13v ust. 8 Ustawy, za czym miałby przemawiać ogół okoliczności związanych: i/ z trudną sytuacją finansową Strony, ii/ze specyfiką branży, w której działa Strona oraz iii/ ze specyfiką jej działalności, jak również spotęgowanie negatywnych skutków finansowych w wyniku pandemii COVID-19.

Dowód: Pismo Strony z 3 grudnia 2020 r., k. 50-91.

(242) Powołując się na trudną sytuację finansową, Strona wykazała, że poniosła stratę bilansową w latach 2017-2020 [informacja chroniona].

Dowód: Pismo Strony z 3 grudnia 2020 r., k. 50-91.

(243) Strona wskazała również na specyfikę swojej działalności, jako dystrybutora części motoryzacyjnych, a w szczególności na fakt, że „*[informacja chroniona]*”.

Dowód: Pismo Strony z 3 grudnia 2022 r., k. 50-91.

(244) Nadto Strona wskazała, że w okresie objętym postępowaniem zawierała średnio [informacja chroniona] transakcji miesięcznie. Dlatego dostosowanie terminów płatności do nowych wymogów ustawowych jest procesem ciągłym, przeprowadzanym z uwzględnieniem jej możliwości finansowych i bieżącej działalności.

(245) Zdaniem Prezesa Urzędu wskazane przez Stronę okoliczności nie mają charakteru wyjątkowego i niezależnego od postępowania Strony, w obliczu których ukaranie Strony byłoby sprzeczne z funkcjami kary i celami Ustawy, nie stanowią zatem uzasadnionego przypadku odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy.

⁵⁴ Wyrok TK z 18.4.2000 r. sygn. akt K 23/99, OTK 2000, Nr 3, poz. 89.

(246) ELIT Polska sp. z o.o. jest wiodącym dystrybutorem części motoryzacyjnych, materiałów eksploatacyjnych i wyposażenia warsztatowego na polskim rynku, który dysponuje trzema magazynami głównymi w Dębicy, Krakowie i Wrocławiu oraz 50 filiami na terenie całego kraju.

Dowód: Strona internetowa Strony postępowania: <http://www.elitpolska.pl/firma/elit-polska/o-nas/> aktualna na dzień 5 lipca 2022 r.- wydruk k. 198.

Dowód: Sprawozdanie Zarządu z działalności ELIT Polska sp. z o.o. w 2020 r., dostępne na stronie internetowej https://ekrs.ms.gov.pl/rdf/pd/search_df, str. 1 wydruk k. 196.

(247) Zarówno ELIT Polska sp. z o.o., jak i jej jedyny wspólnik RHIAG - INTER AUTO PARTS ITALIA S.R.L. są częścią LKQ Europe, spółki zależnej LKQ Corporation, wiodącego dystrybutora części zamiennych do samochodów osobowych, dostawczych i pojazdów przemysłowych w Europie. Obecnie firma ta zatrudnia około 27 000 osób w ponad 20 krajach europejskich, posiada sieć ponad 1000 oddziałów. LKQ Europe zaopatruje w części samochodowe około 100 000 niezależnych warsztatów generując ponad 5,2 mld euro przychodów w 2019 r.

Dowód: Strona internetowa Strony postępowania: <http://www.elitpolska.pl/firma/elit-polska/o-nas/>, aktualna na dzień 5 lipca 2022 r.- wydruk k. 198.

Dowód: Strona internetowa LKQ Corporation https://www.lkqcorp.com/lkq-global_about-us/europe/, aktualna na dzień 5 lipca 2022 r.- wydruk k. 199-204.

(248) Strona wprawdzie od kilku lat zamyka rok bilansowy stratą, ale jest dofinansowywana przez jednego wspólnika. W pkt 9 Sprawozdania z działalności za 2020 r. stwierdzono, że finansowanie Spółki jest zapewnione poprzez kapitały własne oraz linię kredytową w banku BNP. Przewidywany rozwój Spółki obejmuje m.in. kontynuację strategicznych działań związanych z dystrybucją na terenie Polski północnej, zachodniej, południowo-wschodniej, wschodniej, głównie poprzez organiczny wzrost sprzedaży i rozwój sieci partnerów serwisowych w koncepcie ELIT PARTNER, a także kontynuację rozwoju poprzez filie, planowane otwarcie nowych filii lub zamknięcie filii nierentownych.

Dowód: Sprawozdanie Zarządu z działalności ELIT Polska sp. z o.o. w 2020 r., dostępne na stronie internetowej https://ekrs.ms.gov.pl/rdf/pd/search_df, str. 2 i 3 wydruk k. 196.

(249) Biorąc pod uwagę powyższe należy zatem przyjąć, że dalsze funkcjonowanie Strony na polskim rynku i umacnianie jej pozycji rynkowej posiada uzasadnienie biznesowe z punktu widzenia interesów grupy kapitałowej, do której należy Strona. Strata bilansowa

osiągana w ostatnich kilku latach jest akceptowana przez inwestora i wpisana w ryzyko prowadzonej przez Stronę działalności.

(250) Strona przyjęła świadomie [informacja chroniona]. Jak sama twierdzi - [informacja chroniona]. Przyjęty model działalności nie może usprawiedliwiać naruszenia zakazu ustawowego.

(251) W odniesieniu do liczby transakcji zawieranych przez Stronę i trudności z przystosowaniem terminów płatności do wymogów ustawowych, podkreślenia wymaga, że ustawa o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych została uchwalona 19 lipca 2019 r., a weszła w życie po blisko półrocznym *vacatio legis*. Strona miała zatem wiele miesięcy na ewentualne dostosowanie swoich wewnętrznych procedur płatności do wymogów Ustawy. Należy również zauważyć, że także w brzmieniu sprzed dokonania powyższej nowelizacji Ustawa przewidywała maksymalne terminy zapłaty, po upływie których drugiej Stronie transakcji handlowych przysługiwały odsetki. Praktyka wskazuje zatem, że dopiero groźba sankcji administracyjnoprawnej może stanowić motywację do przestrzegania przepisów Ustawy.

(252) Na podstawie całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił również, że pandemia COVID-19 nie miała negatywnego wpływu na płynność i kapitał obrotowy Strony postępowania oraz na dostępność Strony do kapitału. Strona prowadziła w sposób niezakłócony działalność operacyjną i inwestycyjną. Nawet, jeżeli wystąpił przejściowy spadek sprzedaży, to i tak jej wynik finansowy w roku 2020 był lepszy niż w roku 2019.

Dowód: Dowód: Tabela nr 1 zapisana pod nazwą „NIP 872 20 76 258-20201130” na płycie CD, k. 98.

Dowód: Sprawozdanie Zarządu z działalności ELIT Polska sp. z o.o. w 2020 r., dostępne na stronie internetowej https://ekrs.ms.gov.pl/rdf/pd/search_df, wydruk k. 196.

(253) Zdaniem Prezesa Urzędu wskazane przez Stronę okoliczności nie mogą stanowić „uzasadnionego przypadku”, odstąpienia od wymierzenia kary, o którym mowa w przepisie art. 13v ust. 8 Ustawy, ani nie mogą usprawiedliwiać naruszenia ustawowego zakazu.

(254) Nadto, w ocenie Prezesa UOKiK na gruncie przedmiotowej sprawy interes społeczny przemawiający za nałożeniem administracyjnej kary pieniężnej przeważa nad ewentualnym interesem strony w odstąpieniu od jej wymierzenia. Takie stanowisko wynika z funkcji i celów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, które sprowadzają się do zapobiegania powstawaniu zatorów płatniczych,

jako zjawiska niebezpiecznego dla całej gospodarki. Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej na Stronę postępowania jest na tle rozpoznawanej sprawy działaniem bezstronnym i nienaruszającym zasady równego traktowania, posiadającym także walor prewencyjny, zmierzający do zredukowania zatorów płatniczych.

- (255) Powyższe stanowisko Prezesa Urzędu co do zakresu stosowania art. 13v ust. 8 Ustawy jest również zgodne z jego dotychczasową praktyką orzeczniczą i jako takie - zgodne z wyrażoną w art. 8 §1 kpa - zasadą prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, zgodnie z zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania. Nadto, Prezes Urzędu nie znalazł w okolicznościach niniejszej sprawy uzasadnionej przyczyny odstąpienia od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w podobnym samym stanie faktycznym i prawnym, o której mowa w art. 8 §2 kpa.
- (256) W ocenie Prezesa Urzędu kara, która zostanie nałożona na Stronę spełni również wymóg proporcjonalności. Przedmiotowa kara zostanie bowiem obliczona na podstawie algorytmu wskazanego w art. 13v ust. 2 Ustawy.
- (257) Na samym końcu wskazać należy, że niezależnie od powyższych okoliczności, również całościowa ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego w tym w szczególności inne podniesione przez Stronę okoliczności, nie są wystarczające do uznania, że w sprawie wystąpił uzasadniony przypadek do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy.

4. Wnioski i zarzuty Strony postępowania złożone pismem z 19 grudnia 2022 r., w odpowiedzi na zawiadomienie Prezesa Urzędu z 1 grudnia 2022 r.

- (258) Pismem z 19 grudnia 2022 r., stanowiącym odpowiedź na zawiadomienie Prezesa Urzędu z 1 grudnia 2022 r. o zakończeniu zbierania materiału dowodowego wraz ze szczegółowym opisem zarzutu postawionego w postanowieniu wszczynającym postępowanie w sprawie, Strona przedstawiła stanowisko, co do postawionego jej zarzutu oraz załączyła dodatkowe dowody. Nadto Strona przedstawiła swoje stanowisko w odniesieniu do poczynionych przez Prezesa Urzędu ustaleń prawnych.

Dowód: Pismo Strony z 19 grudnia 2022 r. wraz z załącznikami, k. 270-333.

- (259) Prezes Urzędu przeanalizował treść złożonych przez Stronę wyjaśnień oraz przedłożonych przez nią dowodów w oparciu o całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego. W konsekwencji Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do zmiany swoich ustaleń przedstawionych w skierowanym do Strony piśmie z 1 grudnia 2022 r., z wyjątkiem uwzględnienia wyjaśnień Strony przedstawionych w punkcie 5 pisma z 19 grudnia 2022 r.

dotyczących zapłaty świadczeń pieniężnych z tytułu wskazanych transakcji handlowych [informacja chroniona].

(260) Poniżej Prezes Urzędu przedstawia zasadnicze zarzuty Strony postępowania oraz swoje stanowisko w sprawie.

a) Wniosek Strony postępowania o umorzenie postępowania zawarty w punkcie 1 pisma z 19 grudnia 2022 r.

(261) Strona postępowania pismem z 19 grudnia 2022 r. złożyła wniosek o umorzenie postępowania na podstawie art. 13u w związku z art. 13r Ustawy. W ocenie Strony w terminie 5 miesięcy od wszczęcia postępowania Prezes Urzędu nie stwierdził nadmiernego opóźniania się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych przez Spółkę, wobec czego miałby obowiązek wydać postanowienie o umorzeniu postępowania.

(262) Odnosząc się do przedstawionej argumentacji Strony postępowania Prezes Urzędu wskazuje, że nie znajduje ona uzasadnienia w przedmiotowej sprawie. Zawiadomieniem z 1 grudnia 2022 r. Prezes Urzędu poinformował Stronę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. Przeprowadzenie przez Prezesa Urzędu postępowania dowodowego było niezbędne do ustalenia stanu faktycznego, tj. ustalenia sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem. Zatem stwierdzenie lub nie stwierdzenie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania mogło nastąpić dopiero po przeprowadzeniu przez Prezesa Urzędu postępowania dowodowego mającego na celu ustalenie stanu faktycznego. Przedstawienie Stronie postępowania zawiadomieniem z 1 grudnia 2022 r. uszczegółowionego uzasadnienia faktycznego i prawnego zarzutu postawionego w postanowieniu z 22 października 2020 r. o wszczęciu postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Elit Polska sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie oznaczało zakończenie weryfikowania przez Prezesa Urzędu materiału dowodowego i ustalenie, że w sprawie zaistniały przesłanki do stwierdzenia nadmiernego opóźniania ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Dodatkowo podkreślenia wymaga, że Prezes Urzędu pismem z 12 kwietnia 2021 r., stanowiącym odpowiedź na wniosek Strony postępowania z 24 marca 2021 r. (zawierający dokładnie taką samą argumentację jak przedstawiona w piśmie z 19 grudnia 2022 r.) o umorzenie postępowania, wyjaśnił przesłanki i sytuacje, w których może dojść do umorzenia postępowania, zgodnie z przepisami Ustawy, w tym możliwość

odpowiedniego zastosowania art. 36 k.p.a. oraz wskazał na bezprzedmiotowość złożonego wniosku.

(263) Nie ma wątpliwości, że termin zakończenia postępowania, o którym mowa w art. 13r Ustawy ma charakter instrukcyjny i na podstawie art. 36 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy może być przedłużony.⁵⁵ W związku z powyższym - co podkreślane jest przez komentatorów Ustawy - jego upływ nie pozbawia organu kompetencji do rozstrzygnięcia sprawy i wydania decyzji.⁵⁶ Przepis art. 13r Ustawy jest przepisem szczególnym, o którym mowa w art. 35 §4 k.p.a., który określa termin rozpoznania sprawy odmiennie od terminów wskazanych w art. 35 §3 i 3a k.p.a. Jak podkreśla się w orzecznictwie terminy określone w art. 35 k.p.a. mają charakter procesowy; ich upływ ani nie pozbawia organu możliwości orzekania w sprawie, ani też nie powoduje wadliwości wydanej w takim postępowaniu decyzji.⁵⁷ Powyższe stanowisko jest również prezentowane przez autora komentarza wskazanego przez Stronę i wynika z treści cytowanego przez nią fragmentu.

b) Pozostałe wnioski i zarzuty Strony zawarte w pkt 3-8 pisma z 19 grudnia 2022 r.

(264) W punkcie 3 pisma z 19 grudnia 2022 r. Strona wskazała, że od rozstrzygnięcia powinny zostać wyłączone transakcje, które stały się wymagalne przed okresem objętym postępowaniem. Strona powołała się na art. 13b ust 2 Ustawy po zmianach dokonanych Ustawą nowelizującą, zgodnie z którym nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie kolejnych miesięcy suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000 zł. Z powyższego Strona wywodzi, że nadmierne opóźnianie się w spełnianiu świadczeń pieniężnych mogłoby być stwierdzone tylko w odniesieniu do świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie objętym postępowaniem, nie zaś tych które stały się wymagalne przed tym okresem i były nadal wymagalne wobec braku zapłaty. W tym zakresie Strona powołała się również na treść uzasadnienia projektu Ustawy nowelizującej.

⁵⁵ K. Osajda (red. serii), W. Borysiak (red. tomu), *Ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Komentarz*, Wyd. 4, Warszawa 2021; K. Menszig-Wiese (red.), *Ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych*, Warszawa 2022; P. Dolniak, *Ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Komentarz*, WKP 2021.

⁵⁶ P. Dolniak, *Ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Komentarz*, WKP 2021.

⁵⁷ Wyrok NSA w Katowicach z 7.05.1998 r., I SA/Ka 1215/96, LEX nr 35938

(265) W pierwszej kolejności Prezes Urzędu informuje, że zgodnie z art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie Ustawy nowelizującej, stosuje się przepisy Ustawy w brzmieniu dotychczasowym.

(266) Niezależnie od powyższego, należy zwrócić uwagę, że Strona wywodzi błędne wnioski ze zmiany art. 13b ust. 2 Ustawy, które są sprzeczne z wyraźnym brzmieniem tego przepisu i jego kontekstem normatywnym, a także nie znajdują potwierdzenia w treści uzasadnienia Ustawy nowelizującej, na które powołuje się Strona. Jak wynika z treści cytowanego przez Stronę uzasadnienia, zmiana ma jedynie charakter techniczny i precyzujący. W żadnym razie intencją ustawodawcy nie było ograniczenie świadczeń objętych postępowaniem w sposób wskazany przez Stronę. Gdyby przyjąć wskazaną przez Stronę interpretację tego przepisu, zbędny okazałby się wprowadzony tą samą nowelizacją art. 13v ust. 2a pkt 1 Ustawy, zgodnie z którym przy obliczaniu maksymalnej wysokości administracyjnej kary pieniężnej pomija się świadczenia pieniężne, których termin spełnienia świadczenia upłynął wcześniej niż 2 lata przed wszczęciem postępowania. Zaprezentowana przez Stronę interpretacja przepisu byłaby zatem interpretacją zakładającą nieracjonalność ustawodawcy i jako taka nie do przyjęcia.

(267) Zarówno zatem w dotychczasowym, jak i w nowym stanie prawnym brak jest podstaw prawnych do wyłączenia świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne przed okresem objętym postępowaniem, czego domaga się Strona postępowania.

(268) W odniesieniu do kwestii dokonanego przewalutowania, Strona postępowania w piśmie z 19 grudnia 2022 r., stanowiącym odpowiedź na zawiadomienie Prezesa Urzędu z 1 grudnia 2022 r., podniosła, iż *„brak jest podstawy prawnej pozwalającej na przeliczenie wartości świadczeń wyrażonych w walucie obcej na świadczenia w walucie polskiej”*. Powołane w treści Zawiadomienia przepisy, w tym art. 10 ust. 1a Ustawy czy art. 358 § 1 i 2 k.c. nie mogą stanowić podstawy do przyjętego przez Prezesa UOKiK uproszczonego modelu przewalutowania świadczeń pieniężnych. Z tego względu, w ocenie Strony, z rozstrzygnięcia należy wyeliminować wszystkie transakcje w walutach obcych, ponieważ w świetle przepisów Ustawy brak jest mechanizmu pozwalającego na przeliczenie ich wartości na walutę polską.

Dowód: Pismo Strony z 19 grudnia 2022 r. k. 270 - 333.

(269) Odnosząc się do przedstawionej argumentacji Strony należy wskazać, że Prezes UOKiK w sposób klarowny i wyczerpujący przedstawił zasadność przyjętych zasad przewalutowania świadczeń pieniężnych w postępowaniach w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych oraz podtrzymuje zaprezentowaną

argumentację. Co więcej, wymaga również podniesienia, że Prezes UOKiK dokonał porównania wartości wyliczonej kary pieniężnej z zastosowaniem powyższej metodologii oraz zasad wynikających z przepisów prawa cywilnego (art. 358 § 2 Kodeksu cywilnego⁵⁸).

(270) Zdaniem Prezesa Urzędu dokonane przewalutowanie na walutę polską świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych jest dla Strony korzystne. Na podstawie przykładowo wybranych transakcji z Tabeli nr 1, które uznane zostały w prowadzonym postępowaniu za niespełnione oraz spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, Prezes Urzędu dokonał porównania wpływu przedstawionego w zawiadomieniu z 1 grudnia 2022 r. sposobu przewalutowania z kwotami wskazanymi przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 w kolumnie pn. „Kwota należności ogółem w PLN brutto”. W wyniku dokonanych przeliczeń Prezes Urzędu ustalił, że suma jednostkowych kar w walucie polskiej ustalona według metody opisanej w zawiadomieniu z 1 grudnia 2022 r. wynosi 2.806,65 zł dla [informacja chroniona] świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych dokonanych z kontrahentem [informacja chroniona] wyszczególnionych w tabeli Z.2. Natomiast po uwzględnieniu wartości tych samych świadczeń po przeliczeniu według kursu zastosowanego przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 w kolumnie pn. „Kwota należności ogółem w PLN brutto” suma jednostkowych kar dla tych świadczeń jest wyższa i wynosi 3.313,97 zł. Również w rozbiciu na miesiące, w których świadczenia były wymagalne, w stosunku do ww. kontrahenta, sumy jednostkowych kar według metody opisanej w zawiadomieniu wynoszą odpowiednio dla miesiąca: maja 1.261,65 zł, czerwca 1.519,21 zł, lipca 25,79 zł. Z kolei po uwzględnieniu wartości tych samych świadczeń po przeliczeniu według kursu zastosowanego przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 w kolumnie pn. „Kwota należności ogółem w PLN brutto” sumy jednostkowych kar dla wskazanych miesięcy wynoszą odpowiednio: dla maja 1.461,34 zł, dla czerwca 1.820,41 zł, dla lipca 32,22 zł.

Również na przykładzie [informacja chroniona] transakcji z kontrahentem [informacja chroniona] Prezes Urzędu ustalił, że suma jednostkowych kar w walucie polskiej ustalona według metody opisanej w zawiadomieniu z 1 grudnia 2022 r. wynosi 8.226,73 zł. Natomiast po uwzględnieniu wartości tych samych świadczeń po przeliczeniu według kursu zastosowanego przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 w kolumnie pn. „Kwota należności ogółem w PLN brutto” suma jednostkowych kar dla tych świadczeń jest wyższa i wynosi 10.165,19 zł. Różnice w wysokości jednostkowych kar widoczne są również w rozbiciu na

⁵⁸ Art. 358 § 2 kodeksu cywilnego stanowi: Wartość waluty obcej określa się według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia wymagalności roszczenia, chyba że ustawa, orzeczenie sądowe lub czynność prawna zastrzega inaczej.

miesiące, w których świadczenia stały się wymagalne. I tak, zgodnie z metodą opisaną w zawiadomieniu z 1 grudnia 2022 r. Prezesa Urzędu sumy jednostkowych kar wynoszą dla miesiąca: maja 8.219,52 zł, czerwca 6,06 zł, lipca 1,15 zł. Z kolei po uwzględnieniu wartości tych samych świadczeń po przeliczeniu według kursu zastosowanego przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 w kolumnie pn. „Kwota należności ogółem w PLN brutto” sumy jednostkowych kar dla wskazanych miesięcy wynoszą odpowiednio: dla maja 10.156,06 zł, dla czerwca 7,67 zł, dla lipca 1,46 zł.

Podsumowując powyższe rozważania Prezes Urzędu wskazuje, że suma jednostkowych kar ustalonych według metody przeliczenia świadczeń pieniężnych według kursu opisanego w zawiadomieniu z 1 grudnia 2022 r. jest niższa o 507,32 zł w przypadku kontrahenta [informacja chroniona] oraz niższa o 1.938,46 zł w przypadku kontrahenta [informacja chroniona].

(271) Opisaną analizę wpływu zastosowanego sposobu przewalutowania przedstawionego przez Prezesa Urzędu w zawiadomieniu z 1 grudnia 2022 r. (metoda przewalutowania nr 1) oraz przewalutowania według kursu zastosowanego przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 w kolumnie pn. „Kwota należności ogółem w PLN brutto” (metoda przewalutowania nr 2) na wysokość jednostkowej kary pieniężnej, na przykładzie wybranych kontrahentów przedstawia poniższa Tabela A:

Tabela A. Porównanie metod przewalutowania świadczeń

	Metoda przewalutowania 1	Metoda przewalutowania 2	Metoda przewalutowania 1	Metoda przewalutowania 2
Kontrahent	[informacja chroniona]		[informacja chroniona]	
Suma jednostkowych kar pieniężnych w PLN	2.806,65	3.313,97	8.226,73	10.165,19
Suma jednostkowych kar pieniężnych dla poszczególnych miesięcy w PLN	maj: 1.261,65	maj: 1.461,34	maj: 8.219,52	maj: 10.156,06
	czerwiec: 1.519,21	czerwiec: 1.820,41	czerwiec: 6,06	czerwiec: 7,67
	lipiec: 25,79	lipiec: 32,22	lipiec: 1,15	lipiec: 1,46
Różnica	507,32		1.938,46	

- (272) W punkcie 5 pisma z 19 grudnia 2022 r. Strona postępowania zwróciła uwagę na trudności finansowe Elit Polska sp. z o.o. w roku 2020 i konieczność jej dokapitalizowania przez jedynego wspólnika, a co za tym idzie [informacja chroniona]. W tych okolicznościach, wskazane transakcje powinny zostać - zdaniem Strony - usunięte z zestawienia transakcji spełnionych po terminie, ponieważ zostały spełnione [informacja chroniona].
- (273) Po weryfikacji stanowiska Strony Prezes UOKiK uwzględnił jej uwagi dotyczące wskazanych świadczeń pieniężnych spełnionych [informacja chroniona], na podstawie załączonych przez Stronę dowodów w postaci [informacja chroniona].
- Dowód:** [informacja chroniona], dołączone do pisma Strony z 19 grudnia 2022 r., k. 289-332.
- (274) W punkcie 6 pisma z 19 grudnia 2022 r. Strona postępowania powołała się na przepisy ustawy z 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych, zgodnie z którymi z katalogu transakcji w ramach, których może dojść do nadmiernych opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych, wykluczono transakcje handlowe zawierane z podmiotami należącymi do tej samej grupy kapitałowej. Strona przywołała również art. 189c k.p.a., zgodnie z którym jeżeli w czasie wydawania decyzji w sprawie administracyjnej kary pieniężnej obowiązuje ustawa inna niż w czasie naruszenia prawa, w następstwie którego ma być nałożona kara, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest ona względniejsza dla strony. Wobec powyższego, zdaniem Strony postępowania Prezes Urzędu powinien zastosować w tym zakresie Ustawę po nowelizacji, która jest względniejsza dla Strony.
- (275) Prezes Urzędu po zapoznaniu się z argumentacją Strony informuje, że ustawa z 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych w art. 3 ust. 6 stwierdza, że „do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym”. Wobec powyższego nie ma możliwości zastosowania przepisów ustawy zmieniającej w części dotyczącej wyłączenia z orzekania transakcji zawartych w ramach grupy kapitałowej. W szczególności podstawy takiej nie może stanowić stosowany odpowiednio art. 189c k.p.a., co sugeruje Strona.
- (276) Wobec jednoznacznej treści przepisu art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej, przepis art. 189c k.p.a. nie znajdzie wprawdzie zastosowania w niniejszej sprawie, jednak niezależnie od tego należy zauważyć, że na gruncie wspomnianego przepisu nie ma podstaw

do wybiórczego stosowania zmienionych przepisów Ustawy i nałożenia lub wymierzenia kary pieniężnej częściowo na podstawie przepisów ustawy obowiązującej poprzednio, a częściowo na podstawie przepisów ustawy nowej.⁵⁹

(277) Należy mieć na względzie, że spośród podmiotów z grupy kapitałowej RHIAG, z którymi Strona zawiera transakcje handlowe, wskazanych w piśmie z 19 grudnia 2022 r., jako opóźnione zostały ocenione świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych zawartych w okresie postępowania z ośmioma spośród tych podmiotów. Łączna wartość tych świadczeń pieniężnych wynosi [informacja chroniona] zł, w związku z czym łączna kwota świadczeń pieniężnych niespełnionych przez Stronę postępowania albo spełnionych przez nią po terminie, z pominięciem świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych z podmiotami z grupy kapitałowej, stanowiąca podstawę wymierzenia kary na podstawie przepisu art. 13v ust. 2 w zw. z art. 13v ust. 2a pkt 2 Ustawy w nowym brzmieniu wyniosłaby [informacja chroniona] zł.

(278) Należy wziąć pod uwagę, że kara wymierzona niniejszą decyzją jest wprost proporcjonalna do liczby dni opóźnienia, a jej wysokość jest zbliżona do wartości odsetek za korzystanie z kapitału - jako taka nie jest co do zasady istotnym ciężarem dla sprawcy deliktu administracyjnego.

(279) Z kolei gdyby kara była obliczana na podstawie art. 13v ust. 2 Ustawy w brzmieniu nadanym Ustawą nowelizującą - jej wysokość nie byłaby już zbliżona do wartości odsetek za korzystanie z kapitału, ale - w zależności od długości opóźnienia, stanowiłaby określony procent wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie. Przy czym w okolicznościach niniejszej sprawy tylko w odniesieniu do części świadczeń pieniężnych opóźnienie nie przekracza 30 dni, co pozwoliłoby na zastosowanie najniższej stawki 1% sumy wartości tych świadczeń. W przypadku części świadczeń opóźnienie mieściło się w granicach od 31 do 60 dni, co powodowałoby zastosowanie stawki 2%. Ale wśród świadczeń opóźnionych były też takie, w których opóźnienie przekraczało 60 dni, a także 120 dni - co stanowiłoby podstawę do zastosowania stawki odpowiednio 4% dla sumy wartości świadczeń, w których opóźnienie wynosiło od 61 do 120 dni oraz stawki 12% dla sumy wartości świadczeń, w których opóźnienie wynosiło ponad 120 dni. Nie ulega więc wątpliwości, że maksymalna kara wymierzona na podstawie przepisów zmienionych Ustawą nowelizującą byłaby istotnie wyższa.

(280) W ocenie Prezesa Urzędu całokształt okoliczności niniejszej sprawy daje podstawę do twierdzenia, że nowa ustawa nie byłaby względniejsza dla Strony postępowania,

⁵⁹ P. Przybysz, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz aktualizowany*, LEX 2022.

w szczególności kara wymierzona na podstawie przepisów Ustawy w brzmieniu nadanym Ustawą nowelizującą nie byłaby niższa, aniżeli kara wymierzona niniejszą decyzją.

(281) Na marginesie należy zauważyć, że również w uzasadnieniu do projektu Ustawy nowelizującej wskazano, że „(...) wartość nakładanych na przedsiębiorców obecnie administracyjnych kar pieniężnych jest niska, a w konsekwencji kara nie spełnia swoich funkcji, w szczególności funkcji represyjnej mającej na celu wyeliminowanie z obrotu niepożądanych zachowań przedsiębiorców oraz niejako przymuszenie ich - pod groźbą kary finansowej - do zmiany swoich praktyk płatniczych i regulowania swoich zobowiązań względem kontrahentów w sposób terminowy. Obecnie wysokość kar to w istocie wysokość należnych kontrahentom strony postępowania odsetek z tytułu opóźnienia się w spełnianiu świadczeń pieniężnych.”⁶⁰

(282) Poruszona przez Stronę w punkcie 7 pisma z 19 grudnia 2022 r. możliwość odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy została omówiona w punkcie VI.3 niniejszej decyzji. Prezes UOKiK podtrzymuje swoje stanowisko w tej kwestii.

(283) Strona podniosła również, że w jej ocenie dalszej weryfikacji wymaga kwestia liczenia terminu płatności [informacja chroniona].

(284) W odniesieniu do przedstawionej argumentacji Strony postępowania zaznaczyć należy, że zasadniczym celem niniejszego postępowania jest weryfikacja terminowego spełniania świadczeń pieniężnych w transakcjach handlowych w okresie objętym postępowaniem, tj. czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. Wobec powyższego, w toku postępowania niezbędne jest ustalenie zgodnych ze stanem faktycznym terminów wymagalności poszczególnych świadczeń pieniężnych. Data wymagalności świadczenia pieniężnego pozwala bowiem stwierdzić po pierwsze, czy dane świadczenie może być objęte zakresem niniejszego postępowania, po drugie, czy doszło do terminowej zapłaty. W toku prowadzonego postępowania Prezes Urzędu dokonał weryfikacji twierdzeń Strony w kwestii umownych terminów zapłaty uzgodnionych przez strony transakcji handlowych objętych niniejszym postępowaniem. W piśmie z 3 grudnia 2020 r. Strona wskazała, że w Tabeli nr 1 podała jako „Termin płatności wg umowy” [informacja chroniona]. Z kolei w wyjaśnieniach udzielonych pismem z 5 maja 2022 r., w odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z 13 kwietnia 2022 r., Strona postępowania sprecyzowała swoje stanowisko wyjaśniając, że „[informacja chroniona]”. Wobec tak jednoznacznie wskazanego przez Stronę postępowania sposobu ustalania terminów zapłaty w transakcjach handlowych Prezes

⁶⁰ Projekt Ustawy nowelizującej, Druk sejmowy nr 2620, str. 18.

Urzędu nie widzi potrzeby przeprowadzania dodatkowej weryfikacji w tym zakresie. Dodatkowo wskazany przez Stronę postępowania sposób określania terminów zapłaty znajduje potwierdzenie w przekazanej do niniejszego postępowania Tabeli nr 1.

(285) W odniesieniu do kwestii badania intencji stron umów z powołaniem się na treść przepisu art. 65 k.c., Prezes Urzędu w okolicznościach niniejszej sprawy nie widzi podstaw do dokonywania takich zabiegów interpretacyjnych.

(286) Strona dwukrotnie oświadczała, że terminy zapłaty [informacja chroniona]. W wezwaniu z 13 kwietnia 2022 r. Prezes Urzędu wzywał Stronę do złożenia szczegółowych wyjaśnień w kwestii stosowanych terminów zapłaty, m.in. do

- a. Wyjaśnienia czy daty wskazane w Tabeli nr 1 w kolumnie pn. „Termin płatności wg umowy data” zostały wskazane przez Stronę zgodnie ze stanem faktycznym i są to terminy zapłaty obowiązujące Stronę na podstawie umów zawartych z kontrahentami?
- b. Wyszczególnienia, w których przypadkach w Tabeli nr 1 termin zapłaty [informacja chroniona], z jednoczesnym wskazaniem w tych przypadkach faktycznych dat doręczenia faktury Stronie przez kontrahenta, jeżeli jest ona inna niż „Data wpływu faktury” wskazana przez Stronę w Tabeli nr 1.
- c. Przedłożenia listy kontrahentów, z którymi Strona uzgadniała terminy zapłaty przed datą dostawy towaru lub wykonania usługi (umowy, zamówienia) i przedłożenia trzech przykładowych umów lub zamówień (z włączonymi do umowy ogólnymi warunkami) wraz z wystawionymi na ich podstawie fakturami VAT, dotyczącymi świadczeń pieniężnych wskazanych w Tabeli nr 1;

(287) W odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu pismem z 5 maja 2022 r. zarówno pełnomocnik Strony postępowania, jak i w odrębnym piśmie sama Strona postępowania wyjaśnili, że terminy zapłaty [informacja chroniona] i znajduje to potwierdzenie w zawartych umowach. Strona ani nie wyszczególniła przypadków, w których termin zapłaty [informacja chroniona], ani nie wskazała, z którymi kontrahentami uzgadniała terminy zapłaty przed datą dostawy.

(288) Zgodnie z regułą interpretacyjną ustanowioną w przepisie art. 65 §2 k.c., w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu. Jednak sama Strona nie wskazała, aby zgodną wolą stron w chwili zawierania umów było [informacja chroniona], wyraźnie wielokrotnie stwierdzając, że terminy zapłaty [informacja chroniona]. Należy też wziąć pod uwagę, że przepis art. 65 k.c. jest instrumentem wykładni umowy, a nie jej zmiany, ma służyć do odkodowania

treści zawartej w umowie, a nie do jej uzupełnienia czy też zmiany⁶¹. Nadto wykładnia umowy nie może prowadzić do stwierdzeń w sposób oczywisty sprzecznych z jej treścią⁶².

Dowód: Pismo Strony z 5 maja 2022 r., k. 185-193.

- (289) Nie ulega wątpliwości, że ocena terminowości spełniania świadczeń pieniężnych powinna być dokonywana na podstawie uzgodnień dokonywanych przez strony transakcji handlowych. W przedmiotowym postępowaniu Strona wskazywała wielokrotnie z własnej inicjatywy i na wezwanie Prezesa Urzędu, że treścią tych uzgodnień było [informacja chroniona]. Powyższe znajduje również odzwierciedlenie w treści wypełnionej przez Stronę Tabeli nr 1 oraz w treści zgromadzonych w sprawie faktur VAT stanowiących potwierdzenie zawarcia umów o określonej w nich treści.
- (290) Wobec wyraźnych wyjaśnień Strony w tym zakresie, brak jest podstaw do badania intencji Stron. W tym miejscu należy wskazać na obowiązek współdziałania Strony postępowania z organem. Wprawdzie w doktrynie i judykaturze powszechnie przyjmuje się, że w postępowaniu administracyjnym, w tym szczególności w sprawach sankcji administracyjnych, to na organie spoczywa ciężar dowodu. Jednak tak ukształtowana zasada ciężaru dowodu doznaje przetamania w tych przypadkach, w których możliwości poczynienia ustaleń przez organ są ograniczone, zwłaszcza, gdy wykazanie określonych faktów pozostaje w interesie strony (por. wyrok NSA z 15 grudnia 2017 r., sygn. akt II OSK 603/16). W takich przypadkach ciężar przeprowadzenia dowodu spoczywa na tym, kto z określonego faktu wywodzi dla siebie skutki prawne. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 10 października 2007 r., sygn. akt II GSK 172/07, wyraził pogląd, że nałożenie na organy prowadzące postępowanie administracyjne obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego nie zwalnia strony postępowania od lojalnego współdziałania w realizacji tego obowiązku. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy nieudowodnienie określonej okoliczności faktycznej może prowadzić do rezultatów niekorzystnych dla strony.
- (291) Mając na względzie treść przepisów art. 7, 9 i 77 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy, Prezes Urzędu kilkakrotnie wykazywał inicjatywę i aktywność dowodową w zakresie ustalenia uzgodnionych przez Stronę terminów zapłaty świadczeń pieniężnych, a zgromadzony materiał dowodowy nie dawał podstaw do dokonania w tym zakresie ustaleń w sposób odmienny, aniżeli zostało to zaprezentowane w niniejszej decyzji. Zdaniem Prezesa

⁶¹ M. Załucki (red.), *Kodeks cywilny. Komentarz*. Wyd. 3, Warszawa 2023, Legalis, postanowienie SN z 15 marca 2019 r., V CSK 431/18, Legalis nr 1885765.

⁶² Wyrok SN z 17 grudnia 2008 r., I CSK 250/08, Legalis nr 589158.

Urzędu - mając na uwadze treść złożonych przez Stronę wyjaśnień oraz przedłożonych przez nią dowodów nie istniała też w tym zakresie racjonalna potrzeba poszukiwania dalszych dowodów, bowiem mogłaby on służyć jedynie podważeniu wyników dotychczasowego postępowania dowodowego.

(292) Należy również przypomnieć, że zgodnie z art. 13t Ustawy, w przypadku udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, Prezes Urzędu może nałożyć na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości do 5% przychodu osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, o czym Strona była pouczana każdorazowo w kierowanych do niej przez Prezesa Urzędu wezwaniach do udzielenia wyjaśnień, przekazania informacji i dokumentów.

c) Wnioski i zarzuty Strony w zakresie przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 i 8 Ustawy

(293) W piśmie z 19 grudnia 2022 r. Strona podniosła następujące okoliczności, które miałyby przemawiać za odstąpieniem od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 i 8 Ustawy, na które Strona wskazywała już w toku postępowania:

- poważne problemy finansowe Spółki, generowanie straty, konieczność dokapitalizowania przez jedynego wspólnika poprzez podwyższenie kapitału zakładowego;
- wpływ pandemii COVID-19 na działalność Spółki i pogorszenie jej sytuacji finansowej (jako dowód Strona wskazała na [informacja chroniona]);
- biorąc pod uwagę powyższe okoliczności w ocenie Strony istnieją podstawy do odstąpienia od wymierzenia Spółce administracyjnej kary pieniężnej.

(294) Mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz odnosząc się do stanowiska Strony przedstawionego w piśmie z 19 grudnia 2022 r. w kwestii przedstawionych przez Stronę postępowania przesłanek odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej Prezes Urzędu podtrzymuje swoje stanowisko w zakresie braku przesłanek odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 i 8 Ustawy, przedstawione szczegółowo w punkcie VI.2 i VI.3. niniejszej decyzji.

(295) Strona podniosła, że pandemia COVID-19 miała bardzo negatywny wpływ na jej działalność i istotnie pogorszyła jej sytuację finansową. W szczególności jej zdaniem spadek

przychodów, którego doświadczyła w roku 2020 na skutek pandemii, stanowił okoliczność, która miała bezpośredni wpływ na proces spełniania świadczeń.

(296) Jak wykazano w uzasadnieniu, zdaniem Prezesa Urzędu w okolicznościach niniejszej sprawy spadek przychodów nie stanowi przeszkody w spełnianiu świadczeń pieniężnych, spełniającej cechy siły wyższej w rozumieniu art. 13v ust. 7 Ustawy, nawet jeżeli jego przyczyną była pandemia. Strona nie wykazała związku przyczynowo skutkowego pomiędzy pandemią, a nadmiernym opóźnieniem się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Należy podkreślić, że pandemia miała wpływ na każdy podmiot, a jej skutki były i są odczuwalne przez wielu przedsiębiorców, co nie oznacza że jej wystąpienie zwalnia od terminowego spełniania świadczeń pieniężnych.

(297) Dodatkowo, niezależnie od argumentacji zawartej w uzasadnieniu niniejszej decyzji Prezes Urzędu pragnie zauważyć, że również sama Strona w sprawozdaniu finansowym za rok 2020 nie wskazała, aby pandemia stanowiła przeszkodę o charakterze siły wyższej w spełnianiu świadczeń pieniężnych. W pkt 41 tego sprawozdania stwierdza się m.in.:

W związku z rozprzestrzenianiem się koronawirusa SARS-CoV-2 w 2020 roku, Spółka dostosowała się do nowych sposobów pracy i warunków rynkowych, utrzymując niezakłóconą działalność biznesową. Ograniczenia w podróżach służbowych, nakładanie kwarantann, likwidacja miejsc pracy oraz zawieszanie działalności gospodarczych innych podmiotów, wpłynęły negatywnie na działalność spółki poprzez zmniejszenie popytu na oferowane przez nią towary. Dostosowanie planów operacyjnych i marketingowych do nowej sytuacji pozwoliło spółce wypracować lepsze wyniki finansowe (mniejszą stratę) niż w latach poprzednich, mimo zanotowanego spadku sprzedaży w 2020 roku. Powyższe, wskazuje iż działania zarządu zmierzające do optymalizacji kosztów przynoszą spodziewane rezultaty. Sytuacja epidemiczna nie wpłynęła na utratę wartości aktywów posiadanych przez spółkę, w szczególności nie zidentyfikowano istotnego pogorszenia w zakresie a) regulowania należności przez klientów oraz b) rotacji towarów. Ponadto, Spółka nie odnotowała problemów w zakresie dostępności finansowania. Nie wystąpiły też problemy związane z ciągłością dostaw. W 2020 spółka otrzymała też dofinansowanie w kwocie 2.306.276,53 zł w ramach tarczy antykryzysowej 4.0 (opisano w nocie 12.2).

Dowód: Sprawozdanie finansowe ELIT Polska Sp. z o.o. za 2020 r. dostępne na stronie internetowej: https://ekrs.ms.gov.pl/rdf/pd/search_df, stan na 25 stycznia 2023 r., s. 59, k. 275-305.

(298) Z kolei w odniesieniu do wskazanych przez Stronę okoliczności, które miałyby uzasadniać odstąpienie od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy, w ocenie Prezesa Urzędu nie mogą one stanowić „uzasadnionego przypadku” w rozumieniu tego przepisu.

(299) Z wyjaśnień Strony, jak również z jej dokumentów finansowych wynika, że Strona co roku zamyka rok obrotowy stratą, [informacja chroniona] i jest dofinansowywana przez jednego wspólnika. Problemy finansowe Strony nie stanowią zatem okoliczności nadzwyczajnej, stanowią okoliczność na którą Strona ma wpływ, są konsekwencją przyjętego modelu sprzedaży. Okoliczności te nie mogą zatem usprawiedliwiać naruszenia zakazu ustawowego.

(300) W konsekwencji ani każda z podanych przez Stronę okoliczności z osobna, ani ich całokształt nie stanowią w okolicznościach niniejszej sprawy uzasadnionego przypadku i podstawy do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 i 8 Ustawy.

(301) Reasumując, Prezes urzędu nie znalazł podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary w niniejszym postępowaniu.

5. Wymierzenie kary pieniężnej i jej podstawy⁶³

(302) Stosownie do treści art. 13v ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, Prezes Urzędu nakłada na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną.

(303) Wysokość kary, o której mowa w ust. 1, obliczana jest jako suma jednostkowych kar za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, z pominięciem świadczeń pieniężnych, w przypadku których termin ich spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania.

(304) Wysokość jednostkowej kary, o której mowa w zdaniu pierwszym, jest obliczana według wzoru:

$$JKP = WŚ \times n / 365 \times OU$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

JKP - jednostkową karę za niespełnione lub spełnione po terminie świadczenie pieniężne,

⁶³ Zgodnie ze stanem prawnym obowiązującym do 7 grudnia 2022 r. w zw. z art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej.

WŚ - wartość niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego,

n - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem,

OU - odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

(305) Jako podstawę wymierzenia kary Prezes Urzędu przyjął ustaloną w toku postępowania liczbę dni opóźnienia ustaloną w odniesieniu do każdego świadczenia pieniężnego niespełnionego lub spełnionego po terminie przez Stronę postępowania oraz jego wartość ustaloną na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów i przy zastosowaniu wskazanego wcześniej przelicznika kursu walut w odniesieniu do świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych.

(306) Odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone na dzień wydania niniejszej decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej wynoszą 16,75% w stosunku rocznym⁶⁴.

(307) W oparciu o powyższe założenia wynikające z przepisów Ustawy oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne wyszczególnione w Tabelach Z.1, Z.2 i Z.3 i obliczył sumę jednostkowych kar w każdej z tabel:

- w Tabeli Z.1. suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] złotych;
- w Tabeli Z.2. suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] złotych;
- w Tabeli Z.3. suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] złotych.

(308) Suma jednostkowych kar za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wynosi 251 693,93 zł.

(309) Mając na uwadze powyższe ustalenia, a także dokonane wyliczenia w zakresie sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę, w konsekwencji stanowiące o nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy,

⁶⁴ Obwieszczenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 21 grudnia 2022 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych (M.P. z 2022 r. poz. 1263).

Prezes Urzędu nałożył na Elit Polska sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie administracyjną karę pieniężną w wysokości 251 693,93 złotych i orzekł jak w punkcie I.2. sentencji decyzji.

- (310) Stosownie do treści art. 13x ust. 2 Ustawy, administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.
- (311) Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy, środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.
- (312) Mając na uwadze powyższe, administracyjną karę pieniężną nałożoną przez Prezesa UOKiK niniejszą decyzją, Elit Polska sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie jest zobowiązana uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

6. Przesłanki do obniżenia kary o 20% na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy⁶⁵

- (313) Stosownie do treści art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy, Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, obliczonej zgodnie z ust. 2 tego artykułu o 20% - w przypadku, gdy strona postępowania przed jego wszczęciem spełniła wszystkie świadczenia pieniężne, za które zgodnie z ust. 2 obliczono jednostkowe kary, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych lub spełniła je, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.
- (314) Prezes Urzędu ustalił, że zakwestionowane świadczenia pieniężne, tj. te, za które zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy, Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary, nie zostały przez Stronę postępowania spełnione przed 22 października 2020 r. Jednocześnie, analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie potwierdza, aby w terminie 14 dni od dnia doręczenia Stronie postanowienia o wszczęciu postępowania, Strona spełniła ww. świadczenia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych. Wobec powyższego, Prezes Urzędu nie miał podstaw do obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy.

⁶⁵ W brzmieniu obowiązującym do 7 grudnia 2022 r. w zw. z art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej.

VII. Koszty postępowania

- (315) Art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w przedmiocie kosztów postępowania nakazuje odpowiednie stosowanie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Natomiast stosownie do art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.
- (316) Zgodnie z art. 263 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, a także koszty doręczenia stronom pism urzędowych.
- (317) Zgodnie z art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.
- (318) Postępowanie zakończone niniejszą decyzją zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.
- (319) W niniejszej sprawie jako koszty postępowania Prezes Urzędu wskazał koszty związane z korespondencją prowadzoną w toku postępowania i ustalił je na kwotę 206,50 złotych.
- (320) Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu postanowił obciążyć Stronę niniejszego postępowania kosztami postępowania w wysokości 206,50 złotych i orzekł jak w punkcie II.1. sentencji decyzji.
- (321) Ww. kwotę należy uiścić w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne, na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

VIII. Pouczenie

1. Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić się do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy⁶⁶ w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji⁶⁷. Przed upływem terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy decyzja nie ulega wykonaniu, zaś wniosek wstrzymuje wykonanie decyzji⁶⁸.
2. Strona, bez konieczności skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie decyzji⁶⁹.
3. Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu⁷⁰.
4. Wpis stosunkowy od skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
 - 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł⁷¹.
5. Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika⁷².
6. W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania, na które, stosownie do treści art. 80 ustawy o ochronie konkurencji

⁶⁶ Na podstawie art. 13v ust. 9 Ustawy.

⁶⁷ Na podstawie art. 129 § 1 i 2 w zw. z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.

⁶⁸ Na podstawie art. 130 § 1 i 2 z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.

⁶⁹ Na podstawie art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 2492), dalej „p.p.s.a.”.

⁷⁰ Na podstawie art. 54 § 1 p.p.s.a.

⁷¹ Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 221, poz. 2193)

⁷² Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.

i konsumentów w zw. z art. 13 h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, przysługuje zażalenie, wskazać należy, że:

- 1) strona niezadowolona z postanowienia może się zwrócić do Prezesa UOKiK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy⁷³;
- 2) wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy należy wnieść do Prezesa UOKiK w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia;
- 3) strona może wnieść skargę na niniejsze postanowienie bez konieczności wcześniejszego składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa UOKiK, a skargę należy w takim przypadku wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie⁷⁴;
- 4) skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a⁷⁵;
- 5) skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu;
- 6) od skargi na niniejsze postanowienie na podstawie § 2 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów⁷⁶ jest pobierany wpis stały w wysokości 100 zł;
- 7) strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika.

7. Stosownie do treści art. 13x ustawy:

- 1) środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 2) administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 13t i art. 13v, uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna;
- 3) w przypadku upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13t i art. 13v, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- 4) w przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13t i art. 13v, odsetek nie nalicza się.

⁷³ Na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 144 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.

⁷⁴ Na podstawie art. 52 § 3 p.p.s.a.

⁷⁵ Na podstawie art. 53 § 1 p.p.s.a.

⁷⁶ Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi z dnia 16 grudnia 2003 r. (Dz.U. nr 221 poz.2193).

IX. Wykaz załączników do decyzji⁷⁷

Załącznik nr 1 - Tabela W.1. Świadczenia pieniężne wynikające z faktur VAT, co do których dokonano storna technicznego lub wystawiono korekty w związku ze zwrotem świadczenia pieniężnego [informacja chroniona]

Załącznik nr 2 - Tabela W.2. Techniczne zapisy księgowe [informacja chroniona]

Załącznik nr 3 - Tabela W.3. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę przed okresem objętym postępowaniem [informacja chroniona]

Załącznik nr 4 - Tabela W.4. Świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem [informacja chroniona]

Załącznik nr 5 - Tabela W.5. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w terminie [informacja chroniona]

Załącznik nr 6 - Tabela W.6. Świadczenia pieniężne bez odroczonego terminu zapłaty, których zapłata nastąpiła gotówką lub debetową kartą płatniczą [informacja chroniona]

Załącznik nr 7 - Tabela Z.1. Świadczenia pieniężne spełnione po terminie oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN) [informacja chroniona]

Załącznik nr 8 - Tabela Z.2. Świadczenia pieniężne spełnione po terminie oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja chroniona] [informacja chroniona]

Załącznik nr 9 - Tabela Z.3. Świadczenia pieniężne spełnione po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy [informacja chroniona]

*Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów*

*Marlena Boba
Zastępca Dyrektora
Departamentu Postępowań
w Sprawach Zatorów Płatniczych*

Otrzymują:

1. Pełnomocnik Elit Polska sp. z o. o. z siedzibą w Krakowie [informacja chroniona].
2. a/a.

⁷⁷ Na podstawie art. 1 pkt 13 w zw. z art. 3 ust. 7 i 8 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 2414).